ISSN 1977-0723

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 352

Leidimas lietuvių kalba

Teisės aktai

56 tomas

2013 m. gruodžio 24 d.

Turinys

II *Įstatymo galios neturintys teisės aktai*

REGLAMENTAI

★ **2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai** ([1]) 1

★ **2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1408/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio sektoriuje** 9

★ **2013 m. lapkričio 28 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 1409/2013 dėl mokėjimų statistikos *(ECB/2013/43)*** 18

2013 m. gruodžio 23 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1410/2013, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 45

2013 m. gruodžio 23 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1411/2013, kuriuo nustatomi importo muitai grūdų sektoriuje, galiojantys nuo 2014 m. sausio 1 d..... 47

Kaina: 4 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

([1]) Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

SPRENDIMAI

2013/797/ES:

★ **2013 m. gruodžio 16 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas, kuriuo įgyvendinamas 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika** 50

★ **2013 m. gruodžio 23 d. Tarybos sprendimas 2013/798/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Centrinės Afrikos Respublikai** 51

2013/799/ES:

★ **2013 m. gruodžio 17 d. Komisijos sprendimas dėl Ispanijos Karalystės pranešimo apie nacionalinį pereinamojo laikotarpio planą, nurodytą Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų 32 straipsnyje** *(pranešta dokumentu Nr. C(2013) 9089)* 53

2013/800/ES:

★ **2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas dėl 2013 m. Sąjungos finansinio įnašo išlaidoms, patirtoms Ispanijoje, Nyderlanduose, Portugalijoje, Prancūzijoje ir Vokietijoje kovojant su augalams arba augaliniams produktams kenksmingais organizmais, atlyginti** *(pranešta dokumentu Nr. C(2013) 8999)* 58

2013/801/ES:

★ **2013 m. gruodžio 23 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas, kuriuo įsteigiama Inovacijų ir tinklų programų vykdomoji įstaiga ir panaikinamas Sprendimas 2007/60/EB su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2008/593/EB** 65

TARPTAUTINIAIS SUSITARIMAIS ĮSTEIGTŲ ORGANŲ PRIIMTI AKTAI

2013/802/ES:

★ **2013 m. spalio 8 d. ES ir Irako bendradarbiavimo Tarybos sprendimas Nr. 1/2013 dėl Bendradarbiavimo tarybos ir Bendradarbiavimo komiteto darbo tvarkos taisyklių priėmimo** 68

2013/803/ES:

★ **2013 m. spalio 8 d. ES ir Irako bendradarbiavimo Tarybos sprendimas Nr. 2/2013 dėl trijų specialių pakomitečių įsteigimo ir jų įgaliojimų nustatymo** 74

LT

(Tęsinys trečiajame viršelyje)

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1407/2013

2013 m. gruodžio 18 d.

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims [1],

paskelbusi šio reglamento projektą [2],

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

(1) Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus atitinkantis valstybės teikiamas finansavimas yra valstybės pagalba, apie kurią pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį turi būti pranešta Komisijai. Tačiau pagal Sutarties 109 straipsnį Taryba gali nustatyti pagalbos rūšis, kurioms šis pranešimo reikalavimas netaikomas. Pagal Sutarties 108 straipsnio 4 dalį Komisija gali priimti reglamentus, susijusius su tomis valstybės pagalbos rūšimis. Laikydamasi Sutarties 109 straipsnio pagal Reglamentą (EB) Nr. 994/98 Taryba nusprendė, kad viena iš tokių rūšių gali būti *de minimis* pagalba. Todėl nelaikoma, kad *de minimis* pagalba, kuri yra neviršijant tam tikros nustatytos sumos per tam tikrą laikotarpį vienai įmonei suteikta pagalba, atitinka visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir dėl to pranešimo tvarka jai netaikoma;

(2) daugelyje sprendimų Komisija išaiškino pagalbos pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį sąvoką. Savo politiką dėl *de minimis* viršutinės ribos, už kurią mažesnei pagalbai Sutarties 107 straipsnio 1 dalis netaikoma, Komisija taip pat yra pirmiausia išdėsčiusi pranešime apie *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai [3], o vėliau – Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 69/2001 [4] ir (EB) Nr. 1998/2006 [5]. Atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 taikymo patirtį, tikslinga peržiūrėti kai kurias tame reglamente nustatytas sąlygas ir jį pakeisti nauju;

(3) tikslinga palikti *de minimis* pagalbos, kurią viena įmonė iš vienos valstybės narės gali gauti per bet kurį trejų metų laikotarpį, sumos viršutinę ribą – 200 000 EUR. Ši viršutinė riba vis dar būtina siekiant užtikrinti, kad priemonės, kurioms taikomas šis reglamentas, galėtų būti laikomos nedarančiomis poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir neiškraipančiomis konkurencijos arba nekeliančiomis tokios grėsmės;

(4) taikant Sutartyje nustatytas konkurencijos taisykles, įmonė yra bet koks ekonominę veiklą vykdantis subjektas, nepaisant jo teisinio statuso ir finansavimo būdų [6]. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, kad visi to paties subjekto (teisiškai ar *de facto*) kontroliuojami subjektai turėtų būti laikomi viena įmone [7]. Teisinio tikrumo ir administracinės naštos mažinimo sumetimais šiame reglamente reikėtų pateikti baigtinį aiškių kriterijų,

[1] OL L 142, 1998 5 14, p. 1.
[2] OL C 229, 2013 8 8, p. 1.
[3] Komisijos pranešimas apie *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai (OL C 68, 1996 3 6, p. 9).
[4] 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai (OL L 10, 2001 1 13, p. 30).
[5] 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (OL L 379, 2006 12 28, p. 5).
[6] 2006 m. Sprendimas *Ministero dell'Economia e delle Finanze* prieš *Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.*, C-222/04, Rink. p. I-289.
[7] 2002 m. Sprendimas *Nyderlandai* prieš *Komisiją*, C-382/99, Rink. p. I-5163.

pagal kuriuos nustatoma, kada dvi ar daugiau įmonių toje pačioje valstybėje narėje turi būti laikomos viena įmone, sąrašą. Iš nustatytų kriterijų, pagal kuriuos Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB [1] ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 800/2008 [2] I priede apibrėžiant mažąsias arba vidutines įmones (MVĮ) apibrėžtos susijusios įmonės, Komisija atrinko tuos kriterijus, kurie atitinka šio reglamento paskirtį. Kriterijai jau žinomi valdžios institucijoms ir, turint omenyje šio reglamento taikymo sritį, turėtų būti taikomi ir MVĮ, ir didelėms įmonėms. Tais kriterijais turėtų būti užtikrinta, kad, taikant *de minimis* taisyklę, susijusių įmonių grupė būtų laikoma viena įmone, bet įmonės, kurių vienintelis tarpusavio ryšys yra kiekvienos iš jų tiesioginė sąsaja su ta pačia viešąja įstaiga arba įstaigomis, nebūtų laikomos tarpusavyje susijusiomis. Todėl atsižvelgiama į specifinę įmonių, kurias kontroliuoja ta pati viešoji įstaiga arba įstaigos ir kurios gali turėti nepriklausomą sprendimų priėmimo galią, padėtį;

(5) siekiant atsižvelgti į vidutinį įmonių, veikiančių krovinių vežimo keliais sektoriuje, mažumą, tikslinga palikti 100 000 EUR pagalbos įmonėms, vykdančioms krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, viršutinę ribą. Integruotos paslaugos teikimas, kai faktinis vežimas yra tik vienas iš elementų (pvz., perkraustymo paslaugos, pašto ar kurjerių paslaugos arba atliekų surinkimo ar perdirbimo paslaugos), neturėtų būti laikomas vežimo paslauga. Siekiant atsižvelgti į perteklinį krovinių vežimo keliais sektoriaus pajėgumą ir transporto politikos tikslus sumažinti spūstis keliuose ir keliais vežamų krovinių skaičių, pagalba įmonėms, vykdančioms krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, įsigyti krovinių vežimo keliais transporto priemones į šio reglamento taikymo sritį neturėtų patekti. Atsižvelgiant į keleivių vežimo keliais transporto sektoriaus vystymąsi, nebetikslinga šiam sektoriui taikyti mažesnę viršutinę ribą;

(6) atsižvelgiant į specialias taisykles, taikomas pirminės žemės ūkio produktų gamybos, žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuose, bei į riziką, kad šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos nesiekiančios pagalbos sumos vis tiek galėtų atitikti Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus, šis reglamentas neturėtų būti taikomas tiems sektoriams;

(7) atsižvelgiant į žemės ūkio ir ne žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos jais panašumus, šis reglamentas turėtų būti taikomas žemės ūkio produktų perdirbimui ir prekybai jais, jeigu laikomasi tam tikrų sąlygų. Nei veikla ūkyje, kaip antai grūdų derliaus nuėmimas, pjovimas, kūlimas arba kiaušinių pakavimas, būtina ruošiant produktą parduoti pirmą kartą, nei pirmas pardavimas perpardavėjams arba perdirbėjams šiuo atžvilgiu neturėtų būti laikomi perdirbimu arba prekyba;

(8) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nustatė, kad kai Sąjunga teisės aktais įteisino bendrą atitinkamo žemės ūkio sektoriaus rinkos organizavimą, valstybės narės buvo įpareigotos nesiimti jokių priemonių, galinčių jam pakenkti arba nuo jo nukrypti [3]. Dėl tos priežasties šio reglamento nuostatų nereikėtų taikyti pagalbai, kurios dydis nustatomas pagal rinkai pateiktų arba joje įsigytų produktų kainą arba kiekį. Reglamentas taip pat neturėtų būti taikomas pagalbai, kuri būtų susieta su prievole ją dalytis su pirminiais gamintojais;

(9) šis reglamentas neturėtų būti taikomas eksporto pagalbai arba pagalbai, kuri priklauso nuo to, ar naudojama daugiau vietinių nei importuotų produktų. Visų pirma reglamentas neturėtų būti taikomas pagalbai, naudojamai platinimo tinklų kūrimui ir veikimui kitose valstybėse narėse arba trečiosiose šalyse finansuoti. Pagalba, skirta padengti išlaidoms, susijusioms su dalyvavimu prekybos mugėse arba su tyrimais ar konsultavimo paslaugomis, kurių reikia pateikiant naują arba esamą produktą į naują rinką kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, paprastai nelaikoma eksporto pagalba;

(10) trejų metų laikotarpį, į kurį reikia atsižvelgti taikant šį reglamentą, reikėtų vertinti etapais, kad, kiekvieną kartą teikiant naują *de minimis* pagalbą, būtų atsižvelgiama į bendrą per atitinkamus finansinius metus ir per praėjusius dvejus finansinius metus suteiktos *de minimis* pagalbos sumą;

(11) jei įmonė veikia ir sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, ir taip pat kituose sektoriuose arba vykdo kitą veiklą, šis reglamentas turėtų būti taikomas tiems kitiems sektoriams ar kitai veiklai, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų teikiama *de minimis* pagalba. Tas pats principas turėtų būti taikomas ir tuomet, kai įmonės veikia sektoriuose, kuriems taikomos mažesnės *de minimis* viršutinės ribos. Jei neįmanoma užtikrinti, kad veiklai sektoriuose, kuriems taikomos mažesnės *de minimis* viršutinės ribos, *de minimis* pagalba būtų teikiama tik

[1] 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

[2] 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/2008, skelbiantis tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (OL L 214, 2008 8 9, p. 3).

[3] 2002 m. Sprendimas *Prancūzija* prieš *Komisiją*, C-456/00, Rink. p. I-11949.

neviršijant tų mažesnių viršutinių ribų, visai įmonės veiklai turėtų būti taikoma mažiausia viršutinė riba;

(12) šiuo reglamentu reikėtų nustatyti taisykles, kuriomis užtikrinama, kad nebūtų įmanoma nesilaikyti konkrečiuose reglamentuose arba Komisijos sprendimuose nustatytų didžiausių pagalbos intensyvumo dydžių. Juo taip pat reikėtų numatyti aiškias ir lengvai taikomas pagalbos sumavimo taisykles;

(13) taikant šį reglamentą neatmetama galimybė, kad priemonė gali būti nelaikoma valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį remiantis kitu pagrindu, negu nurodyta šiame reglamente, pvz., dėl to, kad tokia priemonė priimta laikantis rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio veiklos vykdytojo principo, arba dėl to, kad tokia priemonė nesusijusi su valstybės išteklių perdavimu. Visų pirma Sąjungos finansavimas, kurį centralizuotai valdo Komisija ir kurio tiesiogiai arba netiesiogiai valstybė narė nekontroliuoja, nėra valstybės pagalba ir į jį neturėtų būti atsižvelgiama nustatant, ar laikomasi atitinkamos viršutinės ribos;

(14) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir veiksmingą stebėseną, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik *de minimis* pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą galima tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatlikus rizikos vertinimo (skaidriai pagalbai). Tiksliai apskaičiuoti galima, pavyzdžiui, dotacijas, palūkanų subsidijas, apribotą atleidimą nuo mokesčių ar kitas priemones, kuriomis numatoma riba, kuria galima užtikrinti, kad atitinkama viršutinė riba nebūtų viršyta. Numatoma riba reiškia, kad kol tiksli pagalbos suma nežinoma arba dar nežinoma, valstybė narė turi daryti prielaidą, kad ta suma lygi ribos sumai, siekiant užtikrinti, kad kelios pagalbos priemonės kartu neviršytų šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos, ir taikyti pagalbos sumavimo taisykles;

(15) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir teisingą *de minimis* viršutinės ribos taikymą, reikėtų, kad visos valstybės narės taikytų tą patį skaičiavimo metodą. Norint palengvinti šį skaičiavimą reikėtų, kad pagalbos sumos, kurios teikiamos ne piniginių dotacijų forma, būtų konvertuojamos į bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Apskaičiuojant skaidrių pagalbos formų (išskyrus dotacijas ir dalimis mokamą pagalbą) bendrąjį subsidijos ekvivalentą reikia remtis tokios pagalbos teikimo metu rinkoje galiojančiomis normomis. Siekiant, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklės būtų taikomos vienodai, skaidriai ir paprastai, įgyvendinant šį reglamentą taikytinos rinkos normos turėtų būti orientacinės normos, nustatytos Komisijos komunikate dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo ([1]);

(16) pagalba, kurią sudaro paskolos, įskaitant paskolų forma teikiamą *de minimis* rizikos finansų pagalbą, turėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu rinkoje galiojusių palūkanų normomis. Siekiant supaprastinti nedidelių trumpalaikių paskolų vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią taisyklę, kurią būtų lengva taikyti ir kuria būtų atsižvelgiama tiek į paskolos sumą, tiek į jos trukmę. Remiantis Komisijos patirtimi, galima laikyti, kad paskolų, kurios užtikrintos ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir kurios neviršija 1 000 000 EUR ir penkerių metų trukmės arba 500 000 EUR ir dešimties metų trukmės, bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Atsižvelgiant į sunkumus, susijusius su pagalbos, suteiktos įmonėms, kurios gali būti nepajėgios grąžinti paskolos, bendrojo subsidijos ekvivalento nustatymu, ši taisyklė turėtų būti netaikoma tokioms įmonėms;

(17) pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai visa valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, kaip nurodyta Rizikos finansų gairėse ([2]), neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusią priemonę numatomas kapitalas neviršija *de minimis* viršutinės ribos;

(18) pagalba, kurią sudaro garantijos, įskaitant garantijų forma teikiamą *de minimis* rizikos finansų pagalbą, turėtų būti laikoma skaidria, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis saugumo garanto priemokomis, nustatytomis Komisijos pranešime, skirtame atitinkamoms įmonėms ([3]). Siekiant supaprastinti trumpalaikių garantijų, kuriomis užtikrinama iki 80 % sąlyginai nedidelės paskolos sumos, vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią taisyklę, kurią lengva taikyti ir kuria atsižvelgiama tiek į pagrindinės paskolos sumą, tiek į garantijos trukmę. Ši taisyklė neturėtų būti taikoma tokioms pagrindinių sandorių, kurie nėra paskolos, garantijoms kaip kapitalo sandorių garantijos. Kai garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos, garantuojama suma neviršija 1 500 000 EUR ir garantijos trukmė neviršija penkerių metų, galima laikyti, kad garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Tas pats galioja, kai garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos, garantuojama suma neviršija 750 000 EUR ir garantijos trukmė neviršija dešimties metų. Be to, valstybės narės garantijų bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimui gali naudoti metodiką, apie kurią Komisijai buvo pranešta pagal kitą tuo

([1]) Komisijos komunikatas dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo (OL C 14, 2008 1 19, p. 6).

([2]) Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos rizikos kapitalo investicijoms į mažąsias ir vidutines įmones skatinti (OL C 194, 2006 8 18, p. 2).

([3]) Pavyzdžiui, Komisijos pranešimas dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai (OL C 155, 2008 6 20, p. 10).

metu taikytą Komisijos reglamentą valstybės pagalbos srityje ir kurį Komisija patvirtino kaip atitinkantį Garantijų pranešimą arba kitą vėliau priimtą pranešimą, su sąlyga, jei patvirtintoje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą. Atsižvelgiant į sunkumus, susijusius su pagalbos, suteiktos įmonėms, kurios gali būti nepajėgios grąžinti paskolos, bendrojo subsidijos ekvivalento nustatymu, ši taisyklė turėtų būti netaikoma tokioms įmonėms;

(19) kai *de minimis* pagalbos schema įgyvendinama per finansinius tarpininkus, reikėtų užtikrinti, kad pastarieji negautų jokios valstybės pagalbos. Tai gali būti padaryta, pavyzdžiui, reikalaujant, kad finansiniai tarpininkai, kurie naudojasi valstybės garantija, mokėtų rinkos principus atitinkančią priemoką arba pranašumus visiškai perduotų galutiniams gavėjams, arba laikantis *de minimis* viršutinės ribos ir kitų šio reglamento sąlygų ir tarpininkų lygmeniu;

(20) gavusi pranešimą iš valstybės narės, Komisija gali nagrinėti, ar priemonės, kurios nesudaro dotacija, paskola, garantija, kapitalo injekcija arba rizikos finansų priemonė, kuri gali būti investicija į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, bendrosios subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos ir todėl jai galėtų būti taikomas šis reglamentas;

(21) Komisija privalo užtikrinti, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklių būtų laikomasi, ir remdamosi Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje nurodytu bendradarbiavimo principu valstybės narės turėtų palengvinti šios užduoties įgyvendinimą ir tam sukurti reikalingas priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad bendra *de minimis* pagalbos suma, suteikta vienai įmonei pagal *de minimis* pagalbos taisyklę, neviršytų bendros leidžiamos viršutinės ribos. Todėl teikdamos *de minimis* pagalbą, valstybės narės turėtų informuoti atitinkamą įmonę apie suteiktos *de minimis* pagalbos sumą ir tai, kad pagalba yra *de minimis*, ir padaryti aiškią nuorodą į šį reglamentą. Turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės vykdytų suteiktos pagalbos stebėseną, kad būtų neviršytos viršutinės ribos ir būtų laikomasi pagalbos sumavimo taisyklių. Siekdama įvykdyti tą pareigą, prieš teikdama tokią pagalbą atitinkama valstybė narė turėtų gauti iš įmonės deklaraciją apie kitą per einamuosius ir dvejus ankstesnius finansinius metus pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus gautą *de minimis* pagalbą. Valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę įsteigti centrinį registrą, kuriame būtų išsami informacija apie suteiktą *de minimis* pagalbą, ir tikrinti, ar bet kokia naujai suteikta pagalba neviršija atitinkamos viršutinės ribos;

(22) prieš teikdama naują *de minimis* pagalbą, kiekviena valstybė narė turėtų patikrinti, kad naujoji *de minimis* pagalba neviršytų *de minimis* viršutinės ribos toje valstybėje narėje ir kad būtų laikomasi kitų šio reglamento sąlygų;

(23) atsižvelgiant į Komisijos patirtį, ypač į tai, kad dažnai reikia peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, šio reglamento galiojimo laiką reikėtų apriboti. Jeigu šio reglamento galiojimo laikotarpis pasibaigtų jo nepratęsus, valstybėms narėms turėtų būti suteikiamas šešių mėnesių tikslinimo laikotarpis dėl *de minimis* pagalbos, kuriai buvo taikomas šis reglamentas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai įmonėms visuose sektoriuose, išskyrus:

a) pagalbą, suteiktą įmonėms, vykdančioms veiklą žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje, kuriam taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 ([1]);

b) pagalbą, suteiktą įmonėms, vykdančioms pirminės žemės ūkio produktų gamybos veiklą;

c) pagalbą, suteiktą įmonėms, vykdančioms veiklą žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sektoriuje, šiais atvejais:

i) kai pagalbos dydis nustatomas pagal iš pirminių gamintojų įsigytų arba atitinkamų įmonių rinkai pateiktų produktų kainą arba kiekį;

ii) kai pagalba priklauso nuo to, ar bus iš dalies arba visa perduota pirminiams gamintojams;

d) pagalbą su eksportu susijusiai veiklai trečiosiose šalyse arba valstybėse narėse, t. y. pagalbą, tiesiogiai susijusią su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo kūrimu bei veikla, arba kitomis einamosiomis išlaidomis, susijusiomis su eksporto veikla;

e) pagalbą, kuri priklauso nuo to, ar daugiau vartojama vietinių nei importuotų prekių.

([1]) 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo (OL L 17, 2000 1 21, p. 22).

2. Jeigu įmonė vykdo veiklą 1 dalies a, b arba c punkte nurodytuose sektoriuose ir taip pat viename ar keliuose sektoriuose arba kitose veiklos srityse, kuriems taikomas šis reglamentas, tai šis reglamentas taikomas pagalbai, kuri suteikta pastaruosiuose sektoriuose ar pastarajai veiklai, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad veiklai tuose sektoriuose, kuriems šis reglamentas netaikomas, nebūtų teikiama *de minimis* pagalba, kuri teikiama pagal šį reglamentą.

2 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

a) žemės ūkio produktai – produktai, išvardyti Sutarties I priede, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros produktus, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 104/2000;

b) žemės ūkio produktų perdirbimas – bet kokia su žemės ūkio produktu atliekama operacija, kurią atlikus taip pat gaunamas žemės ūkio produktas, išskyrus ūkyje vykdomą veiklą, susijusią su pasiruošimu parduoti augalinį arba gyvūninį produktą pirmą kartą;

c) prekyba žemės ūkio produktais – produktų laikymas arba eksponavimas ketinant parduoti, siūlymas pirkti, tiekimas arba kitoks pateikimas rinkai, išskyrus atvejus, kai pirminis gamintojas produkciją pirmą kartą parduoda perpardavėjams arba perdirbėjams, ir bet kokią produkto paruošimo tokiam pirmam pardavimui veiklą; pardavimas, kai pirminis gamintojas produktus parduoda galutiniams vartotojams, laikomas prekyba, jei prekiaujama atskirose tam skirtose patalpose.

2. Taikant šį reglamentą, „viena įmonė“ apima visas įmones, kurių tarpusavio santykiai yra bent vienos rūšies iš toliau išvardytų:

a) viena įmonė turi kitos įmonės akcininkų arba narių balsų daugumą;

b) viena įmonė turi teisę paskirti arba atleisti daugumą kitos įmonės administracijos, valdymo arba priežiūros organo narių;

c) pagal sutartį arba vadovaujantis steigimo sutarties ar įstatų nuostata vienai įmonei suteikiama teisė daryti kitai įmonei lemiamą įtaką;

d) viena įmonė, būdama kitos įmonės akcininkė arba narė, vadovaudamasi su tos įmonės kitais akcininkais ar nariais sudaryta sutartimi, viena kontroliuoja tos kitos įmonės akcininkų arba narių balsavimo teisių daugumą.

Įmonės, kurios pirmos pastraipos a–d punktuose nurodytais santykiais yra susijusios per vieną ar daugiau kitų įmonių, taip pat laikomos viena įmone.

3 straipsnis

***De minimis* pagalba**

1. Pagalbos priemonės, kurios atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas, nėra laikomos atitinkančiomis visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus ir todėl joms netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas.

2. Bendra vienai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 200 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį.

Bendra vienai įmonei, vykdančiai krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį, teikiamos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 100 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį. *De minimis* pagalba nėra naudojama krovinių vežimo keliais transporto priemonėms įsigyti.

3. Jei įmonė vykdo krovinių vežimo keliais veiklą samdos pagrindais arba už atlygį ir taip pat kitą veiklą, kuriai taikoma 200 000 EUR viršutinė riba, ta 200 000 EUR viršutinė riba taikoma tokiai įmonei, jeigu atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pagalba krovinių vežimo keliais veiklai neviršytų 100 000 EUR ir kad *de minimis* pagalba nebūtų naudojama krovinių vežimo keliais transporto priemonėms įsigyti.

4. *De minimis* pagalba laikoma suteikta tuo momentu, kai įmonė pagal taikomą nacionalinį teisinį režimą įgyja juridinę teisę tokią pagalbą gauti, nepriklausomai nuo *de minimis* pagalbos išmokėjimo įmonei datos.

5. 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos taikomos neatsižvelgiant į *de minimis* pagalbos formą ar siekiamą tikslą ir į tai, ar valstybės narės suteikta pagalba visa arba iš dalies finansuojama Sąjungos kilmės ištekliais. Trejų finansinių metų laikotarpis nustatomas vertinant tuos finansinius metus, kuriuos vertina atitinkamos valstybės narės įmonė.

6. Laikantis 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos, pagalba išreiškiama kaip piniginė dotacija. Visi naudojami skaičiai yra bruto, t. y. prieš mokesčių ar kitokios rinkliavos atskaitymą. Jeigu pagalba teikiama ne dotacijos forma, pagalbos suma atitinka pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.

Jeigu pagalba išmokama dalimis, jos vertė yra diskontuojama suteikimo metu. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant, yra pagalbos suteikimo metu galiojusi diskonto norma.

7. Jeigu suteikus naują *de minimis* pagalbą būtų viršyta atitinkama 2 dalyje nustatyta viršutinė riba, tai naujai pagalbai šis reglamentas negali būti taikomas.

8. Jei dvi įmonės susijungia arba viena įsigyja kitą, apskaičiuojant, ar nauja *de minimis* pagalba naujajai arba įsigyjančiajai įmonei viršija atitinkamą viršutinę ribą, atsižvelgiama į visą ankstesnę *de minimis* pagalbą, suteiktą bet kuriai iš susijungiančių įmonių. *De minimis* pagalba, kuri teisėtai suteikta prieš susijungimą arba įsigijimą, tebėra teisėta.

9. Jei viena įmonė suskaidoma į dvi ar daugiau atskirų įmonių, iki suskaidymo suteikta *de minimis* pagalba priskiriama įmonei, kuri ja pasinaudojo, o tai iš principo yra įmonė, perimanti veiklą, kuriai vykdyti *de minimis* pagalba panaudota. Jei toks priskyrimas neįmanomas, *de minimis* pagalba proporcingai paskirstoma remiantis naujųjų įmonių nuosavo kapitalo balansine verte suskaidymo įsigaliojimo dieną.

4 straipsnis

Bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimas

1. Šis reglamentas taikomas tik pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidriai pagalbai).

2. Pagalba, kurią sudaro dotacijos arba palūkanų subsidijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba.

3. Pagalba, kurią sudaro paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:

a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka nacionalinės teisės kriterijų, pagal kuriuos kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jos padėtis turi prilygti bent jau B kredito reitingui; ir

b) paskola yra užtikrinta ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir paskola yra pirmuoju atveju: 1 000 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 500 000 EUR) per penkerius metus, arba antruoju atveju: 500 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 250 000 EUR) per dešimt metų; jeigu paskola sudaro mažesnę tų sumų dalį ir (arba) suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos paskolos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos dalis; arba

c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu galiojusia orientacine norma.

4. Pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba tik tuomet, jei visa valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos.

5. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, laikoma skaidria *de minimis* pagalba tik tuomet, jei vienai įmonei skiriamas kapitalas neviršija *de minimis* viršutinės ribos.

6. Pagalba, kurią sudaro garantijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:

a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka nacionalinės teisės kriterijų, pagal kuriuos kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jos padėtis turi prilygti bent jau B kredito reitingui; ir

b) garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos ir garantuojama suma yra pirmuoju atveju: 1 500 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 750 000 EUR), o garantijos trukmė yra penkeri metai, arba antruoju atveju: 750 000 EUR (arba įmonių, vykdančių krovinių vežimo keliais veiklą, atveju – 375 000 EUR), o garantijos trukmė yra dešimt metų; jeigu garantuojama suma sudaro mažesnę tų sumų dalį ir (arba) garantija suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos dalis; arba

c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis Komisijos pranešime nustatytomis saugumo garanto priemokomis (tame Komisijos pranešime – „saugaus uosto“ priemokos); arba

d) iki įgyvendinimo:

i) apie garantijos bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti naudotą metodiką buvo pranešta Komisijai pagal kitą tuo metu taikytą Komisijos priimtą reglamentą valstybės pagalbos srityje ir tą metodiką Komisija patvirtino kaip atitinkančią Garantijų pranešimą ar vėliau priimtą pranešimą, ir

ii) toje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą.

7. Pagalba, kurią sudaro kitos priemonės, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei tokia priemone numatoma riba, kuria užtikrinama, kad atitinkama viršutinė riba nebūtų viršyta.

5 straipsnis

Pagalbos sumavimas

1. *De minimis* pagalba, suteikta pagal šį reglamentą, gali būti sumuojama su *de minimis* pagalba, suteikta pagal Komisijos reglamentą (ES) Nr. 360/2012 [1], neviršijant tame reglamente nustatytos viršutinės ribos. Ji gali būti sumuojama su *de minimis* pagalba, suteikta pagal kitus *de minimis* reglamentus, neviršijant šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos.

2. *De minimis* pagalba nesumuojama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms, arba su valstybės pagalba, susijusia su ta pačia rizikos finansų priemone, jeigu dėl tokio pagalbos sumavimo būtų viršytas bendrosios išimties reglamente arba Komisijos priimtame sprendime nustatytas didžiausias atitinkamas pagalbos intensyvumas arba kiekvienu atveju atskirai nustatyta pagalbos suma. *De minimis* pagalba, kuri nėra teikiama arba priskiriama konkrečioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms, gali būti sumuojama su kita valstybės pagalba, suteikta pagal bendrosios išimties reglamentą arba Komisijos priimtą sprendimą.

6 straipsnis

Stebėsena

1. Jeigu valstybė narė ketina įmonei teikti *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą, ji raštu informuoja įmonę apie numatytą teikiamos pagalbos sumą, išreikštą bendruoju subsidijos ekvivalentu, ir tai, kad pagalba yra *de minimis*, pateikdama aiškią nuorodą į šį reglamentą ir nurodydama jo pavadinimą bei skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* numerį. Jeigu *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą schemos pagrindu teikiama skirtingoms įmonėms ir pagal schemą toms įmonėms teikiamos skirtingos individualios pagalbos sumos, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti laikytis šio įsipareigojimo pranešdama įmonėms apie fiksuoto dydžio sumą, prilygstančią pagal tą schemą teikiamai didžiausiai pagalbos sumai. Tokiu atveju fiksuoto dydžio suma bus remiamasi sprendžiant, ar pasiekta 3 straipsnio 2 dalyje nurodyta atitinkama viršutinė riba. Prieš teikiant pagalbą, iš atitinkamos įmonės valstybė narė gauna raštišką arba elektroninę deklaraciją apie bet kokią kitą *de minimis* pagalbą, gautą pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus per dvejus ankstesnius ir einamuosius finansinius metus.

2. Jeigu valstybė narė įsteigė centrinį *de minimis* pagalbos registrą, kuriame kaupiama išsami informacija apie visų tos valstybės narės institucijų suteiktą *de minimis* pagalbą, 1 dalis netaikoma nuo momento, kai registre sukaupiama trejų finansinių metų informacija.

3. Valstybė narė suteikia naują *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą tik patikrinusi, ar dėl jos bendra atitinkamai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma neviršys 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos atitinkamos viršutinės ribos ir ar laikomasi šiame reglamente nustatytų sąlygų.

4. Valstybės narės registruoja ir renka visą informaciją apie šio reglamento taikymą. Saugoma visa informacija, reikalinga įrodyti, kad laikomasi šio reglamento sąlygų. Duomenys apie individualiai suteiktą *de minimis* pagalbą saugomi 10 finansinių metų nuo pagalbos suteikimo datos. Duomenys apie *de minimis* pagalbos schemą saugomi 10 finansinių metų nuo datos, kada paskutinį kartą pagal tokią schemą buvo suteikta individuali pagalba.

5. Komisijai raštu paprašius, atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį pateikia Komisijai visą informaciją, kurią Komisija mano esant reikalingą siekiant įvertinti, ar laikomasi šiuo reglamentu nustatytų sąlygų, ypač bendros *de minimis* pagalbos sumos, kaip apibrėžta šiame reglamente ir kituose *de minimis* reglamentuose, kurią gavo bet kuri įmonė.

7 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas iki jo įsigaliojimo suteiktai pagalbai, jei ta pagalba atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas. Tų sąlygų neatitinkančią pagalbą Komisija vertins pagal atitinkamas pagrindų taisykles, gaires, komunikatus ir pranešimus.

2. Nuo 2001 m. vasario 2 d. iki 2007 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 69/2001 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.

3. Nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2014 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.

4. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, bet kokiai *de minimis* pagalbos schemai, atitinkančiai šio reglamento sąlygas, šis reglamentas toliau taikomas dar šešis mėnesius.

[1] 2012 m. balandžio 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 360/2012 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai, skiriamai visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančioms įmonėms (OL L 114, 2012 4 26, p. 8).

8 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo laikotarpis

Šis reglamentas įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.

Jis taikomas iki 2020 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 18 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1408/2013

2013 m. gruodžio 18 d.

dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio sektoriuje

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ([1]),

paskelbusi šio reglamento projektą ([2]),

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

(1) Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus atitinkantis valstybės teikiamas finansavimas yra valstybės pagalba, apie kurią pagal Sutarties 108 straipsnio 3 dalį turi būti pranešta Komisijai. Tačiau pagal Sutarties 109 straipsnį Taryba gali nustatyti pagalbos rūšis, kurioms šis pranešimo reikalavimas netaikomas. Pagal Sutarties 108 straipsnio 4 dalį Komisija gali priimti reglamentus, susijusius su tomis valstybės pagalbos kategorijomis. Laikydamasi Sutarties 109 straipsnio pagal Reglamentą (EB) Nr. 994/98 Taryba nusprendė, kad viena iš tokių kategorijų gali būti *de minimis* pagalba. Todėl nelaikoma, kad *de minimis* pagalba, kuri yra neviršijant tam tikros nustatytos sumos per tam tikrą laikotarpį vienai įmonei suteikta pagalba, atitinka visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir dėl to pranešimo tvarka jai netaikoma;

(2) daugelyje sprendimų Komisija išaiškino pagalbos pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį sąvoką. Savo politiką dėl *de minimis* viršutinės ribos, už kurią mažesnei pagalbai Sutarties 107 straipsnio 1 dalis netaikoma, Komisija taip pat yra pirmiausia išdėsčiusi pranešime apie *de minimis* taisyklę valstybės pagalbai ([3]), o vėliau – Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 69/2001 ([4]) ir (EB) Nr. 1998/2006 ([5]). Atsižvelgiant į specialias taisykles, taikomas žemės ūkio sektoriuje, ir į riziką, kad net ir nedidelė pagalba galėtų atitikti Sutarties 107 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus, tie reglamentai žemės ūkio sektoriui arba jo dalims netaikomi. Komisija jau priėmė kelis reglamentus, kuriais nustatomos žemės ūkio sektoriuje teikiamos *de minimis* pagalbos taisyklės; naujausias iš jų yra Reglamentas (EB) Nr. 1535/2007 ([6]). Atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1535/2007 taikymo patirtį, tikslinga peržiūrėti kai kurias tame reglamente nustatytas sąlygas ir jį pakeisti nauju;

(3) atsižvelgiant į Komisijos patirtį taikant Reglamentą (EB) Nr. 1535/2007, didžiausia pagalbos suma vienai įmonei per trejus metus turėtų būti padidinta iki 15 000 EUR, o metinės produkcijos nacionalinė riba – iki 1 %. Tomis naujomis viršutinėmis ribomis bus toliau užtikrinama, kad priemonės, kurioms taikomas šis reglamentas, galėtų būti laikomos nedarančiomis poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir neiškraipančiomis konkurencijos arba nekeliančiomis tokios grėsmės;

(4) taikant Sutartyje nustatytas konkurencijos taisykles, įmonė yra bet koks ekonominę veiklą vykdantis subjektas, nepaisant jo teisinio statuso ir finansavimo būdų ([7]). Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, kad visi to paties subjekto (teisiškai ar *de facto*) kontroliuojami subjektai turėtų būti laikomi viena įmone ([8]). Teisinio

([1]) OL L 142, 1998 5 14, p. 1.
([2]) OL C 227, 2013 8 6, p. 3.
([3]) Komisijos pranešimas apie de minimis taisyklę valstybės pagalbai (OL C 68, 1996 3 6, p. 9).
([4]) 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai (OL L 10, 2001 1 13, p. 30).
([5]) 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai (OL L 379, 2006 12 28, p. 5).
([6]) 2007 m. gruodžio 20 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1535/2007 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje (OL L 337, 2007 12 21, p. 35).
([7]) 2006 m. sausio 10 d. Sprendimas *Ministero dell'Economia e delle Finanze* prieš *Cassa di Risparmio di Firenze SpA ir kt.*, C-222/04, Rink. p. I-289.
([8]) 2002 m. birželio 13 d. Sprendimas *Nyderlandai* prieš *Komisiją*, C-382/99, Rink. p. I-5163.

tikrumo ir administracinės naštos mažinimo sumetimais šiame reglamente reikėtų pateikti baigtinį aiškių kriterijų, pagal kuriuos nustatoma, kada dvi ar daugiau įmonių toje pačioje valstybėje narėje turi būti laikomos viena įmone, sąrašą. Iš nustatytų kriterijų, pagal kuriuos Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB ([1]) ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 800/2008 ([2]) I priede apibrėžiant mažąsias arba vidutines įmones (MVĮ) apibrėžtos susijusios įmonės, Komisija atrinko tuos kriterijus, kurie atitinka šio reglamento paskirtį. Kriterijai jau žinomi valdžios institucijoms ir, turint omenyje šio reglamento taikymo sritį, turėtų būti taikomi ir MVĮ, ir didelėms įmonėms. Tais kriterijais turėtų būti užtikrinta, kad, taikant *de minimis* taisyklę, susijusių įmonių grupė būtų laikoma viena įmone, bet įmonės, kurių vienintelis tarpusavio ryšys yra kiekvienos iš jų tiesioginė sąsaja su ta pačia viešąja įstaiga arba įstaigomis, nebūtų laikomos tarpusavyje susijusiomis. Todėl atsižvelgiama į specifinę įmonių, kurias kontroliuoja ta pati viešoji įstaiga arba įstaigos ir kurios gali turėti nepriklausomą sprendimų priėmimo galią, padėtį. Tais kriterijais taip pat turėtų būti užtikrinta, kad atskiri juridinio asmens arba fizinių ar juridinių asmenų grupės nariai vien dėl tos priežasties nebūtų laikomi susijusiomis įmonėmis tais atvejais, kai nacionalinėje teisėje yra numatyta, kad tokių atskirų narių teisės ir pareigos yra sulyginamos su atskirų ūkininkų, turinčių valdos vadovo statusą – visų pirma ekonominiu, socialiniu ir mokestiniu požiūriu,– teisėmis ir pareigomis, ir kai tie atskiri nariai prisidėjo stiprinant atitinkamų juridinių asmenų arba grupių žemės ūkio struktūras;

(5) atsižvelgiant į žemės ūkio ir ne žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos jais panašumus, žemės ūkio produktų perdirbimas ir prekyba priskiriami Komisijos reglamento (ES) Nr. 1407/2013 ([3]) taikymo sričiai;

(6) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nustatė, kad kai Sąjunga teisės aktais įteisino bendrą atitinkamo žemės ūkio sektoriaus rinkos organizavimą, valstybės narės buvo įpareigotos nesiimti jokių priemonių, galinčių jam pakenkti arba nuo jo nukrypti ([4]). Dėl tos priežasties šio reglamento nuostatų nereikėtų taikyti pagalbai, kurios dydis nustatomas pagal rinkai pateiktų arba joje įsigytų produktų kainą arba kiekį. Reglamentas taip pat neturėtų būti taikomas pagalbai, kuri būtų susieta su prievole ją dalytis su pirminiais gamintojais;

(7) šis reglamentas neturėtų būti taikomas eksporto pagalbai arba pagalbai, kuri priklauso nuo to, ar naudojama daugiau vietinių nei importuotų produktų. Visų pirma reglamentas neturėtų būti taikomas pagalbai, naudojamai platinimo tinklų kūrimui ir veikimui kitose valstybėse narėse arba trečiosiose šalyse finansuoti. Pagalba, skirta padengti išlaidoms, susijusioms su dalyvavimu prekybos mugėse arba su tyrimais ar konsultavimo paslaugomis, kurių reikia pateikiant naują arba esamą produktą į naują rinką kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, paprastai nelaikoma eksporto pagalba;

(8) trejų metų laikotarpį, į kurį reikia atsižvelgti taikant šį reglamentą, reikėtų vertinti etapais, kad, kiekvieną kartą teikiant naują *de minimis* pagalbą, būtų atsižvelgiama į bendrą per atitinkamus finansinius metus ir per praėjusius dvejus finansinius metus suteiktos *de minimis* pagalbos sumą;

(9) jeigu įmonė vykdo veiklą pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje ir taip pat kituose sektoriuose arba veiklos srityse, kurioms taikomas Reglamentas (ES) Nr. 1407/2013, to reglamento nuostatos turėtų būti taikomos pagalbai, skirtai tiems kitiems sektoriams arba veiklos sritims, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal tą reglamentą;

(10) jeigu įmonė vykdo veiklą pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje ir taip pat žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje, Komisijos reglamentas (EB) Nr. 875/2007 ([5]) turėtų būti taikomas pagalbai, skirtai pastarajam sektoriui, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal tą reglamentą;

(11) šiuo reglamentu reikėtų nustatyti taisykles, kuriomis užtikrinama, kad nebūtų įmanoma nesilaikyti konkrečiuose reglamentuose arba Komisijos sprendimuose nustatytų didžiausių pagalbos intensyvumo dydžių. Juo taip pat reikėtų numatyti aiškias ir lengvai taikomas pagalbos sumavimo taisykles;

([1]) 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacija 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

([2]) 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/2008, skelbiantis tam tikrų rūšių pagalbą suderinama su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (OL L 214, 2008 8 9, p. 3).

([3]) 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

([4]) 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *Prancūzija prieš Komisiją*, C-456/00, Rink. p. I-11949.

([5]) 2007 m. liepos 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 875/2007 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai žuvininkystės sektoriuje ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1860/2004 (OL L 193, 2007 7 25, p. 6).

(12) taikant šį reglamentą neatmetama galimybė, kad priemonė gali būti nelaikoma valstybės pagalba pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį, remiantis kitu pagrindu, negu nurodyta šiame reglamente, pavyzdžiui, dėl to, kad tokia priemonė priimta laikantis rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio veiklos vykdytojo principo, arba dėl to, kad tokia priemonė nesusijusi su valstybės išteklių perdavimu. Visų pirma Sąjungos finansavimas, kurį centralizuotai valdo Komisija ir kurio tiesiogiai arba netiesiogiai valstybė narė nekontroliuoja, nėra valstybės pagalba ir į jį neturėtų būti atsižvelgiama nustatant, ar laikomasi atitinkamos viršutinės ribos arba nacionalinės ribos;

(13) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir veiksmingą stebėseną, šis reglamentas turėtų būti taikomas tik *de minimis* pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą galima tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatlikus rizikos vertinimo (skaidriai pagalbai). Tiksliai apskaičiuoti galima, pavyzdžiui, dotacijas, palūkanų subsidijas, apribotą atleidimą nuo mokesčių ar kitas priemones, kuriomis numatoma riba, kuria užtikrinama, kad atitinkama viršutinė riba nebūtų viršyta. Numatoma riba reiškia, kad kol tiksli pagalbos suma nežinoma arba dar nežinoma, valstybė narė turi daryti prielaidą, kad ta suma lygi ribos sumai, siekiant užtikrinti, kad kelios pagalbos priemonės kartu neviršytų šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos, ir taikyti pagalbos sumavimo taisykles;

(14) siekiant užtikrinti skaidrumą, vienodas sąlygas ir teisingą *de minimis* viršutinės ribos taikymą, reikėtų, kad visos valstybės narės taikytų tą patį skaičiavimo metodą. Norint palengvinti šį skaičiavimą reikėtų, kad pagalbos sumos, kurios teikiamos ne piniginių dotacijų forma, būtų konvertuojamos į bendrąjį subsidijos ekvivalentą. Apskaičiuojant skaidrių pagalbos formų (išskyrus dotacijas ir dalimis mokamą pagalbą) bendrąjį subsidijos ekvivalentą reikia remtis tokios pagalbos teikimo metu rinkoje galiojančiomis palūkanų normomis. Siekiant, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklės būtų taikomos vienodai, skaidriai ir paprastai, įgyvendinant šį reglamentą taikytinos rinkos normos turėtų būti orientacinės normos, nustatytos Komisijos komunikate dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo ([1]);

([1]) Komisijos komunikatas dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo (OL C 14, 2008 1 19, p. 6).

(15) pagalba, kurią sudaro paskolos, įskaitant paskolų forma teikiamą *de minimis* rizikos finansų pagalbą, turėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu rinkoje galiojusių palūkanų normomis. Siekiant supaprastinti nedidelių trumpalaikių paskolų vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią taisyklę, kurią būtų lengva taikyti ir kuria būtų atsižvelgiama tiek į paskolos sumą, tiek į jos trukmę. Remiantis Komisijos patirtimi, galima laikyti, kad paskolų, kurios užtikrintos ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir kurios neviršija 75 000 EUR ir penkerių metų trukmės arba 37 500 EUR ir dešimties metų trukmės, bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Atsižvelgiant į sunkumus, susijusius su pagalbos, suteiktos įmonėms, kurios gali būti nepajėgios grąžinti paskolos, bendrojo subsidijos ekvivalento nustatymu, ši taisyklė turėtų būti netaikoma tokioms įmonėms;

(16) pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai visa valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, kaip nurodyta Rizikos finansų gairėse ([2]), neturėtų būti laikoma skaidria *de minimis* pagalba, išskyrus tuos atvejus, kai pagal susijusią priemonę numatomas kapitalas neviršija *de minimis* viršutinės ribos;

(17) pagalba, kurią sudaro garantijos, įskaitant garantijų forma teikiamą *de minimis* rizikos finansų pagalbą, turėtų būti laikoma skaidria, jei bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis saugumo garanto priemokomis, nustatytomis Komisijos pranešime, skirtame atitinkamoms įmonėms ([3]). Siekiant supaprastinti trumpalaikių garantijų, kuriomis užtikrinama iki 80 % sąlyginai nedidelės paskolos sumos, vertinimą, šiame reglamente reikėtų numatyti aiškią taisyklę, kurią lengva taikyti ir kuria atsižvelgiama tiek į pagrindinės paskolos sumą, tiek į garantijos trukmę. Ši taisyklė neturėtų būti taikoma

([2]) Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos rizikos kapitalo investicijoms į mažąsias ir vidutines įmones skatinti (OL C 194, 2006 8 18, p. 2).

([3]) Pavyzdžiui, Komisijos pranešimas dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai (OL C 155, 2008 6 20, p. 10).

tokioms pagrindinių sandorių, kurie nėra paskolos, garantijoms kaip kapitalo sandorių garantijos. Kai garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos, garantuojama suma neviršija 112 500 EUR ir garantijos trukmė neviršija penkerių metų, galima laikyti, kad garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos. Tas pats galioja, kai garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos, garantuojama suma neviršija 56 250 EUR ir garantijos trukmė neviršija dešimties metų. Be to, valstybės narės garantijų bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimui gali naudoti metodiką, apie kurią Komisijai buvo pranešta pagal kitą tuo metu taikytą Komisijos reglamentą valstybės pagalbos srityje ir kurį Komisija patvirtino kaip atitinkantį Garantijų pranešimą arba kitą vėliau priimtą pranešimą, su sąlyga, jei patvirtintoje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą. Atsižvelgiant į sunkumus, susijusius su pagalbos, suteiktos įmonėms, kurios gali būti nepajėgios grąžinti paskolos, bendrojo subsidijos ekvivalento nustatymu, ši taisyklė turėtų būti netaikoma tokioms įmonėms;

(18) kai *de minimis* pagalbos schema įgyvendinama per finansinius tarpininkus, reikėtų užtikrinti, kad pastarieji negautų jokios valstybės pagalbos. Tai gali būti padaryta, pavyzdžiui, reikalaujant, kad finansiniai tarpininkai, kurie naudojasi valstybės garantija, mokėtų rinkos principus atitinkančią priemoką arba pranašumus visiškai perduotų galutiniams gavėjams, arba laikantis *de minimis* viršutinės ribos ir kitų šio reglamento sąlygų ir tarpininkų lygmeniu;

(19) gavusi pranešimą iš valstybės narės, Komisija gali nagrinėti, ar priemonės, kurios nesudaro dotacija, paskola, garantija, kapitalo injekcija arba rizikos finansų priemonė, kuri gali būti investicija į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, bendrosios subsidijos ekvivalentas neviršija *de minimis* viršutinės ribos ir todėl jai galėtų būti taikomas šis reglamentas;

(20) Komisija privalo užtikrinti, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklių būtų laikomasi, ir remdamosi Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje nurodytu bendradarbiavimo principu valstybės narės turėtų palengvinti šios užduoties įgyvendinimą ir tam sukurti reikalingas priemones, kuriomis būtų užtikrinta, kad bendra *de minimis* pagalbos suma, suteikta vienai įmonei pagal *de minimis* pagalbos taisyklę, neviršytų bendros leidžiamos viršutinės ribos. Todėl teikdamos *de minimis* pagalbą, valstybės narės turėtų informuoti atitinkamą įmonę apie suteiktos *de minimis* pagalbos sumą ir tai, kad pagalba yra *de minimis*, ir padaryti aiškią nuorodą į šį reglamentą. Turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės vykdytų suteiktos pagalbos stebėseną, kad būtų neviršytos viršutinės ribos ir būtų laikomasi pagalbos sumavimo taisyklių. Be to, siekdama įvykdyti tą pareigą, prieš teikdama tokią pagalbą atitinkama valstybė narė turėtų gauti iš įmonės deklaraciją apie kitą per einamuosius ir dvejus ankstesnius finansinius metus pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus gautą *de minimis* pagalbą. Valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę įsteigti centrinį registrą, kuriame būtų išsami informacija apie suteiktą *de minimis* pagalbą, ir tikrinti, ar bet kokia naujai suteikta pagalba neviršija atitinkamos viršutinės ribos;

(21) prieš teikdama naują *de minimis* pagalbą, kiekviena valstybė narė turėtų patikrinti, kad naujoji *de minimis* pagalba neviršytų *de minimis* viršutinės ribos ir nacionalinės ribos toje valstybėje narėje ir kad būtų laikomasi kitų šio reglamento sąlygų;

(22) atsižvelgiant į Komisijos patirtį, ypač į tai, kad dažnai reikia peržiūrėti valstybės pagalbos politiką, šio reglamento galiojimo laiką reikėtų apriboti. Jeigu šio reglamento galiojimo laikotarpis pasibaigtų jo nepratęsus, valstybėms narėms turėtų būti suteikiamas šešių mėnesių tikslinimo laikotarpis dėl *de minimis* pagalbos, kuriai buvo taikomas šis reglamentas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas pagalbai, teikiamai įmonėms, vykdančioms veiklą pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje, išskyrus:

a) pagalbą, kurios dydis nustatytas remiantis rinkai tiekiamų produktų kaina arba kiekiu;

b) pagalbą su eksportu susijusiai veiklai trečiosiose šalyse arba valstybėse narėse, t. y. pagalbą, tiesiogiai susijusią su eksportuojamais kiekiais, platinimo tinklo kūrimu bei veikla, arba kitomis einamosiomis išlaidomis, susijusiomis su eksporto veikla;

c) pagalbą, kuri priklauso nuo to, ar daugiau vartojama vietinių nei importuotų prekių.

2. Jeigu įmonė vykdo veiklą pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje ir taip pat viename ar keliuose sektoriuose arba kitose veiklos srityse, kurioms taikomas Reglamentas (ES) Nr. 1407/2013, tas reglamentas taikomas pagalbai, skirtai pastariesiems sektoriams arba veiklos sritims, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdama veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal tą reglamentą.

3. Jeigu įmonė vykdo veiklą pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje ir žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje, Komisijos reglamento (EB) Nr. 875/2007 nuostatos taikomos pagalbai, skirtai pastarajam sektoriui, su sąlyga, kad atitinkama valstybė narė tinkamomis priemonėmis, kaip antai atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal tą reglamentą.

2 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame reglamente žemės ūkio produktai – produktai, išvardyti Sutarties I priede, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros produktus, kuriems taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 ([1]);

2. Taikant šį reglamentą, „viena įmonė“ apima visas įmones, kurių tarpusavio santykiai yra bent vienos rūšies iš toliau išvardytų:

a) viena įmonė turi kitos įmonės akcininkų arba narių balsų daugumą;

b) viena įmonė turi teisę paskirti arba atleisti daugumą kitos įmonės administracijos, valdymo arba priežiūros organo narių;

c) pagal sutartį arba vadovaujantis steigimo sutarties ar įstatų nuostata vienai įmonei suteikiama teisė daryti kitai įmonei lemiamą įtaką;

d) viena įmonė, būdama kitos įmonės akcininkė arba narė, vadovaudamasi su tos įmonės kitais akcininkais ar nariais sudaryta sutartimi, viena kontroliuoja tos kitos įmonės akcininkų arba narių balsavimo teisių daugumą.

Įmonės, kurios pirmos pastraipos a–d punktuose nurodytais santykiais yra susijusios per vieną ar daugiau kitų įmonių, taip pat laikomos viena įmone.

3 straipsnis

De minimis *pagalba*

1. Pagalbos priemonės, kurios atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas, nėra laikomos atitinkančiomis visus Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijus ir todėl joms netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalyje numatytas pranešimo reikalavimas.

2. Bendra vienai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje neviršija 15 000 EUR per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį.

3. Bendra pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje veiklą vykdančioms įmonėms skiriamos *de minimis* pagalbos suma kiekvienoje valstybėje narėje per bet kurį trejų finansinių metų laikotarpį neviršija priede nurodytos nacionalinės ribos.

4. *De minimis* pagalba laikoma suteikta tuo momentu, kai įmonė pagal taikomą nacionalinį teisinį režimą įgyja juridinę teisę tokią pagalbą gauti, nepriklausomai nuo *de minimis* pagalbos išmokėjimo įmonei datos.

5. 2 dalyje nustatyta viršutinė riba ir 3 dalyje nurodyta nacionalinė riba taikomos neatsižvelgiant į *de minimis* pagalbos formą ar siekiamą tikslą ir į tai, ar valstybės narės suteikta pagalba visa arba iš dalies finansuojama Sąjungos kilmės ištekliais. Trejų finansinių metų laikotarpis nustatomas vertinant tuos finansinius metus, kuriuos vertina atitinkamos valstybės narės įmonė.

6. Laikantis 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos ir 3 dalyje nurodytos nacionalinės ribos, pagalba išreiškiama kaip piniginė dotacija. Visi naudojami skaičiai yra bruto, t. y. prieš mokesčių ar kitokios rinkliavos atskaitymą. Jeigu pagalba teikiama ne dotacijos forma, pagalbos suma atitinka pagalbos bendrąjį subsidijos ekvivalentą.

Jeigu pagalba išmokama dalimis, jos vertė yra diskontuojama suteikimo metu. Palūkanų norma, naudojama diskontuojant, yra pagalbos suteikimo metu galiojusi diskonto norma.

([1]) 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo (OL L 17, 2000 1 21, p. 22).

7. Jeigu suteikus naują *de minimis* pagalbą būtų viršyta 2 dalyje nustatyta *de minimis* viršutinė riba arba 3 dalyje nurodyta nacionalinė riba, tai naujai pagalbai šis reglamentas negali būti taikomas.

8. Jei dvi įmonės susijungia arba viena įsigyja kitą, apskaičiuojant, ar nauja *de minimis* pagalba naujajai arba įsigyjančiajai įmonei viršija viršutinę ribą arba nacionalinę ribą, atsižvelgiama į visą ankstesnę *de minimis* pagalbą, suteiktą bet kuriai iš susijungiančių įmonių. *De minimis* pagalba, kuri teisėtai suteikta prieš susijungimą arba įsigijimą, tebėra teisėta.

9. Jei viena įmonė suskaidoma į dvi ar daugiau atskirų įmonių, iki suskaidymo suteikta *de minimis* pagalba priskiriama įmonei, kuri ja pasinaudojo, o tai iš principo yra įmonė, perimanti veiklą, kuriai vykdyti *de minimis* pagalba panaudota. Jei toks priskyrimas neįmanomas, *de minimis* pagalba proporcingai paskirstoma remiantis naujųjų įmonių nuosavo kapitalo balansine verte suskaidymo įsigaliojimo dieną.

4 straipsnis

Bendrojo subsidijos ekvivalento apskaičiavimas

1. Šis reglamentas taikomas tik pagalbai, kurios bendrąjį subsidijos ekvivalentą įmanoma tiksliai *ex ante* apskaičiuoti neatliekant rizikos vertinimo (skaidriai pagalbai).

2. Pagalba, kurią sudaro dotacijos arba palūkanų subsidijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba.

3. Pagalba, kurią sudaro paskolos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:

a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka nacionalinės teisės kriterijų, pagal kuriuos kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jos padėtis turi prilygti bent jau B kredito reitingui, ir

b) paskola yra užtikrinta ne mažiau kaip 50 % paskolos vertės užstatu ir paskola yra pirmuoju atveju: 75 000 EUR per penkerius metus, arba antruoju atveju: 37 500 EUR per dešimt metų; jeigu paskola sudaro mažesnę tų sumų dalį ir (arba) suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos paskolos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos dalis, arba

c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis pagalbos suteikimo metu galiojusia orientacine norma.

4. Pagalba, kurią sudaro kapitalo injekcijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba tik tuomet, jei visa valstybės injekcijos suma neviršija *de minimis* viršutinės ribos.

5. Pagalba, kurią sudaro rizikos finansų priemonės, kurios gali būti investicijos į nuosavą kapitalą ar į kvazinuosavą kapitalą, laikoma skaidria *de minimis* pagalba tik tuomet, jei vienai įmonei skiriamas kapitalas neviršija *de minimis* viršutinės ribos.

6. Pagalba, kurią sudaro garantijos, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei:

a) pagalbos gavėjui netaikoma kolektyvinė nemokumo procedūra ir jis neatitinka nacionalinės teisės kriterijų, pagal kuriuos kreditorių prašymu jam būtų taikoma kolektyvinė nemokumo procedūra. Kai pagalbos gavėjas yra didelė įmonė, jos padėtis turi prilygti bent jau B kredito reitingui, ir

b) garantija neviršija 80 % pagrindinės paskolos sumos ir garantuojama suma yra pirmuoju atveju: 112 500 EUR, o garantijos trukmė yra penkeri metai, arba antruoju atveju: 56 250 EUR, o garantijos trukmė yra dešimt metų; jeigu garantuojama suma sudaro mažesnę tų sumų dalį ir (arba) garantija suteikiama trumpesniam negu atitinkamai penkerių arba dešimties metų laikotarpiui, tos garantijos bendrasis subsidijos ekvivalentas apskaičiuojamas kaip atitinkama 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos dalis, arba

c) bendrasis subsidijos ekvivalentas buvo apskaičiuotas remiantis Komisijos pranešime nustatytomis saugumo garanto priemokomis (tame Komisijos pranešime – „saugaus uosto“ priemokos), arba

d) iki įgyvendinimo:

i) apie garantijos bendrajam subsidijos ekvivalentui apskaičiuoti naudotą metodiką buvo pranešta Komisijai pagal kitą tuo metu taikytą Komisijos priimtą reglamentą valstybės pagalbos srityje ir tą metodiką Komisija patvirtino kaip atitinkančią Garantijų pranešimą ar vėliau priimtą pranešimą, ir

ii) toje metodikoje aiškiai apibrėžta garantijų rūšis ir pagrindinių sandorių rūšis atsižvelgiant į šio reglamento taikymą.

7. Pagalba, kurią sudaro kitos priemonės, laikoma skaidria *de minimis* pagalba, jei tokia priemone numatoma riba, kuria užtikrinama, kad atitinkama viršutinė riba nebūtų viršyta.

5 straipsnis

Pagalbos sumavimas

1. Jeigu įmonė vykdo veiklą pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje ir viename ar keliuose sektoriuose arba kitose veiklos srityse, kurioms taikomas Reglamentas (ES) Nr. 1407/2013, galima sumuoti pagal šį reglamentą teikiamą *de minimis* pagalbą veiklai žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje vykdyti ir *de minimis* pagalbą veiklai pastarajame (-uosiuose) sektoriuje (-iuose) arba veiklos srityse vykdyti, neviršijant Reglamento (ES) Nr. 1407/2013 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos, jeigu valstybės narės tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal Reglamentą (ES) Nr. 1407/2013.

2. Jeigu įmonė vykdo veiklą pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje ir žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje, galima sumuoti pagal šį reglamentą teikiamą *de minimis* pagalbą veiklai žemės ūkio produktų gamybos sektoriuje vykdyti ir pagal Reglamentą (EB) Nr. 875/2007 teikiamą *de minimis* pagalbą veiklai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje vykdyti, neviršijant tame reglamente nustatytos viršutinės ribos, jeigu valstybės narės tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui, atskirdamos veiklos sritis ar sąnaudas, užtikrina, kad pirminės žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus veiklai vykdyti nebūtų skiriama *de minimis* pagalba, suteikta pagal Reglamentą (EB) Nr. 857/2007.

3. *De minimis* pagalba nesumuojama su valstybės pagalba, skiriama toms pačioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms, arba su valstybės pagalba, susijusia su ta pačia rizikos finansų priemone, jeigu dėl tokio pagalbos sumavimo būtų viršytas bendrosios išimties reglamente arba Komisijos priimtame sprendime nustatytas didžiausias atitinkamas pagalbos intensyvumas arba kiekvienu atveju atskirai nustatyta pagalbos suma. *De minimis* pagalba, kuri nėra teikiama arba priskiriama konkrečioms tinkamoms finansuoti sąnaudoms, gali būti sumuojama su kita valstybės pagalba, suteikta pagal bendrosios išimties reglamentą arba Komisijos priimtą sprendimą.

6 straipsnis

Stebėsena

1. Jeigu valstybė narė ketina įmonei skirti *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą, ji raštu informuoja įmonę apie numatytą skiriamos pagalbos sumą, išreikštą bendruoju subsidijos ekvivalentu, ir tai, kad pagalba yra *de minimis*, pateikdama aiškią nuorodą į šį reglamentą ir nurodydama jo pavadinimą bei skelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* numerį. Jeigu *de minimis* pagalba pagal šį reglamentą schemos pagrindu teikiama skirtingoms įmonėms ir pagal schemą toms įmonėms teikiamos skirtingos individualios pagalbos sumos, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti laikytis šio įsipareigojimo pranešdama įmonėms apie fiksuoto dydžio sumą, prilygstančią pagal tą schemą teikiamai didžiausiai pagalbos sumai. Tokiu atveju fiksuoto dydžio suma bus remiamasi sprendžiant, ar pasiekta 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta viršutinė riba ir neviršyta 3 straipsnio 3 dalyje nurodyta nacionalinė riba. Prieš teikiant pagalbą, iš atitinkamos įmonės valstybė narė gauna raštišką arba elektroninę deklaraciją apie bet kokią kitą *de minimis* pagalbą, gautą pagal šį reglamentą arba kitus *de minimis* reglamentus per dvejus ankstesnius ir einamuosius finansinius metus.

2. Jeigu valstybė narė įsteigė centrinį *de minimis* pagalbos registrą, kuriame kaupiama išsami informacija apie visų tos valstybės narės institucijų suteiktą *de minimis* pagalbą, 1 dalis netaikoma nuo momento, kai registre sukaupiama trejų finansinių metų informacija.

3. Valstybė narė suteikia naują *de minimis* pagalbą pagal šį reglamentą tik patikrinusi, ar dėl jos bendra atitinkamai įmonei suteiktos *de minimis* pagalbos suma neviršys 3 straipsnio 2 dalyje nustatytos viršutinės ribos ir 3 straipsnio 3 dalyje nurodytos nacionalinės ribos ir ar laikomasi visų šiame reglamente nustatytų sąlygų.

4. Valstybės narės registruoja ir renka visą informaciją apie šio reglamento taikymą. Saugoma visa informacija, reikalinga įrodyti, kad laikomasi šiame reglamente nustatytų sąlygų. Duomenys apie individualiai suteiktą *de minimis* pagalbą saugomi 10 finansinių metų nuo pagalbos suteikimo datos. Duomenys apie *de minimis* pagalbos schemą saugomi 10 finansinių metų nuo datos, kada paskutinį kartą pagal tokią schemą buvo suteikta individuali pagalba.

5. Komisijai raštu paprašius, atitinkama valstybė narė per 20 darbo dienų arba per ilgesnį prašyme nurodytą laikotarpį pateikia Komisijai visą informaciją, kurią Komisija mano esant reikalingą siekiant įvertinti, ar laikomasi šiame reglamente nustatytų sąlygų, ypač bendros *de minimis* pagalbos sumos, kaip apibrėžta šiame reglamente ir kituose *de minimis* reglamentuose, kurią gavo bet kuri įmonė.

7 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Šis reglamentas taikomas iki jo įsigaliojimo suteiktai pagalbai, jei ta pagalba atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas. Tų sąlygų neatitinkančią pagalbą Komisija vertins pagal atitinkamas pagrindų taisykles, gaires, komunikatus ir pranešimus.

2. Nuo 2005 m. sausio 1 d. iki 2008 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 1860/2004 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.

3. Nuo 2008 m. sausio 1 d. iki 2014 m. birželio 30 d. suteikta bet kokia individuali *de minimis* pagalba, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 1535/2007 sąlygas, laikoma neatitinkančia visų Sutarties 107 straipsnio 1 dalies kriterijų ir dėl to jai netaikomas Sutarties 108 straipsnio 3 dalies pranešimo reikalavimas.

4. Pasibaigus šio reglamento galiojimo laikui, bet kokiai *de minimis* pagalbos schemai, atitinkančiai šio reglamento sąlygas, šis reglamentas toliau taikomas dar šešis mėnesius.

8 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo laikotarpis

Šis reglamentas įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.

Jis taikomas iki 2020 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 18 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

PRIEDAS

Didžiausios bendros valstybių narių žemės ūkio produktų gamybos sektoriaus įmonėms suteiktos *de minimis* pagalbos sumos, nurodytos 3 straipsnio 3 dalyje

(EUR)

Valstybė narė	Didžiausios *de minimis* pagalbos sumos
Belgija	76 070 000
Bulgarija	43 490 000
Čekija	48 340 000
Danija	105 750 000
Vokietija	522 890 000
Estija	8 110 000
Airija	66 280 000
Graikija	109 260 000
Ispanija	413 750 000
Prancūzija	722 240 000
Kroatija	28 610 000
Italija	475 080 000
Kipras	7 060 000
Latvija	10 780 000
Lietuva	25 860 000
Liuksemburgas	3 520 000
Vengrija	77 600 000
Malta	1 290 000
Nyderlandai	254 330 000
Austrija	71 540 000
Lenkija	225 700 000
Portugalija	62 980 000
Rumunija	180 480 000
Slovėnija	12 320 000
Slovakija	22 950 000
Suomija	46 330 000
Švedija	57 890 000
Jungtinė Karalystė	270 170 000

EUROPOS CENTRINIO BANKO REGLAMENTAS (ES) Nr. 1409/2013

2013 m. lapkričio 28 d.

dėl mokėjimų statistikos

(ECB/2013/43)

EUROPOS CENTRINIO BANKO VALDANČIOJI TARYBA,

atsižvelgdama į Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statutą, ypač į jo 5 straipsnį,

atsižvelgdama į 1998 m. lapkričio 23 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2533/98 dėl Europos Centrinio Banko renkamos statistinės informacijos [1], ypač į jo 5 straipsnio 1 dalį ir 6 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos nuomonę,

kadangi:

(1) kad galėtų vykdyti savo uždavinius, Europos Centriniam Bankui (ECB) reikia mokėjimų statistikos, kuri būtų konkreti kiekvienai šaliai ir palyginama. Reglamento (EB) Nr. 2533/98 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad informacija gali būti renkama mokėjimų ir mokėjimų statistikos srityje. Šie duomenys yra būtini pokyčiams valstybių narių mokėjimų rinkose nustatyti ir juos stebėti, taip pat padėti skatinti sklandų mokėjimo sistemų veikimą;

(2) Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto (toliau – ECBS statutas) 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta: kad galėtų vykdyti Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) uždavinius, ECB, padedamas nacionalinių centrinių bankų (NCB), renka reikiamą statistinę informaciją arba iš kompetentingų nacionalinių institucijų, arba tiesiogiai iš ūkio subjektų. ECBS statuto 5 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad NCB, kiek tai įmanoma, vykdo 5 straipsnio 1 dalyje nustatytus uždavinius;

(3) Eurosistema renka mokėjimų statistiką pagal Gaires ECB/2007/9 [2]. Siekiant pagerinti mokėjimų statistikos kokybę, padidinti jos patikimumą ir užtikrinti, kad būtų apimta visa atskaitingoji visuma, atitinkamą informaciją reikėtų rinkti tiesiogiai iš atskaitingųjų agentų;

(4) mokėjimų informacijos rinkimo metodikoje turėtų būti atsižvelgta į mokėjimų teisinio reguliavimo pokyčius Europos Sąjungoje, ypač Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/64/EB [3], Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/110/EB [4] ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 924/2009 [5] 5 straipsnį;

(5) NCB gali būti tikslinga iš faktinės atskaitingosios visumos rinkti ECB statistikos reikalavimams įvykdyti reikalingą statistinę informaciją, kuri būtų dalis platesnės statistinės atskaitomybės sistemos, kurią NCB nustato savo atsakomybe, vadovaudamiesi Sąjungos ar nacionaline teise arba nustatyta praktika, ir kuria taip pat siekiama kitų statistinių tikslų, jei neapsunkinamas ECB statistikos reikalavimų vykdymas. Tai taip pat gali sumažinti atskaitomybės naštą. Siekiant skaidrumo, tokiais atvejais tikslinga informuoti atskaitinguosius agentus, kad duomenys renkami ir kitiems statistiniams tikslams. Tam tikrais atvejais ECB gali remtis tokiais kitais tikslais surinkta statistine informacija jo reikalavimams įvykdyti;

(6) nors pripažįstama, kad pagal ECBS statuto 34 straipsnio 1 dalį ECB priimti reglamentai valstybėms narėms, kurių valiuta nėra euro (toliau – ne euro zonos valstybės narės), nesuteikia jokių teisių ir nenustato jokių prievolių, ECBS statuto 5 straipsnis taikomas euro zonos ir ne euro zonos valstybėms narėms. Reglamento (EB) Nr. 2533/98 17 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad ECBS statuto 5 straipsnis kartu su Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalimi reiškia prievolę nacionaliniu lygiu parengti ir įgyvendinti visas priemones, kurias ne euro

[1] OL L 318, 1998 11 27, p. 8.

[2] 2007 m. rugpjūčio 1 d. Gairės ECB/2007/9 dėl pinigų, finansinių institucijų ir rinkų statistikos (OL L 341, 2007 12 27, p. 1).

[3] 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje (OL L 319, 2007 12 5, p. 1).

[4] 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

[5] 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (OL L 266, 2009 10 9, p. 11).

zonos valstybės narės laiko tinkamomis statistinei informacijai, reikalingai ECB statistinės atskaitomybės reikalavimams vykdyti, rinkti, ir laiku pasirengti statistikos srityje, kad jos galėtų tapti euro zonos valstybėmis narėmis. Taigi šio reglamento nuostatos gali būti taikomos ne euro zonos valstybių narių NCB, tokiems NCB bendradarbiaujant su Eurosistema pagal ECB rekomendaciją;

(7) turėtų būti taikomi Tarybos reglamento (EB) Nr. 2533/98 8 straipsnyje nustatyti konfidencialios statistinės informacijos apsaugos ir naudojimo standartai;

(8) būtina nustatyti procedūrą, pagal kurią būtų veiksmingai priimami šio reglamento priedų techniniai daliniai pakeitimai, jei tokie daliniai pakeitimai nepakeičia esminio konceptualaus pagrindo ir nedaro poveikio atskaitomybės naštai. Vykdant šią procedūrą bus atsižvelgiama į ECBS statistikos komiteto (SK) nuomonę. NCB ir kiti ECBS komitetai gali siūlyti tokius techninius dalinius priedų pakeitimus per SK,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente:

a) sąvokos „atskaitingasis agentas“ ir „rezidentas“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 2533/98 1 straipsnyje;

b) sąvokos „mokėjimo paslauga“, „mokėjimo paslaugų teikėjas“, „mokėjimo įstaiga“ ir „mokėjimo sistema“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnyje;

c) sąvokos „elektroninių pinigų išleidėjas“ ir „elektroninių pinigų įstaiga“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnyje;

d) mokėjimo sistemos operatorius – juridinis asmuo, teisiškai atsakingas už mokėjimo sistemos veikimą.

2 straipsnis

Faktinė atskaitingoji visuma

1. Faktinę atskaitingąją visumą sudaro mokėjimo paslaugų teikėjai (įskaitant elektroninių pinigų leidėjus) ir (arba) mokėjimo sistemų operatoriai.

2. Atskaitingiesiems agentams taikomi visi statistinės atskaitomybės reikalavimai.

3 straipsnis

Statistinės atskaitomybės reikalavimai

1. Faktinė atskaitingoji visuma teikia III priede nurodytą statistinę informaciją, atsižvelgdama į I ir II prieduose pateiktus paaiškinimus ir apibrėžtis, valstybės narės, kurios rezidentas yra atskaitingasis agentas, NCB.

2. NCB nustato ir įgyvendina atskaitomybės tvarką, kurios faktinė atskaitingoji visuma turi laikytis pagal nacionalines ypatybes. NCB užtikrina, kad pagal šią atskaitomybės tvarką būtų teikiama pagal šį reglamentą reikalaujama statistinė informacija ir būtų galima kruopščiai patikrinti, ar laikomasi IV priede nustatytų būtinųjų perdavimo, tikslumo, sąvokų atitikties ir pataisymų standartų.

4 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos

1. NCB gali suteikti atskaitingiesiems agentams nuo visų ar dalies šiame reglamente nustatytų atskaitomybės reikalavimų nukrypti leidžiančias nuostatas:

a) mokėjimo įstaigų atveju – jei jos atitinka Direktyvos 2007/64/EB 26 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas sąlygas;

b) elektroninių pinigų įstaigų atveju – jei jos atitinka Direktyvos 2009/110/EB 9 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas sąlygas;

c) kitų, a ir b punktuose nenurodytų, mokėjimo paslaugų teikėjų atveju – jei jie atitinka Direktyvos 2009/110/EB 9 straipsnio 1 ir 2 dalyse arba Direktyvos 2007/64/EB 26 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas sąlygas.

2. NCB gali suteikti atskaitingiesiems agentams nukrypti leidžiančias nuostatas pagal 1 dalį tik tuomet, jei šie atskaitingieji agentai neprisideda prie mokėjimų operacijų statistiškai reikšmingos aprėpties nacionaliniu lygiu kiekvienos rūšies mokėjimo paslaugai.

3. NCB gali suteikti atskaitingiesiems agentams nuo duomenų apie operacijas su ne PFI teikimo nukrypti leidžiančias nuostatas, jei: a) III priedo 4 lentelėje nurodytų paslaugų bendra vertė, kurią suteikė atskaitingieji agentai, kuriems taikoma tokia nukrypti leidžianti nuostata, kiekvienai tokiai paslaugai neviršija 5 % nacionaliniu lygiu ir b) priešingu atveju atskaitomybės našta būtų neproporcinga tokių atskaitingųjų agentų dydžiui.

4. Jei pagal 1 arba 3 dalį NCB suteikia nukrypti leidžiančią nuostatą, jis praneša apie tai ECB tuo pat metu, kai teikia informaciją pagal 6 straipsnio 1 dalį.

5. ECB skelbia sąrašą subjektų, kuriems NCB suteikė nukrypti leidžiančias nuostatas.

5 straipsnis

Statistikai naudojamas mokėjimo paslaugų teikėjų ir mokėjimo sistemų operatorių sąrašas

1. Vykdomoji valdyba parengia ir tvarko sąrašą mokėjimo paslaugų teikėjų, įskaitant elektroninių pinigų išleidėjus, ir mokėjimo sistemų operatorių, kuriems taikomas šis reglamentas. Sąrašas bus parengtas remiantis esamais prižiūrimų mokėjimo paslaugų teikėjų ir mokėjimo sistemų operatorių sąrašais, kuriuos parengė nacionalinės institucijos, jei tokie sąrašai yra.

2. NCB ir ECB užtikrina, kad 1 dalyje nurodytas sąrašas ir jo atnaujinimai būtų prieinami atskaitingiesiems agentams tinkamu būdu, įskaitant elektronines priemones, internetą arba, atitinkamų atskaitingųjų agentų prašymu, – popierine forma.

3. 1 dalyje nurodytas sąrašas skirtas tik informacijai. Tačiau, jeigu naujausia prieinama 1 dalyje nurodyto sąrašo elektroninė versija yra neteisinga, ECB netaiko sankcijų jokiam jo atskaitomybės reikalavimus netinkamai įvykdžiusiam subjektui, jeigu jis sąžiningai rėmėsi neteisingu sąrašu.

6 straipsnis

Savalaikiškumas

1. NCB perduoda III priede nurodytą statistinę informaciją ECB kartą per metus, pasibaigus metams, kurio duomenys teikiami, iki paskutinės gegužės mėnesio darbo dienos pabaigos.

2. NCB nusprendžia, kada ir kokiu periodiškumu jiems reikia gauti duomenis iš atskaitingųjų agentų, kad būtų laikomasi duomenų teikimo ECB terminų, ir atitinkamai informuoja atskaitinguosius agentus.

7 straipsnis

Tikrinimas ir privalomas rinkimas

NCB įgyvendina teisę tikrinti arba privalomai rinkti informaciją, kurią atskaitingieji agentai privalo teikti pagal šį reglamentą, nepažeisdami ECB teisės pačiam įgyvendinti šią teisę. NCB įgyvendina šią teisę visų pirma tada, kai atskaitingasis agentas nevykdo IV priede nustatytų būtinųjų perdavimo, tikslumo, sąvokų atitikties ir pataisymų standartų.

8 straipsnis

Pirmasis duomenų teikimas

Nukrypstant nuo 6 straipsnio, duomenys pagal šį reglamentą pirmą kartą teikiami 2015 m. birželį, pateikiant statistinę informaciją, susijusią su 2014 kalendorinių metų antrojo pusmečio ataskaitiniu laikotarpiu (t. y. nuo 2014 m. liepos mėn.).

9 straipsnis

Supaprastinta dalinių pakeitimų procedūra

Atsižvelgdama į SK nuomonę, Vykdomoji valdyba gali daryti šio reglamento priedų techninius dalinius pakeitimus, jei tokie daliniai pakeitimai nepakeičia esminio konceptualaus pagrindo ir nedaro poveikio atskaitomybės naštai. Apie tokius pakeitimus Vykdomoji valdyba nedelsiant informuoja Valdančiąją tarybą.

10 straipsnis

Baigiamoji nuostata

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse vadovaujantis Sutartimis.

Priimta Frankfurte prie Maino 2013 m. lapkričio 28 d.

ECB valdančiosios tarybos vardu

ECB pirmininkas

Mario DRAGHI

I PRIEDAS

MOKĖJIMŲ STATISTIKOS BENDROJI STRUKTŪRA

1 DALIS. APŽVALGA

1.1 dalis. Lentelių apžvalga

1. Mokėjimų statistiką parengia Europos Centrinis Bankas (ECB), remdamasis kiekvieno nacionalinio centrinio banko (NCB) nacionaliniu lygiu suderintai surinktais tam tikrais duomenimis. Duomenų rengimas suskirstytas į toliau aprašytas septynias lenteles, nurodant kiekvienos valstybės narės, kurios valiuta yra euro (toliau – euro zonos valstybė narė), nacionalinius duomenis, kurie vėliau sugretinami palyginamosiose lentelėse, apimančiose visos euro zonos valstybes nares.

Lentelė	Pagrindinių bruožų apibūdinimas
1 lentelė. Ne pinigų finansų įstaigoms (ne PFĮ) mokėjimo paslaugas siūlančios įstaigos	Suskirstymai, kuriuose nurodytas kredito įstaigų, elektroninių pinigų įstaigų, mokėjimo įstaigų, kitų mokėjimo paslaugų teikėjų (MPT) ir elektroninių pinigų emitentų vienadienių indėlių kiekis, mokėjimo sąskaitų kiekis, elektroninių pinigų sąskaitų kiekis ir išleistų elektroninių pinigų saugyklų likutinė vertė
2 lentelė. Mokėjimo kortelės funkcijos	Šalyje MPT rezidentų išleistų kortelių kiekis. Duomenys apie korteles yra rengiami pagal kortelės funkcijų suskirstymą
3 lentelė. Mokėjimo korteles aptarnaujantys įrenginiai	Šalyje MPT rezidentų teikiamų terminalų kiekis. Duomenyse apie terminalus atskirai išskiriami bankomatai (ATM), pardavimo vietoje terminalai (POS) ir elektroninių kortelių terminalai
4 lentelė. Mokėjimo operacijos, kuriose dalyvauja ne PFĮ	Ne PFĮ išsiųstų ir gautų per MPT šalies rezidentus mokėjimo operacijų kiekis ir vertė. Duomenys apie operacijas rengiami pagal mokėjimo paslaugą suskirstant geografiškai
5 lentelė. Mokėjimo operacijos pagal terminalo rūšį, kuriose dalyvauja ne PFĮ	Ne PFĮ per MPT išsiųstų mokėjimo operacijų kiekis ir vertė. Duomenys apie operacijas rengiami pagal susijusio terminalo rūšį suskirstant geografiškai
6 lentelė. Dalyvavimas atrinktose mokėjimo sistemose	Kiekvienos šalyje esančios mokėjimo sistemos dalyvių skaičius, atskirai nurodant tiesioginius ir netiesioginius dalyvius, tiesioginius dalyvius suskirstant pagal įstaigos rūšį
7 lentelė. Atrinktų mokėjimo sistemų apdoroti mokėjimai	Kiekvienos šalyje esančios mokėjimo sistemos apdorotų mokėjimo operacijų kiekis ir vertė pagal mokėjimo paslaugas ir suskirstant geografiškai

1.2 dalis. Informacijos rūšis

1. 1, 2, 3 ir 6 lentelėse nurodyti atsargų duomenys susieti su laikotarpio pabaiga, t. y. ataskaitinių kalendorinių metų paskutinės darbo dienos pozicijomis. Elektroninių pinigų saugyklų likutinės vertės rodikliai pateikiami eurais ir susieti su visomis valiutomis išreikštomis mokėjimo saugyklomis.

2. 4, 5 ir 7 lentelėse pateikti srautų duomenys susiję su per laikotarpį sukauptomis mokėjimo operacijomis, t. y. su visu kiekiu per ataskaitinius kalendorinius metus. Operacijų vertės rodikliai pateikiami eurais ir susieti su visomis valiutomis išreikštomis mokėjimo operacijomis.

1.3 dalis. Konsolidavimas toje pačioje nacionalinėje teritorijoje

1. Kiekvienos euro zonos valstybės narės atskaitingąją visumą sudaro MPT ir (arba) mokėjimo sistemos operatoriai.

2. MPT yra toje teritorijoje įsteigtos ir esančios įstaigos, įskaitant už tos teritorijos ribų esančių patronuojančių bendrovių patronuojamąsias bendroves, ir įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra už tos teritorijos ribų, filialus.

   a) Patronuojamosios bendrovės yra atskiri įsteigti subjektai, kurių daugumą akcijų arba visą akcijų paketą turi kitas subjektas.

   b) Filialai yra neturintys teisinio statuso neįsteigti subjektai, visiškai priklausantys patronuojančiai bendrovei.

3. Statistikos tikslais, kad būtų konsoliduoti nacionaliniai MPT duomenys, taikomi šie principai:

   a) Jeigu patronuojančioji bendrovė ir jos patronuojamosios bendrovės yra vienoje nacionalinėje teritorijoje narėje esančios MPT, patronuojančioji bendrovė statistikos ataskaitose gali konsoliduoti duomenis apie šių patronuojamųjų bendrovių veiklą. Tai taikoma tik tuo atveju, jei patronuojančioji bendrovė ir jos patronuojamosios bendrovės klasifikuojamos kaip ta pati MPT rūšis.

   b) Jeigu institucija turi filialų, esančių kitų euro zonos valstybių narių teritorijoje, atitinkamoje euro zonos valstybėje narėje esanti registruota arba pagrindinė buveinė šiuos filialus laiko kitų euro zonos valstybių narių rezidentais. Ir atvirkščiai, atitinkamoje euro zonos valstybėje narėje esantis filialas registruotą arba pagrindinę buveinę, arba kitus tos pačios institucijos filialus, esančius kitų euro zonos valstybių narių teritorijoje, laiko kitų euro zonos valstybių narių rezidentais.

   c) Jeigu institucija turi filialų, esančių už euro zonos valstybių narių teritorijos ribų, atitinkamoje euro zonos valstybėje narėje esanti registruota arba pagrindinė buveinė šiuos filialus laiko likusio pasaulio rezidentais. Ir atvirkščiai, atitinkamoje euro zonos valstybėje narėje esantis filialas registruotą arba pagrindinę buveinę arba kitus tos pačios institucijos filialus, esančius už euro zonos valstybių narių ribų, laiko likusio pasaulio rezidentais.

4. Statistikos tikslais neleidžiama atlikti tarptautinio MPT duomenų konsolidavimo.

5. Jei mokėjimo sistemos operatorius atsako už keletą mokėjimo sistemų, esančių toje pačioje nacionalinėje teritorijoje, kiekvienos mokėjimo sistemos statistika teikiama atskirai.

6. Lengvatiniuose finansiniuose centruose esančios institucijos statistiniais tikslais laikomos teritorijų, kuriose yra šie centrai, rezidentės.

2 DALIS. TAM TIKROS 2–7 LENTELĖSE IŠDĖSTYTOS SAVYBĖS

2.1 dalis. Mokėjimo kortelių funkcijos (2 lentelė)

1. Jei „kortelė su mokėjimo funkcija (išskyrus korteles, turinčias tik elektroninių pinigų funkciją)“ turi keletą funkcijų, ji priskiriama kiekvienai taikytinai subkategorijai. Todėl kortelių su mokėjimo funkcija bendras kiekis gali būti mažesnis negu subkategorijų suma. Kad būtų išvengta dvigubo skaičiavimo, subkategorijos neturėtų būti sudedamos.

2. „Kortelė su elektroninių pinigų funkcija“ gali būti „kortelė, kurioje elektroniniai pinigai gali būti laikomi tiesiogiai“ arba „kortelė, leidžianti naudotis elektroninių pinigų sąskaitose laikomais elektroniniais pinigais“. Todėl kortelių su elektroninių pinigų funkcija bendras kiekis yra dviejų subkategorijų suma.

3. Bendras MPT rezidentų išleistų kortelių kiekis nurodomas atskirai „bendras kortelių kiekis (neatsižvelgiant, kiek kortelėje yra funkcijų)“. Šis rodiklis nebūtinai turi būti „kortelių su grynųjų pinigų funkcija“, „kortelių su mokėjimo funkcija“ ir „kortelių su elektroninių pinigų funkcija“ suma, nes šios kategorijos gali tarpusavyje persidengti.

4. Rodiklis „kortelė su suderinta debeto, grynųjų pinigų ir elektroninių pinigų funkcija“ siejamas su MPT išleista kortele, kurioje yra suderinta grynųjų pinigų, debeto ir elektroninių pinigų funkcija. Be to, kiekvienoje iš šių subkategorijų nurodoma:

   a) „kortelės su grynųjų pinigų funkcija“;

   b) „kortelės su debeto funkcija“;

   c) „kortelės su elektroninių pinigų funkcija“.

5. Jei kortelė su suderinta funkcija turi papildomų funkcijų, tai taip pat nurodoma atitinkamoje subkategorijoje.

6. Kortelės skaičiuojamos pagal kortelių išdavėją neatsižvelgiant į kortelės turėtojo rezidenciją nei į su kortele susietos sąskaitos vietą.

7. Kiekviena šalis nurodo MPT šalies rezidentų išduotų kortelių kiekį, neatsižvelgiant į tai, ar kortelė išduota kartu su kitu (kitais) MPT.

8. Apyvartoje esančios kortelės yra įtraukiamos, neatsižvelgiant į tai, kada jos buvo išduotos ir ar jos buvo naudojamos.

9. Įtraukiamos kortelės, kurios išduotos pagal kortelių schemas, t. y. trijų ar keturių šalių schemas.

10. Nebegaliojančios arba užblokuotos kortelės neįtraukiamos.

11. Prekybininkų išduotos kortelės neįtraukiamos, t. y. mažmeninės prekybos kortelės, nebent jos išleistos bendradarbiaujant su MPT, t. y. išleista kartu.

2.2 dalis. Mokėjimo korteles aptarnaujantys įrenginiai (3 lentelė)

1. Pateikiami duomenys apie visus MPT rezidentų aptarnaujamus terminalus, įskaitant visus terminalus, esančius duomenis teikiančioje šalyje ir už jos ribų.

2. Terminalus aptarnaujantis subjektas yra įgijėjas, neatsižvelgiant į tai, kas yra jų savininkas. Todėl skaičiuojami tik įgijėjo aptarnaujami terminalai.

3. Duomenis apie užsienyje esančio MPT filialų ir (arba) patronuojamųjų bendrovių aptarnaujamus terminalus teikia ne patronuojanti MPT, bet patys filialai ir (arba) patronuojamosios bendrovės.

4. Kiekvienas terminalas skaičiuojamas atskirai, net jei keletas tokios pačios rūšies terminalų yra toje pačioje komercinėje vietoje.

5. Jei ATM turi daugiau nei vieną funkciją, ji įskaičiuojama kiekvienoje taikytinoje subkategorijoje. Todėl bendras ATM kiekis gali būti mažesnis negu subkategorijų suma. Kad būtų išvengta dvigubo skaičiavimo, subkategorijos neturėtų būti sudedamos.

6. POS terminalai išskaidyti į dvi subkategorijas: „EFTPOS terminalus“ ir „elektroninių kortelių terminalus“. Šios subkategorijos neturėtų būti sudedamos, nes jos yra „iš kurių“ ir jas sudėjus jos neatitiktų bendros sumos „iš viso“.

7. Jei elektroninių kortelių terminalas turi daugiau nei vieną funkciją, ji įskaičiuojama kiekvienoje taikytinoje subkategorijoje. Todėl bendras elektroninių kortelių terminalų kiekis gali būti mažesnis negu subkategorijų suma. Kad būtų išvengta dvigubo skaičiavimo, subkategorijos neturėtų būti sudedamos.

2.3 dalis. Mokėjimo operacijos, kuriose dalyvauja ne PFĮ (4 lentelė)

1. Mokėjimo operacijos, kurias kitos sandorio šalies atžvilgiu inicijuoja ne PFĮ arba MPT, jei sandorio šalis yra ne PFĮ. Tai apima:

   (a) mokėjimo operacijas, kurios vykdomos tarp dviejų sąskaitų, laikomų skirtinguose MPT, ir kurios vykdomos pasitelkiant tarpininką, t. y. kai mokėjimai siunčiami kitam MPT arba mokėjimo sistemai, ir

   (b) mokėjimo operacijas, kurios vykdomos tarp dviejų sąskaitų, laikomų tame pačiame MPT, pvz., „*on-us*“ operacijos, kai operacija atliekama paties MPT sąskaitose arba pasitelkiant tarpininką, t. y. kitą MPT arba mokėjimo sistemą.

2. MPT rezidento inicijuotos ir pagal specialų operacijos nurodymą įvykdytos mokėjimo operacijos, t. y. panaudojant mokėjimo priemonę, įtraukiamos į „operacijas pagal mokėjimo paslaugų rūšį“.

3. Lėšų pervedimai tarp sąskaitų tuo pačiu vardu, taip pat tarp skirtingų rūšių sąskaitų įtraukiami pagal naudotą mokėjimo paslaugą. Pervedimai tarp skirtingų rūšių sąskaitų apima, pavyzdžiui, pervedimus iš pervedamojo indėlio į nepervedamojo indėlio sąskaitą.

4. Kiek tai susiję su didmeninio mokėjimo operacijomis, skaičiuojama kiekviena atskira mokėjimo operacija.

5. Įtraukiamos užsienio valiuta išreikštos mokėjimo operacijos. Duomenys pateikiami eurais, naudojant ECB valiutos perskaičiavimo kursą arba šioms operacijoms taikytus valiutų kursus.

6. MPT rezidento inicijuotos ir įvykdytos be konkretaus pervedimo nurodymo mokėjimo operacijos, t. y. nesinaudojant mokėjimo paslauga padarius paprastą įrašą ne PFĮ sąskaitoje, neįtraukiamos. Jei jos negali būti išskirtos, tokios operacijos įtraukiamos kaip „operacijos pagal mokėjimo paslaugos rūšį“.

Visos mokėjimo operacijos

7. Rodiklis „visos mokėjimo operacijos, kuriose dalyvauja ne PFĮ“ yra šešių tarpusavyje nepersidengiančių subkategorijų suma: „kredito pervedimai“, „tiesioginis debetas“, „kortelių mokėjimai su MPT rezidentų išleistomis kortelėmis (išskyrus korteles tik su elektroninių pinigų funkcija)“, „mokėjimo elektroniniais pinigais operacijos“, „čekiai“ ir „kitos mokėjimo paslaugos“.

Kredito pervedimai

8. Kiekviena operacija priskiriama tik vienai subkategorijai, t. y. arba „inicijuota popierine forma“, arba „inicijuota elektroniniu būdu“. Kadangi subkategorijos tarpusavyje nepersidengia, visas kredito pervedimų skaičius yra subkategorijų suma. Tas pats principas taikomas visai kredito pervedimų vertei.

9. Į „inicijuota elektroniniu būdu įrašyti“ duomenys apie kredito pervedimus toliau skaidomi į „inicijuota byloje / pakete“ ir „inicijuota kaip vienas mokėjimas“. Kadangi subkategorijos tarpusavyje nepersidengia, visas elektroniniu būdu inicijuotų kredito pervedimų skaičius yra subkategorijų suma. Tas pats principas taikomas visai elektroniniu būdu inicijuotų kredito pervedimų vertei.

10. Apima per ATM su kredito pervedimo funkcija atliktus kredito pervedimus.

11. Operacijos su grynaisiais pinigais, kurie būtų naudojami mokėjimo operacijos pradžioje arba pabaigoje, arba abiem atvejais, naudojantis kredito pervedimo mokėjimo paslauga, taip pat įtraukiamos į kredito pervedimus.

12. Kredito pervedimai, naudojami apmokėti likutinius operacijų balansus kortelėmis su kredito arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija taip pat įtraukiami.

13. Kredito pervedimai apima visus bendros mokėjimų eurais erdvės (SEPA) kredito pervedimus bei ne SEPA operacijas. Ne SEPA operacijos taip pat įrašomos subkategorijoje „ne SEPA“.

14. Subkategorijose „inicijuota byloje arba pakete“ ir „inicijuota kaip vienas mokėjimas“ įrašomos visos SEPA ir ne SEPA operacijos.

15. „Išsiųstose šalies vidaus operacijose“, „išsiųstose tarptautinėse operacijose“ ir „gautose tarptautinėse operacijose“ nurodomos SEPA ir ne SEPA operacijos.

16. Grynųjų pinigų mokėjimai į sąskaitą, naudojant banko formą, neįtraukiami į kredito pervedimus.

Tiesioginis debetas

17. Įtraukiami tiek vienkartinis, tiek periodinis tiesioginis debetas. Periodinio tiesioginio debeto atveju kiekvienas atskiras mokėjimas yra skaičiuojamas kaip vienas sandoris.

18. Įtraukiamas dėl operacijų, kuriose naudojamos kortelės su kredito arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija, atsirandančiam likutiniam balansui apmokėti naudojamas tiesioginis debetas, nes jis yra atskiras mokėjimas, kurį atlieka kortelės turėtojas kortelės išdavėjui.

19. Tiesioginis debetas toliau skaidomas į „inicijuota byloje / pakete“ ir „inicijuota kaip vienas mokėjimas“. Kadangi subkategorijos tarpusavyje nepersidengia, visas tiesioginio debeto operacijų skaičius yra subkategorijų suma. Tas pats principas taikomas visai tiesioginio debeto vertei.

20. Tiesioginis debetas apima visas SEPA tiesioginio debeto ir ne SEPA operacijas. Ne SEPA operacijos taip pat įrašomos subkategorijoje „ne SEPA“.

21. Subkategorijose „inicijuota byloje arba pakete“ ir „inicijuota kaip vienas mokėjimas“ įrašomos visos SEPA ir ne SEPA operacijos.

22. „Išsiųstose šalies vidaus operacijose“, „išsiųstose tarptautinėse operacijose“ ir „gautose tarptautinėse operacijose“ nurodomos SEPA ir ne SEPA operacijos.

23. Grynųjų pinigų mokėjimai iš sąskaitos, naudojant banko formą, neįtraukiami į tiesioginį debetą.

Mokėjimai kortelėmis

24. Mokėjimo operacijos MPT rezidentų išleistomis kortelėmis nurodomos neatsižvelgiant į prekybos vietą, kurioje atlikta mokėjimo operacija.

25. Naudojantis mokėjimo paslauga įrašytos operacijos apima kortelių operacijų duomenis virtualiose prekybos vietose, pvz., internetu arba telefonu.

26. Mokėjimo operacijos atliekamos naudojant korteles su debeto, kredito arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija terminale arba kitur. Teikiami duomenys pagal šį mokėjimų kortelėmis suskirstymą:

a) „mokėjimai kortelėmis su debeto funkcija“;

b) „mokėjimai kortelėmis su debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija“;

c) „mokėjimai kortelėmis su kredito funkcija“;

d) „mokėjimai kortelėmis su debeto arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija“;

e) „mokėjimai kortelėmis su kredito arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija“;

27. Subkategorijos „mokėjimai kortelėmis su debeto arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija“ ir mokėjimai kortelėmis su kredito arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija“ teikiamos tik tada, jei neįmanoma tiksliai nustatyti kortelės funkcijos.

28. Kiekviena operacija priskiriama tik vienai subkategorijai. Kadangi subkategorijos tarpusavyje nepersidengia, visas mokėjimų kortelėmis skaičius yra subkategorijų suma. Tas pats principas taikomas visai mokėjimų kortelėmis vertei.

29. Mokėjimo kortelėmis operacijos taip pat suskaidytos į „inicijuota fiziniuose EFTPOS“ ir „inicijuota nuotoliniu būdu“. Kadangi subkategorijos tarpusavyje nepersidengia, visas mokėjimų kortelėmis skaičius yra subkategorijų suma. Tas pats principas taikomas visai mokėjimų kortelėmis vertei.

30. Mokėjimai tik elektroninių pinigų funkciją turinčiomis kortelėmis, kurias išdavė MPT rezidentai, neįtraukiamos.

Mokėjimo elektroniniais pinigais operacijos

31. Kiekviena operacija priskiriama tik vienai subkategorijai, t. y. „kortelėmis, kuriose elektroniniai pinigai gali būti tiesiogiai laikomi“ arba „elektroninių pinigų sąskaitomis“. Kadangi subkategorijos tarpusavyje nepersidengia, visas mokėjimų kortelėmis skaičius yra subkategorijų suma. Tas pats principas taikomas visai mokėjimų elektroniniais pinigais operacijų vertei.

32. Operacijos „elektroninių pinigų sąskaitomis“ smulkiau suskaidytos, kad būtų pateikta informacija apie operacijas „panaudojus kortelę“.

Čekiai

33. Įtrauktas grynųjų pinigų išėmimas čekiais.

34. Grynųjų pinigų išėmimas naudojant banko formas neįtraukiamas.

35. Išleisti, bet neišgryninti čekiai neįtraukiami.

Tarptautinės operacijos

36. Išsiųstų operacijų atveju, kad būtų išvengta dvigubo skaičiavimo, tarptautinės operacijos yra skaičiuojamos šalyje, kurioje operacija pradėta.

37. Gautų operacijų atveju, kad būtų išvengta dvigubo skaičiavimo, tarptautinės operacijos yra skaičiuojamos šalyje, kurioje operacija gauta.

38. Skirtumas tarp „išsiųstų tarptautinių operacijų“ ir „gautų tarptautinių operacijų“ parodo grynuosius įeinančius arba išeinančius operacijų srautus duomenis teikiančioje šalyje.

Lėšų srautas

39. Lėšų srauto kryptis priklauso nuo naudotos mokėjimo paslaugos ir inicijavimo būdo:

a) kredito pervedimų atveju elektroninių pinigų mokėjimai ir panašios operacijos, kai mokėtojas inicijuoja operaciją, siunčiantis dalyvis taip pat yra lėšų siuntėjas, o gaunantis dalyvis yra lėšų gavėjas;

b) tiesioginio debeto atveju čekiai, elektroninių pinigų mokėjimai ir panašios operacijos, kai gavėjas inicijuoja operaciją, siunčiantis dalyvis yra lėšų gavėjas, o gaunantis dalyvis yra lėšų siuntėjas;

c) mokėjimų kortelėmis atveju, nors gavėjas inicijuoja operaciją, pagal šį reglamentą taikomos taisyklės atitinka numatytas atvejui, kai mokėtojas inicijuoja operaciją.

2.4 dalis. Mokėjimo operacijos pagal terminalo rūšį, kuriose dalyvauja ne PFĮ (5 lentelė)

1. Visi rodikliai šioje lentelėje apima mokėjimo operacijas grynaisiais pinigais arba jų nenaudojant fiziniame (ne virtualiame) terminale.

2. MPT rezidentai teikia informaciją apie visas mokėjimo operacijas MPT aptarnaujamuose (t. y. įsigytuose) terminaluose.

3. MPT rezidentai teikia informaciją apie visas mokėjimo operacijas MPT išduotomis kortelėmis MPT nerezidentų aptarnaujamuose terminaluose.

4. Duomenų apie mokėjimo operacijas MPT filialų arba patronuojamųjų bendrovių aptarnaujamuose terminaluose užsienyje patronuojantis MPT neteikia.

5. Operacijos pagal terminalo rūšį suskirstytos į tris skirtingas, grįstas MPT rezidavimo vieta, kategorijas. Kategorijos toliau nurodytuose punktuose a ir b skaičiuojamos įsigyjančiojo pusėje, o kategorija c punkte skaičiuojama pagal siuntėją:

a) mokėjimo operacijos MPT rezidentų aptarnaujamuose terminaluose MPT rezidentų išduotomis kortelėmis;

b) mokėjimo operacijos MPT rezidentų aptarnaujamuose terminaluose MPT nerezidentų išduotomis kortelėmis;

c) mokėjimo operacijos MPT nerezidentų aptarnaujamuose terminaluose MPT rezidentų išduotomis kortelėmis;

6. 5 punkto a, b ir c papunkčiuose nurodytos subkategorijos turėtų būti nesumuojamos.

7. Šioje lentelėje geografinis paskirstymas nustatomas remiantis terminalo buvimo vieta.

2.5 dalis. Dalyvavimas atrinktose mokėjimo sistemose (6 lentelė)

1. Ši lentelė nurodo mokėjimo sistemos dalyvių (neatsižvelgiant į jų vietą) skaičių, rūšį ir institucinį sektorių.

2. Rodiklis „dalyvių skaičius“ yra dviejų tarpusavyje nepersidengiančių subkategorijų „tiesioginiai dalyviai“ ir „netiesioginiai dalyviai“ suma.

3. Rodiklis „tiesioginiai dalyviai“ yra trijų tarpusavyje nepersidengiančių subkategorijų „kredito įstaigos“, „centrinis bankas“ ir „kiti tiesioginiai dalyviai“ suma.

4. Rodiklis „kiti tiesioginiai dalyviai“ yra keturių tarpusavyje nepersidengiančių subkategorijų „viešoji administracija“, „tarpuskaitos ir atsiskaitymo organizacijos“, „kitos finansų įstaigos“ ir „kita“.

2.6 dalis. Atrinktų mokėjimo sistemų apdoroti mokėjimai (7 lentelė)

1. Ši lentelė nurodo mokėjimo sistemoje apdorotas mokėjimo operacijas.

2. MPT mokėjimo operacijų duomenys jų pačių sąskaitose teikiami kaip atitinkami šios lentelės rodikliai.

3. Mokėjimo sistemos, kurioje kita mokėjimo sistema, pavyzdžiui, išorinė mokėjimo sistema, atsiskaito už savo pozicijas, taikomi šie principai:

   a) atsiskaitymo sistema teikia faktinį atsiskaitymo operacijų skaičių ir faktinę apmokėtą sumą;

   b) kai mokėjimo operacijos išgryninamos ne mokėjimo sistemoje ir tik grynosios pozicijos apmokamos mokėjimo sistemoje, skaičiuojamos tik grynųjų pozicijų apmokėjimo operacijos, o jos priskiriamos atsiskaitymo operacijai naudotoms mokėjimo paslaugoms.

4. Kiekviena mokėjimo operacija skaičiuojama tik vieną kartą siunčiančio dalyvio pusėje, t. y. mokėtojo sąskaitos debetavimas ir gavėjo sąskaitos kreditavimas neskaičiuojami atskirai. Nurodyta pirmesnėje 2.3 dalyje apie lėšų srautus.

5. Daugybinių kredito pervedimų, t. y. didmeninių mokėjimų atveju, skaičiuojamas kiekvienas mokėjimo elementas.

6. Užskaitos sistemų atveju teikiami duomenys apie mokėjimo operacijos bendrąjį skaičių ir vertę, o ne rezultatus po užskaitos.

7. Mokėjimo sistemos išskiria ir teikia duomenis apie vidaus ir tarptautines operacijas atsižvelgiant į siunčiančių ir gaunančių dalyvių rezidavimo vietą. Klasifikavimas „vidaus operacijos“ arba „tarptautinės operacijos“ atspindi dalyvaujančių šalių buvimo vietą.

8. Kad būtų išvengta dvigubo skaičiavimo, tarptautinės operacijos skaičiuojamos šalyje, kurioje operacija pradedama.

9. Jei duomenys negali būti išskaidyti, rodiklis „mokėjimai kortelėmis“ apima ATM operacijas, antraip ATM operacijos parodomos kaip atskiras rodiklis „ATM operacijos“.

10. Rodiklis „mokėjimai kortelėmis“ apima visas mokėjimo sistemoje apdorotas mokėjimo operacijas, neatsižvelgiant į tai, ar kortelė buvo išduota ar naudota.

11. Atšauktos mokėjimo operacijos neįtraukiamos. Operacijos, kurioms vėliau taikomos atmetimo operacijos, yra įtraukiamos.

II PRIEDAS

DUOMENŲ APIBRĖŽTYS

Terminas	Sąvoka
Įgijėjas (*Acquirer*)	Terminas taikomas šiais atvejais: a) Subjektas, kuris turi indėlių sąskaitas, skirtas kortelių priėmėjams, t. y. prekybininkams, ir kuriam kortelės priėmėjas perduoda su operacijomis susijusius duomenis. Įgijėjas atsako už operacijos informacijos surinkimą ir atsiskaitymą su priėmėjais. b) Prekybos vietos (POS) operacijose, subjektas, kuriam priėmėjas, paprastai prekybininkas, perduoda mokėjimui kortele apdoroti reikalingą informaciją. Įgijėjas yra subjektas, kuris tvarko prekybininko sąskaitą. c) Bankomato (ATM) operacijose – subjektas, kuris banknotus padaro prieinamais kortelės turėtojui, tiesiogiai arba pasitelkdamas trečiąją šalį – tiekėjus. d) Subjektas, kuris aptarnauja terminalus, neatsižvelgiant į tai, kas yra terminalų savininkas.
Įgijimas (*Acquiring*)	Tai gavėjui priimti mokėjimo priemonę arba mokėjimo operaciją leidžiančios paslaugos, teikiant tapatybės nustatymo, autorizavimo ir atsiskaitymo paslaugas, kurias suteikus lėšos persiunčiamos gavėjui.
Tarpininkas (*Agent*)	Tarpininkas – vartojama taip pat kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnyje.
ATM (bankomatas) (*ATM* (*automated teller machine*))	Elektromechaninis įrenginys, kuriuo naudodamiesi autorizuoti vartotojai gali, dažniausiai pasitelkdami mechaniškai nuskaitomas fizines korteles, išsiimti grynųjų pinigų iš savo sąskaitų ir (arba) pasinaudoti kitomis paslaugomis, pavyzdžiui, atlikti balanso likučio užklausą, pervesti lėšas arba įnešti pinigus. Įrenginys, kuriame galima tik pasitikrinti balanso likutį, nelaikomas ATM. ATM gali veikti internete (*online*) teikiant autorizavimo prašymą realiu laiku arba ne internete (*offline*).
ATM grynųjų pinigų indėlis (išskyrus operacijas elektroniniais pinigais) (*ATM cash deposit* (*except e-money transactions*))	Per ATM įneštas grynųjų pinigų indėlis, naudojantis kortele su grynųjų pinigų funkcija. Apima visas operacijas, kai grynieji pinigai įkeliami į terminalą ne rankiniu būdu, o mokėtojo tapatybė nustatoma mokėjimo kortele.
ATM grynųjų išėmimas (išskyrus operacijas elektroniniais pinigais) (*ATM cash withdrawal* (*except e-money transactions*))	Per ATM išimti grynieji pinigai, naudojantis kortele su grynųjų pinigų funkcija. Grynųjų pinigų išmokėjimai POS terminaluose, naudojantis kortele su debeto, kredito arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija įtraukiami tik tada, jei jie nesusiję su mokėjimo operacija. Grynųjų pinigų išėmimas kartu su mokėjimo operacija nėra įtraukiami. Jie yra „POS operacijos“.
ATM operacijos (išskyrus operacijas elektroniniais pinigais) (*ATM transactions* (*except e-money transactions*))	ATM atliktas grynųjų pinigų išėmimas arba grynųjų pinigų indėliai naudojantis kortele su grynųjų pinigų funkcija, apimantys visas susijusias kortele inicijuotas operacijas, t. y.: a) visos operacijos, kai įgijėjas ir kortelės išdavėjas yra skirtingi subjektai, ir b) visos operacijos, kai įgijėjas ir kortelės išdavėjas yra tas pats subjektas. Mokėjimo elektroniniais pinigais operacijos neįtrauktos.
ATM su grynųjų pinigų išėmimo funkcija (*ATM with a cash withdrawal function*)	ATM, kuriame autorizuoti vartotojai, naudodamiesi kortele su grynųjų pinigų funkcija, gali išsiimti grynųjų pinigų iš savo sąskaitų.

Terminas	Sąvoka
ATM su kredito pervedimo funkcija (*ATM with a credit transfer function*)	ATM, kuriame autorizuoti vartotojai, naudodamiesi mokėjimo kortele, gali atlikti kredito pervedimus.
Filialas (*Branch*)	Kita nei pagrindinės būstinės, esančios duomenis teikiančioje šalyje, veiklos vieta, kurią sukuria kitoje šalyje įsteigtas mokėjimo paslaugų teikėjas (MPT). Ji neturi juridinio asmens statuso ir tiesiogiai atlieka kai kurias arba visas MPT veiklai būdingas operacijas. Visos tos pačios kitoje šalyje įsteigtos įstaigos duomenis teikiančioje šalyje sukurtos veiklos vietos laikomos vienu filialu. Kiekviena iš šių veiklos vietų skaičiuojama kaip atskiras ofisas.
Prekės ženklas (*Brand*)	Tam tikras mokėjimo produktas, dažniausiai kortelė, kurios naudojimui tam tikroje teritorijoje jos savininkas išduoda licenciją.
Kortelė (*Card*)	Daiktas, kurį jos turėtojas gali naudoti operacijoms atlikti arba išimti pinigus. Kortelės jų turėtojams teikia šią (-ias) kortelių išdavėjo numatytą (-as) funkciją (-as): grynųjų pinigų, debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu, kredito ir elektroninių pinigų. Kortelės, susietos su elektroninių pinigų sąskaita, įtrauktos į kategoriją „kortelės su elektroninių pinigų funkcija“, taip pat į kitas kategorijas, atsižvelgiant į tai, kokios yra kortelės funkcijos. Kortelės skaičiuojamos siunčiančio dalyvio pusėje (t. y. kortelės išdavimo pusėje).
Kortelės išdavėjas (*Card issuer*)	Finansų įstaiga, kuri išduoda mokėjimo korteles kortelių turėtojams, autorizuoja operacijas POS terminaluose arba ATM ir garantuoja mokėjimą įgijėjui už operacijas, kurios atitinka atitinkamos schemos taisykles. Trijų šalių schemų atveju kortelės išdavėjas yra pati kortelės schema. Keturių šalių schemų atveju kortelės išdavėjai gali būti šie subjektai: a) kredito įstaiga; b) įstaiga, kuri yra kortelės schemos narė ir turi sutartinius santykius su kortelės turėtoju, todėl tos kortelės schemos kortelė suteikiama ir naudojama.
Kortelės, kuriose elektroniniai pinigai gali būti laikomi tiesiogiai (*Cards on which e-money can be stored directly*)	Elektroniniai pinigai laikomi kortelėje, kurią turi elektroninių pinigų turėtojas. Taip pat susiję su elektroninių pinigų sąvoka.
Mokėjimai kortelėmis (*Card payment*)	Mokėjimo operacijos atliekamos naudojant korteles su debeto, kredito arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija terminale arba kitur.
Mokėjimai kortelėmis, inicijuoti fizinėse EFTPOS (*Card payment initiated at a physical EFTPOS*)	Elektroniniu būdu inicijuota kortelės mokėjimo operacija fizinėse POS, įgalinanti elektroninių lėšų pervedimus. Šis straipsnis paprastai apima mokėjimus kortelėmis atliekant elektroninių lėšų pervedimą pardavimo vietos (EFTPOS) terminale prekybvietėje. Mokėjimo elektroniniais pinigais operacijos neįtrauktos.
Mokėjimai kortelėmis, kurias išdavė MPT rezidentai (išskyrus korteles tik su el. pinigų funkcija) (*Card payments with cards issued by resident PSPs (except cards with an e-money) function only*)	Mokėjimo operacijos atliekamos naudojant korteles su debeto, kredito arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija terminale arba kitur. Visos kortele inicijuotos mokėjimo operacijos yra įtrauktos, t. y.: a) visos operacijos, kuriose įgijėjas ir kortelės išdavėjas yra skirtingi subjektai, ir b) visos operacijos, kuriose įgijėjas ir kortelės išdavėjas yra tas pats subjektas.

Terminas	Sąvoka
	Nuskaitymai nuo MPT sąskaitos, kurie atliekami po to, kai įvykdoma kortelės operacija, kurioje kortelės įgijėjas ir išdavėjas yra tas pats subjektas, yra įtraukiami. Mokėjimo operacijos telefonu arba internetu, naudojantis kortele, yra įtraukiamos. Mokėjimo elektroniniais pinigais operacijos neįtraukiamos. Grynųjų pinigų išėmimas ir indėliai ATM nėra įtraukiami. Duomenys apie juos teikiami kaip „ATM grynųjų pinigų išėmimas“ arba „ATM grynųjų pinigų indėliai“. Kredito pervedimai ATM neįtraukti. Jie teikiami kaip „kredito pervedimai“. Grynųjų pinigų išmokėjimai POS terminaluose neįtraukti.
Mokėjimai kortelėmis, kurias išdavė rezidentas MPT, inicijuojami nuotoliniu būdu (*Card payments with cards issued by resident PSPs initiated remotely*)	Elektroniniu būdu inicijuotos mokėjimo kortele operacijos, kurios neinicijuotos fiziniame POS terminale. Šis straipsnis dažniausiai apima mokėjimus kortelėmis už produktus ir paslaugas, pirktus telefonu arba internetu.
Kortelės schema (*Card scheme*)	Techninis ir komercinis susitarimas, sudarytas dėl vieno arba kelių kortelės prekės ženklų, kuris numato organizacinius, teisinius ir operacinius dalykus, reikalingus su šiais prekės ženklais parduodamų paslaugų veikimui. Trijų šalių kortelės schema yra kortelės schema, apimanti šiuos dalyvius: a) pati kortelės schema, kuri yra išdavėjas ir įgijėjas; b) kortelės turėtojas; c) priimanti šalis. Keturių šalių kortelės schema yra kortelės schema, apimanti šiuos dalyvius: a) išdavėjas; b) įgijėjas; c) kortelės turėtojas; d) kortelės priėmėjas. ATM operacijų atveju paprastai tai yra įgijėjas, kuris siūlo savo paslaugas per ATM.
Kortelės, suteikiančios galimybę naudotis elektroninių pinigų sąskaitose laikomais elektroniniais pinigais (*Cards which give access to e-money stored on e-money accounts*)	Susiję su sąvoka „elektroninių pinigų sąskaitos“.
Kortelė su grynųjų pinigų funkcija (*Card with a cash function*)	Kortelė, turėtojui suteikianti galimybę išimti grynuosius pinigus iš ATM ir (arba) įnešti grynuosius pinigus į ATM.
Kortelė su suderinta debeto, grynųjų pinigų ir el. pinigų funkcija (*Card with a combined debit, cash and e-money function*)	MPT išduota kortelė su suderinta debeto, grynųjų pinigų ir elektroninių pinigų funkcija.

Terminas	Sąvoka
Kortelė su kredito arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija (*Card with a credit or delayed debit function*)	Kortelė su kredito arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija. Šios kategorijos duomenys teikiami tik tuomet, jei duomenų negalima paskirstyti į „mokėjimus kortelėmis su kredito funkcija“ ir „mokėjimus kortelėmis su debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija“.
Kortelė su kredito funkcija (*Card with a credit function*)	Kortelė, jos turėtojui suteikianti galimybę pirkti pirkinius ir kai kuriais atvejais taip pat iki sutartinės ribinės sumos išsiimti grynuosius pinigus. Nustatyto laikotarpio pabaigoje suteiktas kreditas gali būti apmokėtas visiškai arba iš dalies, balansą traktuojant kaip pratęstą kreditą, kai paprastai mokamos palūkanos. Skiriamasis kortelės su kredito funkcija bruožas, skirtingai nuo kortelės su debeto arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija, yra sutartinis susitarimas dėl kredito suteikimo kortelės turėtojui, numatant pratęsto kredito galimybę.
Kortelė su debeto arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija (*Card with a debit or delayed debit function*)	Kortelė su debeto arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija. Šios kategorijos duomenys teikiami tik tada, jei duomenys negali būti išskaidyti į „korteles su debeto funkcija“ ir „korteles su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija“.
Kortelė su debeto funkcija (*Card with a debit function*)	Kortelė, suteikianti kortelės turėtojui galimybę, kad už jo pirkinius būtų tiesiogiai ir nedelsiant nuskaitomi pinigai nuo jo sąskaitų, neatsižvelgiant, ar jie laikomi pas kortelės išdavėją ar kitur. Kortelė su debeto funkcija gali būti susieta su sąskaita, kaip papildomą paslaugą siūlančia vienos nakties pereikvojimo galimybę. Kortelių su debeto funkcija skaičius susijęs su visu apyvartoje esančių kortelių skaičiumi ir ne su sąskaitų, su kuriomis kortelės susietos, skaičiumi. Skiriamasis kortelės su debeto funkcija bruožas, skirtingai nuo kortelės su kredito arba debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija, yra sutartinis susitarimas už pirkinius tiesiogiai nuskaityti lėšas nuo kortelės turėtojo einamosios sąskaitos.
Kortelės su debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija (*Card with a delayed debit function*)	Kortelė, suteikianti kortelės turėtojui galimybę, kad už jo pirkinius iki leistinos ribos būtų nuskaitomos lėšos nuo kortelės išdavėjo sąskaitos. Iš anksto nustatyto laikotarpio pabaigoje balansas šioje sąskaitoje yra visiškai apmokamas. Turėtojas paprastai moka metinį mokestį. Skiriamasis kortelės su debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija bruožas, skirtingai nuo kortelės su kredito arba debeto funkcija, yra sutartinis susitarimas suteikti kreditą, tačiau su įsipareigojimu apmokėti atsiradusią skolą iki iš anksto numatyto laikotarpio pabaigos. Ši kortelės rūšis dažnai traktuojama kaip „nuskaitymo kortelė“.
Kortelė su mokėjimo funkcija (išskyrus korteles tik su el. pinigų funkcija) (*Card with a payment function* (*except cards with an e-money function only*))	Kortelė, turinti bent vieną iš šių bruožų: debeto funkcija, debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija arba kredito funkcija. Kortelė taip pat gali turėti kitas funkcijas, tokias kaip elektroninių pinigų funkcija, tačiau kortelės tik su el. pinigų funkcija į šią kategoriją neįskaičiuojamos.
Kortelė su el. pinigų funkcija (*Card with an e-money function*)	Kortelė, leidžianti atlikti operacijas el. pinigais. Kortelės, kuriose tiesiogiai gali būti laikomi elektroniniai pinigai ir kortelės, suteikiančios galimybę naudotis elektroninėse sąskaitose laikomais elektroniniais pinigais.
Kortelė su el. pinigų funkcija, kuri buvo papildyta bent vieną kartą (*Card with an e-money function which has been loaded at least once*)	Kortelė su el. pinigų funkcija, kuri buvo papildyta bent vieną kartą ir todėl gali būti laikoma aktyvuota. Papildymas gali būti laikomas ketinimo naudotis elektroninių pinigų funkcija įrodymu.

Terminas	Sąvoka
Grynieji pinigai (*Cash*)	Pinigų finansų įstaigų (PFĮ) turimi banknotai ir monetos. Neįtraukiamos proginės monetos, kurios paprastai nenaudojamos mokėjimo operacijoms atlikti.
POS terminaluose išimtų grynųjų pinigų tolesnis panaudojimas (*Cash advance at POS terminals*)	Operacijos, kuriomis kortelės turėtojas POS terminale gauna grynųjų pinigų kartu su mokėjimo operacija už prekes ar paslaugas. Jei duomenų apie POS terminaluose išimtų grynųjų pinigų tolesnį panaudojimą atskirti neįmanoma, jie nurodomi kaip „POS operacijos“.
Centrinis bankas (*Central bank*)	Finansų bendrovė ir kvazibendrovė, kurių pagrindinė paskirtis – leisti į apyvartą pinigus, palaikyti vidinę ir išorinę pinigų vertę ir saugoti visas šalies tarptautines atsargas arba jų dalį.
Čekis (*Cheque*)	Rašytinis vienos šalies nurodymas kitai šaliai, kuri paprastai yra kredito įstaiga, kuriuo reikalaujama, kad pirmoji šalis sumokėtų pareikalautą sumą kitai šaliai ar tos kitos šalies nurodytai trečiajai šaliai.
Tarpuskaitos ir atsiskaitymo organizacija (*Clearing and settlement organisation*)	Bet kuri tarpuskaitos ir atsiskaitymo organizacija, kuri yra mokėjimo sistemos tiesioginė dalyvė.
Koncentracijos rodiklis (*Concentration ratio*)	Koncentracijos rodiklis apimties požiūriu: penkių didžiausių mokėjimo sistemos dalyvių išsiųstų operacijų skaičiaus, t. y. apimties, ir visų per mokėjimo sistemą išsiųstų operacijų skaičiaus, t. y. apimties, santykis. Koncentracijos rodiklis vertės požiūriu: penkių didžiausių mokėjimo sistemos dalyvių išsiųstų operacijų vertės ir visų per mokėjimo sistemą išsiųstų operacijų vertės santykis.
Kredito įstaiga (*Credit institution*)	Sąvoka „kredito įstaiga“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalyje.
Kredito pervedimas (*Credit transfer*)	Mokėjimo paslauga, kuri leidžia mokėtojui pateikti nurodymą jo sąskaitą turinčiai įstaigai pervesti lėšas gavėjui. Tai mokėjimo nurodymas arba mokėjimo nurodymų eilė, sudaryta siekiant perduoti lėšas gavėjui. Ir mokėjimo nurodymas, ir jame nurodytos lėšos iš mokėtojo MPT keliauja gavėjo mokėjimo paslaugos teikėjui; tai gali būti atliekama ir per keletą kitų kredito įstaigų – tarpininkių ir (arba) vieną ar daugiau mokėjimo ir atsiskaitymo sistemas. Į kredito pervedimus įtraukiamos operacijos su grynaisiais pinigais, kurie būtų naudojami mokėjimo operacijos pradžioje arba pabaigoje, arba abiem atvejais, naudojantis kredito pervedimo mokėjimo paslauga. Taip pat įtraukiami kredito pervedimai, inicijuoti ATM su kredito pervedimo funkcija.
Kredito pervedimai, *iš jų:* ne SEPA (*Credit transfers of which: non-SEPA*)	Kredito pervedimai, neatitinkantys Bendros mokėjimų eurais erdvės (SEPA) kredito pervedimų reikalavimų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 260/2012 [1].
Kredito pervedimai, inicijuoti popierine forma (*Credit transfers initiated in paper-based form*)	Kredito pervedimas, kurį mokėtojas pateikia popierine forma.
Kredito pervedimai, inicijuoti byloje / pakete (*Credit transfers initiated in a file/batch*)	Elektroniniu būdu inicijuotas kredito pervedimas, kuris yra dalis kredito pervedimų grupės, kurią per tam skirtą liniją kartu inicijavo mokėtojas. Kai teikiama informacija apie operacijų kiekį, kiekvienas pakete esantis kredito pervedimas skaičiuojamas kaip atskiras kredito pervedimas.

Terminas	Sąvoka
Kredito pervedimai, inicijuoti elektroniniu būdu (*Credit transfers initiated electronically*)	Bet koks kredito pervedimas, kurį mokėtojas pateikia nenaudodamas popierinės formos, t. y. elektroniniu būdu. Apima pateikimą telefaksu ar kitomis priemonėmis, pavyzdžiui, automatine telefonine bankininkyste, jei jie paverčiami elektroniniais mokėjimais be papildomo žmogaus įsikišimo. Apima laukiančius nurodymus, kurie iš pradžių buvo pateikti popierine forma, bet vėliau įvykdyti elektroniniu būdu. Apima kredito pervedimus, kuriuos MPT vykdo kaip finansinę paslaugą, jei finansinė paslauga inicijuojama elektroniniu būdu, arba jei paslaugos pateikimo forma nėra žinoma ir MPT įvykdė pervedimą elektroniniu būdu. Apima per ATM su kredito pervedimo funkcija inicijuotus kredito pervedimus.
Kredito pervedimai, inicijuoti kaip vienas mokėjimas (*Credit transfers initiated on a single payment basis*)	Elektroniniu būdu inicijuotas kredito pervedimas, kuris inicijuotas nepriklausomai, t. y. nėra kartu inicijuotų kredito pervedimų grupės dalis.
Tarptautinė operacija (*Cross-border transaction*)	Mokėtojo arba gavėjo inicijuota mokėjimo operacija, kai mokėtojo MPT ir gavėjo MPT yra skirtingose šalyse. Konkrečiai mokėjimo sistemų atveju: mokėjimo operacija tarp skirtingose šalyse esančių dalyvių.
Gauta operacija (*Transaction received*)	Iš MPT gauta operacija, kurioje dalyvauja ne PFĮ. Informacija pateikiama duomenis teikiančioje šalyje; ją teikia MPT rezidentas. Skirtingoms mokėjimo paslaugoms taikoma: a) kredito pervedimai skaičiuojami gavėjo pusei; b) tiesioginis debetas skaičiuojamas mokėtojo pusei; c) čekiai skaičiuojami mokėtojo pusei; d) kortelių operacijos skaičiuojami gavėjo, t. y. gaunančiajai, pusei; e) el. pinigų mokėjimo operacijos skaičiuojamos arba mokėtojo, arba gavėjo pusei – priklausomai nuo inicijavimo kanalo. Jei prie gautų operacijų skaičiuojama mokėtojo (gavėjo) pusei, prie išsiųstų operacijų operacija turėtų būti skaičiuojama gavėjo (mokėtojo) pusei.
Išsiųsta operacija (*Transaction sent*)	Operacija, susijusi su ne PFĮ, išsiųsta į MPT. Informaciją teikia duomenis teikiančios šalies MPT rezidentas. Skirtingoms mokėjimo paslaugoms taikoma: a) kredito pervedimai skaičiuojami gavėjo pusei; b) tiesioginis debetas skaičiuojamas gavėjo pusei; c) čekiai skaičiuojami gavėjo pusei; d) kortelių operacijos skaičiuojamos mokėtojo, t. y. inicijuojančiai, pusei; e) el. pinigų mokėjimo operacijos skaičiuojamos arba mokėtojo, arba gavėjo pusei – priklausomai nuo inicijavimo kanalo. Jei prie išsiųstų operacijų skaičiuojama mokėtojo (gavėjo) pusei, prie gautų operacijų operacija turėtų būti skaičiuojama gavėjo (mokėtojo) pusei. Mokėjimo sistemų atžvilgiu tai operacija, kurią dalyvis išsiuntė mokėjimo sistemai apdoroti.
Tiesioginis debetas (*Direct debit*)	Mokėjimo paslauga mokėtojo mokėjimo sąskaitai debetuoti, kuri gali būti vykdoma ir reguliariai, kai mokėjimo operaciją inicijuoja mokėjimo gavėjas, remdamasis mokėjimo gavėjui, mokėjimo gavėjo MPT ar paties mokėtojo MPT mokėtojo duotu sutikimu.

Terminas	Sąvoka
Tiesioginis debetas, *iš jų:* ne SEPA (*Direct debits of which: non-SEPA*)	Tiesioginis debetas, neatitinkantis SEPA tiesioginio debeto reikalavimų, nustatytų Reglamente (ES) Nr. 260/2012.
Tiesioginis debetas, inicijuotas byloje / pakete (*Direct debit initiated in a file/batch*)	Elektroniniu būdu inicijuotas tiesioginis debetas, kuris yra dalis tiesioginių debetų grupės, kurią kartu inicijavo mokėtojas. Kai teikiama informacija apie operacijų kiekį, kiekvienas pakete esantis tiesioginis debetas skaičiuojamas kaip atskiras tiesioginis debetas.
Tiesioginis debetas, inicijuotas kaip vienas mokėjimas (*Direct debit initiated on a single payment basis*)	Elektroniniu būdu inicijuotas tiesioginis debetas, kuris nepriklauso nuo kitų tiesioginių debetų, t. y. nėra kartu inicijuotų tiesioginių debetų grupės dalis.
Tiesioginis dalyvis (*Direct participant*)	Mokėjimo sistemos nustatytas arba atpažintas subjektas, kuris yra įgaliotas tiesiogiai, be tarpininko, siųsti mokėjimo pavedimus mokėjimo sistemai ir tiesiogiai, be tarpininko, gauti iš jos mokėjimo pavedimus, arba jam tiesiogiai taikomos mokėjimo sistemą reglamentuojančios taisyklės. Kai kuriose sistemose tiesioginiai dalyviai taip pat keičiasi netiesioginių dalyvių vardu pateiktais nurodymais. Kiekvienas dalyvis, turintis atskirą prieigą prie sistemos, yra skaičiuojamas atskirai.
Vidaus mokėjimo operacija (*Domestic payment transaction*)	Sąvoka „vidaus mokėjimo operacija“ turi tokią pat reikšmę kaip sąvoka „nacionalinė mokėjimo operacija“, apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 260/2012 2 straipsnyje.
EFTPOS terminalai (*EFTPOS terminals*)	EFTPOS terminalai gauna mokėjimo informaciją elektroniniu būdu ir kai kuriais atvejais yra pritaikyti perduoti tokią informaciją internetu, realiuoju laiku gavus prašymą sankcionuoti, arba be duomenų mainų ryšio linijos (*offline*). Apima neprižiūrimus terminalus.
Elektroniniai pinigai (*Electronic money*)	Elektroniniu būdu, įskaitant magnetinį, laikoma piniginė vertė, kurią atspindi reikalavimas išleidėjui, kuri išleidžiama gavus lėšas, skirtas mokėjimo operacijoms atlikti, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/46/EB 4 straipsnio 5 dalyje, ir kurią priima fizinis ar juridinis asmuo, išskyrus el. pinigų išleidėją.
Elektroninių pinigų įstaiga (*Electronic money institution*)	Sąvoka „elektroninių pinigų įstaiga“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnyje.
Elektroninių pinigų išleidėjas (*Electronic money issuer*)	Sąvoka „elektroninių pinigų išleidėjas“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnyje.
El. pinigų sąskaitos (*E-money accounts*)	Sąskaitos, kuriose laikomi elektroniniai pinigai. Sąskaitos turėtojas gali panaudoti sąskaitos likutį mokėjimams atlikti ir lėšoms į kitą sąskaitą pervesti. Neįtraukiamos kortelės, kuriose el. pinigai gali būti laikomi tiesiogiai.
El. pinigų sąskaitos, prieinamos panaudojus kortelę (*E-money accounts accessed through a card*)	Remiamasi sąvokomis „el. pinigų sąskaitos“ ir „kortelės su el. pinigų funkcija“.
El. pinigų kortelių terminalas (*E-money card terminal*)	Terminalas, leidžiantis elektroninių pinigų išleidėjui perduoti elektroninę vertę kortelei su el. pinigų funkcija ir atvirkščiai arba iš kortelės likučio į vertės gavėjo sąskaitą.
El. pinigų korteles aptarnaujantis terminalas (*E-money card-accepting terminal*)	Terminalas, leidžiantis asmenims, kortelėje su el. pinigų funkcija turintiems el. pinigų, perduoti el. pinigų vertę iš jų likučio į pardavėjo ar kito gavėjo sąskaitą.
El. pinigų kortelių papildymo ir nuėmimo terminalas (*E-money card-loading and unloading terminal*)	Terminalas, leidžiantis elektroninių pinigų išleidėjui perduoti elektroninę vertę kortelės su el. pinigų funkcija turėtojui ir atvirkščiai, t. y. papildyti ir nuimti.

Terminas	Sąvoka
El. pinigų kortelių papildymas ir nuėmimas (*E-money card-loading and unloading*)	Operacijos, kuriomis el. pinigų išleidėjas perduoda el. pinigų vertę į kortelę su el. pinigų funkcija ir atvirkščiai. Apima ir papildymo, ir nuėmimo operacijas.
El. pinigų mokėjimas (*E-money payment)*	Operacija, kuria el. pinigų turėtojas perduoda el. pinigų vertę iš savo likučio į gavėjo sąskaitą kortele, kurioje el. pinigai gali būti laikomi tiesiogiai, arba kitomis el. pinigų sąskaitomis.
El. pinigų mokėjimas kortelėmis, kuriose el. pinigai gali būti laikomi tiesiogiai (*E-money payment with cards on which e-money can be stored directly*)	Operacija, kuria kortelės su el. pinigų funkcija turėtojas perduoda el. pinigų vertę iš savo kortelėje turimo likučio į gavėjo sąskaitą.
El. pinigų mokėjimas el. pinigų sąskaitomis (*E-money payment with e-money accounts*)	Operacija, kuria lėšos perduodamos iš mokėtojo el. pinigų sąskaitos į mokėjimo gavėjo sąskaitą. Žr. apibrėžtį „el. pinigų sąskaitos“.
El. pinigų mokėjimas el. pinigų sąskaitomis, *iš jų:* prieinamos panaudojus kortelę (*E-money payment with e-money accounts of which: accessed through a card*)	Operacija, kuria kortelė naudojama prieigai prie el. pinigų sąskaitos, o vėliau lėšos yra perduodamos iš mokėtojo el. pinigų sąskaitos į mokėjimo gavėjo sąskaitą. Žr. apibrėžtį „el. pinigų sąskaitos“.
El. pinigų schema (*E-money scheme*)	Techninių koncepcijų, taisyklių, protokolų, algoritmų, funkcijų, teisinių ir sutartinių taisyklių, komercinių susitarimų ir administracinių procedūrų visuma, kuri yra pagrindas teikti konkretų el. pinigų produktą. Ji taip pat gali apimti rinkodaros, apdorojimo ar kitų paslaugų teikimą jos nariams.
Lėšos (*Funds*)	Banknotai ir monetos, čekiai ir elektroniniai pinigai.
Netiesioginis dalyvis (*Indirect participant*)	Mokėjimo sistemos su pakopiniu susitarimu (*tiering arrangement*) dalyvis, kuris naudojasi tiesioginiu dalyviu kaip tarpininku tam tikrai veiklai vykdyti, pirmiausia – sistemoje leidžiamam atsiskaitymui atlikti. Visos netiesioginio dalyvio operacijos yra vykdomos ir už jas atsiskaitoma tiesioginio dalyvio sąskaita, kuris sutiko atstovauti atitinkamam netiesioginiam dalyviui. Kiekvienas dalyvis, kuriam sistemoje galima adresuoti informaciją atskirai, skaičiuojamas atskirai, nesvarbu, ar tarp dviejų ar daugiau tokių dalyvių yra teisinis ryšys.
Įstaigos, siūlančios mokėjimo paslaugas ne PFĮ (*Institutions offering payment services to non-MFIs*)	Apima visus MPT; iš jų atrinkti kredito įstaigų, mokėjimo įstaigų ir el. pinigų išleidėjų rodikliai turi būti teikiami 1 lentelėje.
Pardavėjas (*Merchant*)	Subjektas, įgaliotas gauti lėšas už pateiktas prekes ir (arba) suteiktas paslaugas, turintis susitarimą su MPT dėl šių lėšų priėmimo.
Pinigų finansų įstaigos (PFĮ) (*Monetary financial institutions* (*MFIs*))	MFI sudaro visi į centrinio banko (S.121), indėlių bendrovių, išskyrus centrinį banką (S.122), ir pinigų rinkos fondų (PRF) (S.123) subsektorius įtraukiami instituciniai vienetai, kaip apibrėžta patikslintoje Europos sąskaitų sistemoje, nustatytoje 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 549/2013 dėl Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistemos Europos Sąjungoje ([2]).
Ne PFĮ (*Non-MFI*)	Bet koks fizinis ar juridinis asmuo, kuris nepriklauso PFĮ sektoriui. Mokėjimų statistikos tikslais visi MPT išimami iš „ne PFĮ“ sektoriaus.

Terminas	Sąvoka
Vienadienių indėlių skaičius (*Number of overnight deposits*)	Indėlių, kuriuos galima konvertuoti į pinigus ir (arba) kurie pervedami pareikalavus pagal čekį, banko pavedimą, debeto įrašą arba panašias priemones be ilgo uždelsimo, apribojimo arba baudos, sąskaitų skaičius.
Vienadienių indėlių skaičius, *iš jų:* internetinių arba su asmeniniu kompiuteriu susijusių vienadienių indėlių skaičius (*Number of overnight deposits of which: number of internet/PC linked overnight deposits*)	Ne PFĮ turimų vienadienių indėlių sąskaitų, prie kurių sąskaitos turėtojas gali prieiti ir kurias gali naudoti elektroniniu būdu internetu arba per asmeninio kompiuterio bankininkystės programas per tam skirtą programinę įrangą ir telekomunikacijų linijas, skaičius.
Pervedamųjų vienadienių indėlių skaičius (*Number of transferable overnight deposits*)	Vienadienių indėlių sąskaitų, kuriose laikomi indėliai, kuriuos galima tiesiogiai pervesti pagal pareikalavimą, kad būtų galima atlikti mokėjimus kitiems ūkio subjektams įprastai naudojamomis mokėjimo priemonėmis, be ilgo uždelsimo, apribojimo arba baudos, skaičius.
Pervedamieji indėliai (*Transferable deposits*)	„Vienadienių indėlių“ kategorijai priskiriami indėliai, kuriuos galima tiesiogiai pervesti pagal pareikalavimą, kad būtų galima atlikti mokėjimus kitiems ūkio subjektams įprastai naudojamomis mokėjimo priemonėmis, be ilgo uždelsimo, apribojimo arba baudos.
Pervedamųjų vienadienių indėlių skaičius, *iš jų:* internetinių arba su asmeniniu kompiuteriu susijusių pervedamųjų vienadienių indėlių skaičius (*Number of transferable overnight deposits of which: number of internet/PC linked overnight transferable deposits*)	Ne PFĮ turimų pervedamųjų vienadienių indėlių sąskaitų, prie kurių sąskaitos turėtojas gali prieiti ir kurias gali naudoti elektroniniu būdu internetu arba per asmeninio kompiuterio bankininkystės programas per tam skirtą programinę įrangą ir telekomunikacijų linijas, skaičius.
Kiti tiesioginiai dalyviai (*Other direct participants*)	Bet koks mokėjimo sistemos tiesioginis dalyvis, išskyrus kredito įstaigas ir centrinius bankus.
Kitas el. pinigų išleidėjas (*Other e-money issuer*)	El. pinigų išleidėjai, išskyrus „el. pinigų įstaigas“ ir „kredito įstaigas“. Žr. apibrėžtį „el. pinigų išleidėjai“.
Kitos finansų įstaigos (*Other financial institutions*)	Visos mokėjimo sistemoje dalyvaujančios finansų įstaigos, kurių priežiūrą vykdo atitinkamos institucijos, t. y. centrinis bankas arba rizikos ribojimo priežiūros institucija, kurios nepatenka į kredito įstaigų apibrėžtį.
Kitos mokėjimo paslaugos (*Other payment services*)	Apima Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnyje apibrėžtas mokėjimo paslaugas, kurios nėra konkrečiai nurodytos šiame reglamente.
Elektroninių pinigų išleidėjų išleistose el. pinigų saugyklose esanti likutinė vertė (*Outstanding value on e-money storages issued by electronic money issuers*)	Elektroninių pinigų išleidėjų išleistų el. pinigų, kuriuos laiko subjektai, išskyrus išleidėją, įskaitant el. pinigų išleidėjus, išskyrus išleidėją, vertė ataskaitinio laikotarpio pabaigoje.
Mokėtojas (*Payer*)	Sąvoka „mokėtojas“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnyje.

Terminas	Sąvoka
Gavėjas (*Payee*)	Sąvoka „gavėjas“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnyje.
Mokėjimo sąskaita (*Payment account*)	Sąvoka „mokėjimo sąskaita“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnyje.
Mokėjimo inicijavimo paslauga (*Payment initiation service*)	Mokėjimo inicijavimo paslaugomis per internetu palaikomą mokėjimo sąskaitą inicijuojamos mokėjimo operacijos. Paslaugas teikia trečiosios šalies subjektai, kurie patys neišleidžia naudojamos mokėjimo sąskaitos.
Mokėjimo įstaiga (*Payment institution*)	Sąvoka „mokėjimo įstaiga“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnyje.
Mokėjimo priemonė (*Payment instrument*)	Sąvoka „mokėjimo priemonė“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnyje.
Mokėjimo paslaugų teikėjai (MPT) (*Payment service providers* (*PSPs*))	„Mokėjimo paslaugų teikėjai“, kaip išvardyta Direktyvos 2007/64/EB 1 straipsnyje.
Mokėjimo paslaugos (*Payment services*)	Sąvoka „mokėjimo paslaugos“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnyje.
Mokėjimo sistema (*Payment system*)	Sąvoka „mokėjimo sistema“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnyje.
Mokėjimo operacija (*Payment transaction*)	Sąvoka „mokėjimo operacija“ turi tokią pat reikšmę, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnyje.
Mokėjimai kortelėmis su kredito ir (arba) debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija (*Payments with cards with a credit and/or delayed debit function*)	Mokėjimo operacijos, atliekamos naudojant korteles su kredito ir (arba) debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija fiziniame terminale arba kitais kanalais. Šios subkategorijos duomenys teikiami tik tuomet, jei duomenų negalima paskirstyti į „mokėjimus kortelėmis su kredito funkcija“ ir „mokėjimus kortelėmis su debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija“.
Mokėjimai kortelėmis su kredito funkcija (*Payments with cards with a credit function*)	Mokėjimo operacijos, atliekamos naudojant korteles su kredito funkcija fiziniame terminale arba kitais kanalais.
Mokėjimai kortelėmis su debeto ir (arba) debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija (*Payments with cards with a debit and/or delayed debit function*)	Mokėjimo operacijos, atliekamos naudojant korteles su debeto ir (arba) debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija fiziniame terminale arba kitais kanalais. Šios subkategorijos duomenys teikiami tik tuomet, jei duomenų negalima paskirstyti į „mokėjimus kortelėmis su debeto funkcija“ ir „mokėjimus kortelėmis su debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija“.
Mokėjimai kortelėmis su debeto funkcija (*Payments with cards with a debit function*)	Mokėjimo operacijos, atliekamos naudojant korteles su debeto funkcija fiziniame terminale arba kitais kanalais.
Mokėjimai kortelėmis su debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija (*Payments with cards with a delayed debit function*)	Mokėjimo operacijos, atliekamos naudojant korteles su debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija fiziniame terminale arba kitais kanalais.
POS terminalas (*POS terminal*)	POS įrenginys, leidžiantis naudoti mokėjimo korteles fiziniame (ne virtualiame) pardavimo punkte. Mokėjimo informacija pateikiama rankiniu būdu, ant popierinės formos dokumentų, arba elektroniniu būdu, t. y. EFTPOS. POS terminalas yra pritaikytas perduoti informaciją internetu, realiuoju laiku gavus prašymą sankcionuoti, ir (arba) be duomenų mainų ryšio linijos (*offline*).

Terminas	Sąvoka
POS operacijos (išskyrus el. pinigų operacijas) (*POS transactions* (*except e-money transactions*))	Per POS terminalą vykdomos operacijos, atliekamos naudojantis kortele su debeto, kredito ar debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija. Neįtraukiamos operacijos, atliekamos naudojantis kortele su el. pinigų funkcija.
Viešoji administracija (*Public administration*)	Instituciniai vienetai, kurie yra ne rinkos gamintojai, kurių produkcija yra skirta individualiam ir kolektyviniam vartojimui ir kurie yra finansuojami iš privalomų mokėjimų, kuriuos moka kitiems sektoriams priklausantys vienetai, ir instituciniai vienetai, kurių pagrindinė veikla yra nacionalinių pajamų ir turto perskirstymas, kaip apibrėžta valdžios sektoriaus kontekste.
Kortelių skaičius iš viso (neatsižvelgiant į kortelės funkcijų kiekį) (*Total number of cards* (*irrespective of the number of functions on the card*))	Apyvartoje esančių kortelių bendras skaičius. Jos gali turėti vieną ar daugiau šių funkcijų: grynųjų pinigų, debeto, kredito, debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu ar el. pinigų.
Mokėjimo operacijos, kuriose dalyvauja ne PFĮ, iš viso (*Total payment transactions involving non-MFIs*)	Bendras skaičius operacijų, atliekamų naudojant mokėjimo priemones, kuriose dalyvauja ne PFĮ. Bendra vertė operacijų, atliekamų naudojant mokėjimo priemones, kuriose dalyvauja ne PFĮ.
Išsiųstos operacijos, iš viso (*Total transactions sent*)	Bendras konkrečiai mokėjimo sistemai pateiktų ir joje apdorotų operacijų skaičius. Bendra konkrečiai mokėjimo sistemai pateiktų ir joje apdorotų operacijų vertė.
Operacijos MPT rezidentų aptarnaujamuose terminaluose MPT rezidentų išduotomis kortelėmis (*Transactions at terminals provided by resident PSPs with cards issued by resident PSPs*)	Mokėjimo operacijos, atliekamos visuose MPT rezidentų įsigytuose terminaluose (t. y. nesvarbu, ar terminalai yra MPT rezidavimo šalyje, ar ne), kai operacijose naudojamos kortelės yra išduotos MPT rezidentų. Geografinis paskirstymas (kaip nurodyta III priede) nustatomas atsižvelgiant į terminalų buvimo šalį.
Operacijos MPT rezidentų aptarnaujamuose terminaluose MPT nerezidentų išduotomis kortelėmis (*Transactions at terminals provided by resident PSPs with cards issued by non-resident PSPs*)	Mokėjimo operacijos, atliekamos visuose MPT rezidentų įsigytuose terminaluose (t. y. nesvarbu, ar terminalai yra MPT rezidavimo šalyje, ar ne), kai operacijose naudojamos kortelės yra išduotos MPT nerezidentų. Geografinis paskirstymas (kaip nurodyta III priede) nustatomas atsižvelgiant į terminalų buvimo šalį.
Operacijos MPT nerezidentų aptarnaujamuose terminaluose MPT rezidentų išduotomis kortelėmis (*Transactions at terminals provided by non-resident PSPs with cards issued by resident PSPs*)	Mokėjimo operacijos, atliekamos visuose MPT nerezidentų įsigytuose terminaluose, kai operacijose naudojamos kortelės yra išduotos MPT rezidentų. Geografinis paskirstymas (kaip nurodyta III priede) nustatomas atsižvelgiant į terminalų buvimo šalį.

([1]) 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai (OL L 94, 2012 3 30, p. 22).
([2]) OL L 174, 2013 2 26, p. 1.

III PRIEDAS

ATSKAITOMYBĖS SCHEMOS

1 *lentelė*

Įstaigos, siūlančios mokėjimo paslaugas ne PFĮ

(laikotarpio pabaiga)

	Skaičius	Reikšmė
Kredito įstaigos		
Vienadienių indėlių skaičius (tūkstančiais)	Geo 0	
iš jų:		
Internetinių arba su asmeniniu kompiuteriu susijusių vienadienių indėlių skaičius (tūkstančiais)	Geo 0	
Pervedamųjų vienadienių indėlių skaičius (tūkstančiais)	Geo 0	
iš jų:		
Internetinių arba su asmeniniu kompiuteriu susijusių pervedamųjų vienadienių indėlių skaičius (tūkstančiais)	Geo 0	
Mokėjimo sąskaitų skaičius	Geo 0	
El. pinigų sąskaitų skaičius	Geo 0	
Išleistų el. pinigų saugyklų likutinė vertė ([1]) (tūkstančiais EUR)		Geo 0
Elektroninių pinigų įstaigos		
Mokėjimo sąskaitų skaičius	Geo 0	
El. pinigų sąskaitų skaičius	Geo 0	
Išleistų el. pinigų saugyklų likutinė vertė ([1]) (tūkstančiais EUR)		Geo 0
Mokėjimo įstaigos		
Mokėjimo sąskaitų skaičius	Geo 0	
Kiti MPT ir el. pinigų išleidėjai		
Mokėjimo sąskaitų skaičius	Geo 0	
El. pinigų sąskaitų skaičius	Geo 0	
Išleistų el. pinigų saugyklų likutinė vertė ([1]) (tūkstančiais EUR)		Geo 0

([1]) El. pinigų išleidėjų išleistose el. pinigų saugyklose esanti likutinė vertė.

2 *lentelė*

Mokėjimo kortelės funkcijos

(laikotarpio pabaiga, pradiniai vienetai)

	Skaičius
MPT rezidentų išleistos kortelės	
Kortelės su grynųjų pinigų funkcija	Geo 0

	Skaičius
Kortelės su mokėjimo funkcija (išskyrus korteles tik su el. pinigų funkcija)	Geo 0
iš jų:	
Kortelės su debeto funkcija	Geo 0
Kortelės su debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija	Geo 0
Kortelės su kredito funkcija	Geo 0
Kortelės su debeto ir (arba) debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija	Geo 0
Kortelės su kredito ir (arba) debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija	Geo 0
Kortelės su el. pinigų funkcija	Geo 0
Kortelės, kuriose el. pinigai gali būti laikomi tiesiogiai	Geo 0
Kortelės, leidžiančios naudotis el. pinigų sąskaitose laikomais el. pinigais	Geo 0
iš jų:	
Kortelės su el. pinigų funkcija, kurios buvo papildytos bent vieną kartą	Geo 0
Kortelių skaičius iš viso (neatsižvelgiant į kortelės funkcijų kiekį)	Geo 0
iš jų:	
Kortelės su suderinta debeto, grynųjų pinigų ir el. pinigų funkcija	Geo 0

3 *lentelė*

Mokėjimo korteles aptarnaujantys įrenginiai

(laikotarpio pabaiga, pradiniai vienetai)

	Skaičius
MPT rezidentų aptarnaujami terminalai	
ATM	Geo 3
iš jų:	
ATM su grynųjų pinigų išėmimo funkcija	Geo 3
ATM su kredito pervedimo funkcija	Geo 3
POS terminalai	Geo 3
iš jų:	
EFTPOS terminalai	Geo 3
El. pinigų kortelių terminalai	Geo 3
El. pinigų kortelių terminalai	Geo 3
iš jų:	
El. pinigų kortelių papildymo ir nuėmimo terminalai	Geo 3
El. pinigų korteles aptarnaujantys terminalai	Geo 3

4 *lentelė*

Mokėjimo operacijos, kuriose dalyvauja ne PFĮ

(iš viso laikotarpiui; operacijų skaičius milijonais; operacijų vertė milijonais EUR)

	Išsiųsta		Gauta	
	Operacijų skaičius	Operacijų vertė	Operacijų skaičius	Operacijų vertė
Operacijos pagal mokėjimo paslaugos rūšį				
Kredito pervedimai	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Inicijuotos popierine forma	Geo 1	Geo 1		
Inicijuotos elektroniniu būdu	Geo 1	Geo 1		
Inicijuotos byloje / pakete	Geo 1	Geo 1		
Inicijuotos kaip vienas mokėjimas	Geo 1	Geo 1		
iš jų:				
Ne SEPA	Geo 1	Geo 1		
Tiesioginis debetas	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Inicijuotas byloje / pakete	Geo 1	Geo 1		
Inicijuotas kaip vienas mokėjimas	Geo 1	Geo 1		
iš jų:				
Ne SEPA	Geo 1	Geo 1		
Mokėjimai kortelėmis, kurias išdavė MPT rezidentai (išskyrus korteles tik su el. pinigų funkcija)	Geo 3	Geo 3		
Mokėjimai kortelėmis su debeto funkcija	Geo 1	Geo 1		
Mokėjimai kortelėmis su debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija	Geo 1	Geo 1		
Mokėjimai kortelėmis su kredito funkcija	Geo 1	Geo 1		
Mokėjimai kortelėmis su debeto ir (arba) debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija	Geo 1	Geo 1		
Mokėjimai kortelėmis su kredito ir (arba) debeto su atidėtuoju lėšų nurašymu funkcija	Geo 1	Geo 1		
Inicijuoti fiziniuose EFTPOS	Geo 1	Geo 1		
Inicijuoti nuotoliniu būdu	Geo 1	Geo 1		
El. pinigų mokėjimo operacijos su MPT rezidentų išleistais el. pinigais	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Su kortelėmis, kuriose el. pinigai gali būti laikomi tiesiogiai	Geo 1	Geo 1		
Su el. pinigų sąskaitomis	Geo 1	Geo 1		
iš jų:				
Prieinamos panaudojus kortelę	Geo 1	Geo 1		
Čekiai	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Kitos mokėjimo paslaugos	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2
Mokėjimo operacijos, kuriose dalyvauja ne PFĮ, iš viso	Geo 3	Geo 3	Geo 2	Geo 2

5 *lentelė*

Mokėjimo operacijos pagal terminalo rūšį, kuriose dalyvauja ne PFĮ

(iš viso laikotarpiui; operacijų skaičius milijonais; operacijų vertė milijonais EUR)

	Operacijų skaičius	Operacijų vertė
Operacijos pagal terminalo rūšį [1]		
a) **operacijos MPT rezidentų aptarnaujamuose terminaluose MPT rezidentų išduotomis kortelėmis**	Geo 3	Geo 3
iš jų:		
ATM grynųjų pinigų išėmimas (išskyrus el. pinigų operacijas)	Geo 3	Geo 3
ATM grynųjų pinigų įnešimas (išskyrus el. pinigų operacijas)	Geo 3	Geo 3
POS operacijos (išskyrus el. pinigų operacijas)	Geo 3	Geo 3
El. pinigų kortelių papildymo ir nuėmimo operacijos	Geo 3	Geo 3
El. pinigų mokėjimo operacijos kortelėmis su el. pinigų funkcija	Geo 3	Geo 3
b) **operacijos MPT rezidentų aptarnaujamuose terminaluose MPT nerezidentų išleistomis kortelėmis**	Geo 3	Geo 3
iš jų:		
ATM grynųjų pinigų išėmimas (išskyrus el. pinigų operacijas)	Geo 3	Geo 3
ATM grynųjų pinigų įnešimas (išskyrus el. pinigų operacijas)	Geo 3	Geo 3
POS operacijos (išskyrus el. pinigų operacijas)	Geo 3	Geo 3
El. pinigų kortelių papildymo ir nuėmimo operacijos	Geo 3	Geo 3
El. pinigų mokėjimo operacijos kortelėmis su el. pinigų funkcija	Geo 3	Geo 3
c) **operacijos MPT nerezidentų aptarnaujamuose terminaluose MPT rezidentų išleistomis kortelėmis**	Geo 3	Geo 3
iš jų:		
ATM grynųjų pinigų išėmimas (išskyrus el. pinigų operacijas)	Geo 3	Geo 3
ATM grynųjų pinigų įnešimas (išskyrus el. pinigų operacijas)	Geo 3	Geo 3
POS operacijos (išskyrus el. pinigų operacijas)	Geo 3	Geo 3
El. pinigų kortelių papildymo ir nuėmimo operacijos	Geo 3	Geo 3
El. pinigų mokėjimo operacijos kortelėmis su el. pinigų funkcija	Geo 3	Geo 3

[1] Geografiniai paskirstymai (Geo) nustatomi remiantis terminalo buvimo vieta.

6 *lentelė*

Dalyvavimas atrinktose mokėjimo sistemose

(laikotarpio pabaiga, pradiniai vienetai)

	Skaičius
Mokėjimo sistema (išskyrus TARGET2)	
Dalyvių skaičius	Geo 1
Tiesioginiai dalyviai	Geo 1
Kredito įstaigos	Geo 1

	Skaičius
Centrinis bankas	Geo 1
Kiti tiesioginiai dalyviai	Geo 1
Viešoji administracija	Geo 1
Tarpuskaitos ir atsiskaitymo organizacijos	Geo 1
Kitos finansų įstaigos	Geo 1
Kiti	Geo 1
Netiesioginiai dalyviai	Geo 1

7 lentelė

Atrinktų mokėjimo sistemų apdoroti mokėjimai

(iš viso laikotarpiui; operacijų skaičius milijonais; operacijų vertė milijonais EUR)

	Išsiųsta	
	Operacijų skaičius	Operacijų vertė
Mokėjimo sistema (išskyrus TARGET2)		
Operacijos iš viso	Geo 4	Geo 4
Kredito pervedimai	Geo 4	Geo 4
Inicijuoti popierine forma	Geo 1	Geo 1
Inicijuoti elektroniniu būdu	Geo 1	Geo 1
Tiesioginis debetas	Geo 4	Geo 4
Mokėjimai kortelėmis	Geo 4	Geo 4
ATM operacijos (išskyrus mokėjimo el. pinigais operacijas)	Geo 4	Geo 4
Mokėjimo el. pinigais operacijos	Geo 4	Geo 4
Čekiai	Geo 4	Geo 4
Kitos mokėjimo paslaugos	Geo 4	Geo 4
Koncentracijos rodiklis	Geo 1	Geo 1

Geografiniai paskirstymai

Geo 0	Geo 1	Geo 2	Geo 3	Geo 4
Vidaus	Vidaus ir tarptautinis kartu	Tarptautinis	Vidaus Paskirstymai pagal kiekvieną šalį visoms Sąjungos šalims Likęs pasaulis	Vidaus Tarptautinis

IV PRIEDAS

BŪTINIEJI STANDARTAI, KURIUOS TURI TAIKYTI FAKTINĖ ATSKAITINGOJI VISUMA

Kad įvykdytų Europos Centrinio Banko (ECB) statistinės atskaitomybės reikalavimus, atskaitingieji agentai turi laikytis šių būtinųjų standartų.

1. Būtinieji perdavimo standartai:

   a) duomenys turi būti teikiami laiku ir laikantis atitinkamo NCB nustatytų terminų;

   b) statistinių ataskaitų forma ir formatas turi atitikti atitinkamo NCB nustatytus techninius atskaitomybės reikalavimus;

   c) atskaitingasis agentas atitinkamam NCB pateikia vieno arba daugiau kontaktinių asmenų duomenis;

   d) privaloma laikytis duomenų perdavimo atitinkamam NCB techninių specifikacijų.

2. Būtinieji tikslumo standartai:

   a) statistinė informacija turi būti teisinga: turi būti laikomasi visų tiesinių ryšių (pvz., sudėjus tarpines sumas turi gautis bendra suma), ir visais dažnumais teikiami duomenys turi būti suderinami;

   b) atskaitingieji agentai turi sugebėti pateikti informaciją apie pokyčius, kurie matyti iš pateiktų duomenų;

   c) statistinė informacija turi būti išsami, joje negali būti nuolatinių ir struktūrinių spragų; esamos spragos turi būti pripažintos, paaiškintos atitinkamam NCB ir, jei taikytina, kuo greičiau užpildytos;

   d) atskaitingieji agentai turi vadovautis atitinkamo NCB nustatyta techninio duomenų perdavimo skaičių apvalinimo metodika.

3. Būtinieji sąvokų atitikties standartai:

   a) statistinė informacija turi atitikti šiame reglamente pateiktas apibrėžtis ir klasifikacijas;

   b) jeigu nukrypstama nuo šių apibrėžčių ir klasifikacijų, atskaitingieji agentai turi reguliariai stebėti skirtumą tarp naudojamos ir šiame reglamente nustatytos priemonės ir nustatyti jo dydį;

   c) atskaitingieji agentai turi sugebėti paaiškinti perduotų duomenų lūžius lyginant su ankstesnių laikotarpių skaičiais.

4. Būtinieji pataisymų standartai:

   Turi būti laikomasi ECB ir atitinkamo NCB nustatytos pataisymų tvarkos ir procedūrų. Pataisymai, kurie skiriasi nuo įprastų pataisymų, turi būti pateikti kartu su paaiškinamosiomis pastabomis.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 1410/2013

2013 m. gruodžio 23 d.

kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą) ([1]),

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ([2]), ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

(1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartines importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;

(2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienius duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 23 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu
Jerzy PLEWA
Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

([1]) OL L 299, 2007 11 16, p. 1.
([2]) OL L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas (1)	Standartinė importo vertė
0702 00 00	IL	153,9
	MA	71,1
	TN	110,9
	TR	117,6
	ZZ	113,4
0707 00 05	AL	99,8
	JO	158,2
	MA	158,2
	TR	148,8
	ZZ	141,3
0709 93 10	MA	80,0
	TR	168,2
	ZZ	124,1
0805 10 20	MA	61,8
	TR	45,3
	ZA	51,6
	ZZ	52,9
0805 20 10	MA	70,5
	ZZ	70,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	35,9
	IL	102,5
	JM	133,9
	MA	69,9
	TR	73,4
	ZZ	83,1
0805 50 10	AR	102,8
	TR	63,2
	ZZ	83,0
0808 10 80	CN	81,7
	MK	33,9
	US	92,0
	ZZ	69,2
0808 30 90	TR	124,7
	US	150,9
	ZZ	137,8

(1) Šalių nomenklatūra nustatyta Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 1411/2013

2013 m. gruodžio 23 d.

kuriuo nustatomi importo muitai grūdų sektoriuje, galiojantys nuo 2014 m. sausio 1 d.

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio rinkų organizavimas ir konkrečios tam tikriems žemės ūkio produktams taikomos nuostatos („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ([1]),

atsižvelgdama į 2010 m. liepos 20 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 642/2010 dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo taisyklių (grūdų sektoriaus importo muitų mokesčių srityje) ([2]), ypač į jo 2 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

(1) Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 136 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad produktams, kurių KN kodai 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (paprastieji kviečiai, skirti sėjai), ex 1001 99 00 (paprastieji kviečiai, aukščiausios kokybės, išskyrus skirtus sėjai), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 ir 1007 90 00 nustatomas importo muitas yra lygus šių importuotų produktų intervencinei kainai, padidintai 55 % ir atėmus konkrečiai siuntai taikomą CIF importo kainą. Tačiau tas muitas negali viršyti Bendrojo muitų tarifo muito normos;

(2) reglamento (EB) Nr. 1234/2007 136 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad, siekiant apskaičiuoti minėto straipsnio 1 dalyje nurodytą importo muitą, reguliariai nustatomos tipinės minėtų produktų CIF importo kainos;

(3) remiantis Reglamento (ES) Nr. 642/2010 2 straipsnio 2 dalimi, produktų, pažymėtų kodais 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (paprastieji kviečiai, skirti sėjai), ex 1001 99 00 (paprastieji kviečiai, aukščiausios kokybės, išskyrus skirtus sėjai), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 ir 1007 90 00 importo muito apskaičiavimui turi būti taikoma kasdieninė tipinė CIF importo kaina, nustatyta minėto Reglamento 5 straipsnyje nurodyta tvarka;

(4) reikėtų nustatyti importo muitus laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d., kurie yra taikomi tol, kol bus nustatyti nauji;

(5) siekiant užtikrinti, kad ši priemonė būtų taikoma kuo greičiau po atnaujintų duomenų paskelbimo, šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Nuo 2014 m. sausio 1 d. importo muitai grūdų sektoriuje, numatyti Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 136 straipsnio 1 dalyje, yra nustatomi šio reglamento I priede remiantis II priede pateikta informacija.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 23 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu
Jerzy PLEWA
Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

([1]) OL L 299, 2007 11 16, p. 1.
([2]) OL L 187, 2010 7 21, p. 5.

I PRIEDAS

Produktų, išvardytų Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 136 straipsnio 1 dalyje, importo muitai, taikomi nuo 2014 m. sausio 1 d.

KN kodas	Prekių aprašymas	Importo muitas (1) (EUR už toną)
1001 19 00 1001 11 00	Aukštos kokybės kietieji KVIEČIAI	0,00
	vidutinės kokybės	0,00
	žemos kokybės	0,00
ex 1001 91 20	Paprastieji KVIEČIAI, skirti sėjai	0,00
ex 1001 99 00	Paprastieji KVIEČIAI, aukštos kokybės, išskyrus skirtus sėjai	0,00
1002 10 00 1002 90 00	RUGIAI	0,00
1005 10 90	KUKURŪZAI, skirti sėjai, išskyrus hibridus	0,00
1005 90 00	KUKURŪZAI, išskyrus sėklą (2)	0,00
1007 10 90 1007 90 00	Grūdinis SORGAS, išskyrus hibridus, skirtus sėjai	0,00

(1) Remiantis Reglamento (ES) Nr. 642/2010 2 straipsnio 4 dalimi, importuotojui muitas gali būti sumažintas:

— 3 EUR už toną, jei iškrovimo uostas yra Vidužemio jūros uostas (už Gibraltaro sąsiaurio ribų) arba Juodosios jūros uostas ir jei prekės atgabenamos Atlanto vandenynu arba per Sueco kanalą;

— 2 EUR ų toną, jei iškrovimo uostas yra Airijoje, Jungtinėje Karalystėje, Danijoje, Estijoje, Latvijoje, Lietuvoje, Lenkijoje, Suomijoje, Švedijoje arba Iberijos pusiasalio Atlanto vandenyno pakrantėje ir jei prekės atgabenamos Atlanto vandenynu;

(2) Importuotojui muitas gali būti sumažintas vienoda 24 EUR už toną suma, jei laikomasi Reglamento (ES) Nr. 642/2010 3 straipsnyje nurodytų sąlygų.

II PRIEDAS

I priede nustatyto muito apskaičiavimo komponentai

13.12.2013-20.12.2013

1. Vidutiniškai per laikotarpį, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 642/2010 2 straipsnio 2 dalyje:

(EUR/t)

	Paprastieji kviečiai (1)	Kukurūzai	Kietieji kviečiai, aukštos kokybės	Kietieji kviečiai, vidutinės kokybės (2)	Kietieji kviečiai, žemos kokybės (3)
Prekių birža	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Kotiruojama	188,44	122,64	—	—	—
FOB kaina JAV	—	—	216,96	206,96	186,96
Meksikos įlankos priemoka	—	24,04	—	—	—
Didžiųjų ežerų priemoka	50,52	—	—	—	—

(1) Įtraukta 14 EUR už toną priemoka (Reglamento (ES) Nr. 642/2010 5 straipsnio 3 dalis).
(2) 10 EUR už toną nuolaida (Reglamento (ES) Nr. 642/2010 5 straipsnio 3 dalis).
(3) 30 EUR už toną nuolaida (Reglamento (ES) Nr. 642/2010 5 straipsnio 3 dalis).

2. Vidutiniškai per laikotarpį, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 642/2010 2 straipsnio 2 dalyje:

Vežimo išlaidos: Meksikos įlanka – Roterdamas:	19,68 EUR/t
Vežimo išlaidos: Didieji ežerai – Roterdamas:	52,63 EUR/t

SPRENDIMAI

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

2013 m. gruodžio 16 d.

kuriuo įgyvendinamas 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika

(2013/797/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 291 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika [1], ypač į jo 26 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) 2013 m. spalio 15 d. Taryba priėmė 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika;

(2) už ECB pavestų uždavinių planavimą ir vykdymą turėtų visapusiškai atsakyti vidaus įstaiga, kurią sudaro jos pirmininkas ir pirmininko pavaduotojas, keturi ECB atstovai ir vienas kiekvienos dalyvaujančios valstybės narės nacionalinės kompetentingos valdžios institucijos atstovas (toliau – Priežiūros valdyba);

(3) Priežiūros valdyba turėtų būti itin svarbus organas ECB vykdant priežiūros užduotis, kurias iki šiol visada atlikdavo nacionalinės kompetentingos valdžios institucijos. Dėl šios priežasties Tarybai turėtų būti suteikta teisė priimti įgyvendinimo sprendimą skirti, *inter alia*, Priežiūros valdybos pirmininką;

(4) laikydamasis pirmiau nurodyto reglamento 26 straipsnio 3 dalies ir išklausęs Priežiūros valdybą, lapkričio 22 d. ECB pateikė pasiūlymą dėl Priežiūros valdybos pirmininko skyrimo Europos Parlamentui patvirtinti. Gruodžio 11 d. Europos Parlamentas patvirtino šį pasiūlymą;

(5) po to, 2013 m. gruodžio 11 d., ECB pateikė Tarybai pasiūlymą dėl Priežiūros valdybos pirmininko skyrimo,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Danièle NOUY yra skiriama Europos Centrinio Banko priežiūros valdybos pirmininke.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 16 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
V. JUKNA

[1] OL L 287, 2013 10 29, p. 63.

TARYBOS SPRENDIMAS 2013/798/BUSP

2013 m. gruodžio 23 d.

dėl ribojamųjų priemonių Centrinės Afrikos Respublikai

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 29 straipsnį,

kadangi:

(1) 2013 m. gruodžio 16 d. Taryba pareiškė, kad jai didelį susirūpinimą kelia padėtis Centrinės Afrikos Respublikoje (CAR);

(2) 2013 m. gruodžio 5 d. Jungtinių Tautų Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 2127 (2013), kuria nustatomas ginklų embargas Centrinės Afrikos Respublikai (CAR);

(3) tam tikroms priemonėms įgyvendinti reikia tolesnių Sąjungos veiksmų,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Valstybių narių nacionaliniams subjektams arba iš valstybių narių teritorijų, arba naudojantis su valstybių narių vėliava plaukiojančiais laivais ar jų orlaiviais, draudžiama Centrinės Afrikos Respublikai (CAR) parduoti, tiekti, perduoti arba į ją eksportuoti visų rūšių ginklus ir su jais susijusius reikmenis, įskaitant šaunamuosius ginklus ir šaudmenis, karines transporto priemones bei įrangą, sukarintą įrangą ir šių objektų atsargines dalis, neatsižvelgiant į tai, ar valstybių narių teritorija yra jų kilmės vieta.

2. Draudžiama:

a) tiesiogiai ar netiesiogiai teikti techninę pagalbą, tarpininkavimo paslaugas ir kitas paslaugas, įskaitant aprūpinimą ginkluotais samdiniais, susijusias su karine veikla ir su visų rūšių ginklų ir su jais susijusių reikmenų, įskaitant šaunamuosius ginklus ir šaudmenis, karines transporto priemones bei įrangą, sukarintą įrangą ir šių objektų atsargines dalis, tiekimu, gamyba, technine priežiūra ir naudojimu, fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams ar organizacijoms Centrinės Afrikos Respublikoje arba naudoti Centrinės Afrikos Respublikoje;

b) tiesiogiai ar netiesiogiai teikti finansavimą ar finansinę paramą, susijusią su karine veikla, įskaitant visų pirma dotacijas, paskolas ir eksporto kredito draudimą, draudimą ir perdraudimą, kurie būtų skirti ginklams ir su jais susijusiems reikmenims parduoti, tiekti, perduoti ar eksportuoti arba susijusiai techninei pagalbai, tarpininkavimo paslaugoms ir kitoms paslaugoms teikti asmenims, subjektams ar organizacijoms Centrinės Afrikos Respublikoje arba naudoti Centrinės Afrikos Respublikoje;

c) sąmoningai ir apgalvotai dalyvauti veikloje, kurios tikslas arba poveikis yra išvengti a arba b punktuose nurodytų draudimų.

2 straipsnis

1. 1 straipsnis netaikomas:

a) ginklų ir su jais susijusių reikmenų, skirtų tik Taikos Centrinės Afrikos Respublikoje sutvirtinimo misijai (MICOPAX), Afrikos vadovaujamai tarptautinei paramos misijai Centrinės Afrikos Respublikoje (MISCA), Jungtinių Tautų integruotam taikos kūrimo biurui Centrinės Afrikos Respublikoje (BINUCA) bei jo apsauginiam padaliniui, Afrikos Sąjungos regioninei darbo grupei (AU-RTF) ir CAR dislokuotoms Prancūzijos pajėgoms remti arba tik pastarųjų reikmėms naudoti, pardavimui, tiekimui, perdavimui arba eksportui;

b) apsauginių drabužių, įskaitant neperšaunamas liemenes ir karinius šalmus, kuriuos laikinai į CAR tik savo asmeniniam naudojimui įvežė Jungtinių Tautų personalas, žiniasklaidos atstovai, humanitarinę bei vystomąją pagalbą teikiantys darbuotojai ir su jais susijęs personalas, pardavimui, tiekimui, perdavimui arba eksportui;

c) šaulių ginklų ir su jais susijusių reikmenų, skirtų naudoti tik vykdant tarptautinį patruliavimą, kuriuo užtikrinamas saugumas Sangos upės trijų valstybių saugomoje teritorijoje siekiant apsisaugoti nuo brakonieriavimo, dramblio kaulo bei ginklų kontrabandos ir kitos veiklos, kuria pažeidžiami CAR nacionaliniai įstatymai arba CAR tarptautiniai teisiniai įsipareigojimai, pardavimui, tiekimui, perdavimui arba eksportui.

2. 1 straipsnis netaikomas:

a) žudyti nepritaikytos karinės įrangos, skirtos naudoti tik humanitariniais arba apsaugos tikslais, pardavimui, tiekimui, perdavimui arba eksportui ir susijusiai techninei pagalbai;

b) ginklų ir kitos susijusios žudyti pritaikytos įrangos, skirtos tik CAR vykdomam saugumo sektoriaus reformos (SSR) procesui remti arba jame naudoti, pardavimui, tiekimui, perdavimui arba eksportui CAR saugumo pajėgoms;

c) ginklų bei su jais susijusių reikmenų pardavimui, tiekimui, perdavimui arba eksportui ir susijusiai techninei pagalbai ar finansinei paramai, įskaitant personalą;

iš anksto patvirtinus pagal JT ST rezoliucijos 2127 (2013) 57 punktą įsteigtam komitetui (toliau – Komitetas).

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 23 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. LINKEVIČIUS

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2013 m. gruodžio 17 d.

dėl Ispanijos Karalystės pranešimo apie nacionalinį pereinamojo laikotarpio planą, nurodytą Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų 32 straipsnyje

(pranešta dokumentu Nr. C(2013) 9089)

(Tekstas autentiškas tik ispanų kalba)

(2013/799/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) ([1]), ypač į jos 32 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą,

kadangi:

(1) pagal Direktyvos 2010/75/ES 32 straipsnio 5 dalies pirmą pastraipą Ispanijos Karalystė 2012 m. gruodžio 21 d. elektroniniu laišku ([2]) ir 2012 m. gruodžio 28 d. oficialiu raštu (Komisija raštą gavo 2013 m. sausio 2 d. ([3])) Komisijai pateikė savo pereinamojo laikotarpio nacionalinį planą (PLNP);

(2) PLNP įvertintas pagal Direktyvos 2010/75/ES 32 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis ir Komisijos įgyvendinimo sprendimą 2012/115/ES ([4]);

(3) vertindama Ispanijos Karalystės pateikto PLNP išsamumą, Komisija nustatė, kad daug į PLNP įtrauktų įrenginių neatitinka nurodytųjų 2009 m. išmetamųjų teršalų apraše (inventoriuje), kurį Ispanijos Karalystė pateikė pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/80/EB ([5]). Komisija taip pat nustatė, kad 5 įrenginio įnašas į PLNP SO_2 viršutinę ribą 2001–2007 m. laikotarpiui apskaičiuotas pagal minimalaus nusierinimo laipsnį, o 2008–2010 m. laikotarpiui šis įnašas nustatytas taikant išmetamųjų teršalų kiekio ribinės vertės metodą, nors šio metodo taikymo sąlygos nebuvo įvykdytos;

(4) kadangi PLNP duomenų ir pagal Direktyvą 2001/80/EB pateikto išmetamųjų teršalų aprašo (inventoriaus) duomenų neatitikimas trukdė vertinti PLNP, Komisija 2013 m. birželio 11 d. raštu ([6]) paprašė Ispanijos Karalystės pateikti paaiškinimus dėl nustatytų skirtumų. Komisija taip pat paprašė Ispanijos Karalystės perskaičiuoti 5 įrenginio įnašą į PLNP SO_2 viršutinę ribą;

(5) Ispanijos Karalystė pateikė Komisijai papildomos informacijos 2013 m. birželio 28 d. raštu ([7]), kuriame paaiškino, kodėl skiriasi PLNP ir pagal Direktyvą 2001/80/EB pateiktame 2009 m. išmetamųjų teršalų apraše (inventoriuje) pateikta informacija. Be to, rašte Ispanijos Karalystė pareiškė, kad 5 įrenginio įnašo į PLNP SO_2 viršutinę ribą tikslinti nereikia;

(6) išsamiau įvertinusi PLNP ir Ispanijos Karalystės pateiktą papildomą informaciją, Komisija 2013 m. rugsėjo 19 d. išsiuntė Ispanijos Karalystei antrą raštą ([8]), kuriame patvirtino savo poziciją dėl 5 įrenginio įnašo į PLNP SO_2 viršutines ribas skaičiavimo pagal minimalaus nusierinimo laipsnio metodą. Be to, Komisija pažymėjo, kad Ispanijos Karalystė, skaičiuodama 2 įrenginio įnašą į PLNP viršutinę ribą 2016 m., taikė 800 mg/Nm^3 išmetamo SO_2 kiekio ribinę vertę, remdamasi Direktyvos 2001/80/EB 5 straipsnio 2 dalies nuostatomis, kurios, Komisijos nuomone, šiuo tikslu netaikytinos. Komisija taip pat pažymėjo, kad, skaičiuojant devynių įrenginių įnašą į PLNP viršutinę ribą 2016 m., remiantis Įgyvendinimo sprendimo 2012/115/ES priedo C priedėlio C.1

([1]) OL L 334, 2010 12 17, p. 17.
([2]) Ares(2012) 1551138
([3]) Ares(2013) 146
([4]) 2012 m. vasario 10 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2012/115/ES, kuriuo nustatomos taisyklės, susijusios su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų nurodytais pereinamojo laikotarpio nacionaliniais planais (OL L 52, 2012 2 24, p. 12).
([5]) 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/80/EB dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš didelių kurą deginančių įrenginių, kiekio apribojimo, OL L 309, 2001 11 27, p. 1).
([6]) Ares(2013) 1984918
([7]) Ares(2013) 2535734
([8]) Ares(2013) 3085135

lentelės 2 pastaba taikyta 1 200 mg/Nm^3 išmetamųjų NO_x teršalų ribinė vertė, tačiau nepateikta šios pastabos taikymą pagrindžiančios informacijos apie šiuose įrenginiuose naudojamo kuro lakiųjų junginių kiekį. Komisija Ispanijos Karalystės taip pat paprašė papildomos informacijos apie kiekviename į PLNP įtrauktame įrenginyje numatytas taikyti priemones, kuriomis būtų užtikrinama, kad nebus viršytos nuo 2020 m. liepos 1 d. taikomos išmetamųjų teršalų kiekio ribinės vertės. Komisija taip pat paprašė Ispanijos Karalystės apie įrenginius, kuriuose deginamas kelių rūšių kuras arba kuriuos sudaro skirtingų tipų įrenginiai, pateikti papildomų duomenų apie sunaudojamo kuro kiekį, išmetamųjų teršalų kiekio ribines vertes, vidutinius išmetamųjų dujų srautus ir atskirai pateikti perskaičiavimo koeficientus pagal kiekvieną naudojamo kuro rūšį arba kiekvieną įrenginių tipą;

(7) 2013 m. rugsėjo 30 d. raštu ([1]) ir jį papildančiu 2013 m. spalio 10 d. raštu ([2]) Ispanijos Karalystė atsakė į Komisijos klausimus ir pateikė papildomų duomenų. Dėl 2 įrenginio Ispanijos Karalystė dar kartą patvirtino savo požiūrį, kad taikytos išmetamo SO_2 kiekio ribinės vertės keisti nereikia, nes ji mano, kad Direktyvos 2001/80/EB 5 straipsnio 2 dalis šiuo atveju taikytina. Dėl 5 įrenginio Ispanijos Karalystė toliau įrodinėjo, kad ji turėjo teisę taikyti minimalaus nusierinimo laipsnio ir išmetamų teršalų kiekio ribinės vertės metodų derinį. Ispanijos Karalystė pateikė informacijos apie devyniuose įrenginiuose, kuriems, skaičiuojant 2016 m. viršutinę ribą, buvo taikyta 1 200 mg/Nm^3 išmetamų NO_x kiekio ribinė vertė, 2001–2010 m. naudoto kuro lakiųjų junginių kiekį; iš šių duomenų matyti, kad tik 3, 4 ir 19 įrenginių vidutinis metinis lakiųjų junginių kiekis naudotame kietajame kure buvo mažesnis nei 10 % kiekvienais metais nuo 2001 iki 2010, o 13, 15, 17, 18, 24 ir 25 įrenginių vidutinis metinis lygis vienus arba daugiau metų viršijo 10 %. Ispanijos Karalystė įrodinėjo, kad visų devynių įrenginių vidutinė lakiųjų junginių kiekio vertė per visą atskaitos laikotarpį (2001–2010) buvo mažesnė, nei Įgyvendinimo sprendimo 2012/115/ES priedo C priedėlio C.1 lentelės 2 pastaboje nurodyta vertė;

(8) remdamasi 2013 m. rugsėjo 30 d. ir spalio 10 d. iš Ispanijos valdžios institucijų gauta informacija, Komisija atkreipė dėmesį, kad dėl kelių rūšių kurą deginančių įrenginių, kurių išmetamųjų teršalų kiekio ribinės vertės buvo nurodytos pagal visas deginamo kuro rūšis, taip pat dėl vieno įrenginio, kurio išmetamųjų teršalų kiekio ribinė vertė pateikta kaip visų deginamo kuro rūšių vidurkis, būtina paaiškinti, kaip apskaičiuotas šių įrenginių įnašas į bendras viršutines ribas, nurodant taikytas išmetamųjų teršalų kiekio ribines vertes ir vidutinius metinius išmetamųjų dujų srautus pagal kiekvieną tuose įrenginiuose deginamo kuro rūšį;

(9) galutinai įvertinusi Ispanijos Karalystės pateiktą PLNP, iš dalies pakeistą remiantis papildoma informacija ir įtraukus šio sprendimo I priede išvardytus didelius kurą deginančius įrenginius, Komisija nustatė, kad taikomų nuostatų neatitinka šie trys pagrindiniai elementai:

— dėl 2 įrenginio Komisija mano, kad 800 mg/Nm^3 išmetamo SO_2 kiekio ribinė vertė pagal Direktyvos 2001/80/EB 5 straipsnio 2 dalį netaikytina skaičiuojant šio įrenginio įnašą į PLNP viršutinę ribą 2016 m., nes ši išmetamųjų teršalų kiekio ribinė vertė nenurodyta Direktyvos 2010/75/ES 32 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje,

— dėl 5 įrenginio Komisija mano, kad skaičiuojant šio įrenginio įnašą į PLNP SO_2 kiekio viršutinę ribą minimalaus nusierinimo laipsnio ir išmetamų teršalų kiekio ribinės vertės metodų derinys netaikytinas,

— dėl 13, 15, 17, 18, 24 ir 25 įrenginių Komisija mano, kad 1 200 mg/Nm^3 išmetamo NO_x kiekio ribinė vertė netaikytina skaičiuojant šių įrenginių įnašą į PLNP 2016 m. viršutinę ribą, nes neįvykdytos šios išmetamųjų teršalų kiekio ribinės vertės taikymo sąlygos, nustatytos Įgyvendinimo sprendimo 2012/115/ES priedo C priedėlio C1 lentelės 2 pastaboje;

(10) be to, Komisija nustatė, kad informacija apie kelis į PLNP įtrauktus įrenginius vis dar nenuosekli ir (arba) trūksta tam tikrų duomenų. Visas trūkstamų duomenų ir būtinų paaiškinimų sąrašas pateiktas šio sprendimo II priede;

(11) todėl Ispanijos Karalystės pateiktas PLNP turėtų būti atmestas,

([1]) Ares(2013) 3145031
([2]) Ares(2013) 3217081

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Pereinamojo laikotarpio nacionalinis planas, kurį pagal Direktyvos 2010/75/ES 32 straipsnio 5 dalį Ispanijos Karalystė 2012 m. gruodžio 14 d. pateikė Komisijai ir į kurį įtraukti šio sprendimo I priede išvardyti dideli kurą deginantys įrenginiai, neatitinka Direktyvos 2010/75/ES 32 straipsnio 1, 3 ir 4 dalyse ir Įgyvendinimo sprendime 2012/115/ES nustatytų reikalavimų, todėl atmetamas.

2. Jei Ispanijos Karalystė ketina pagal 32 straipsnio 5 dalį įgyvendinti pereinamojo laikotarpio nacionalinį planą, ji turi imtis visų būtinų priemonių, kad persvarstytoje plano versijoje pašalintų trūkumus, susijusius su šiais elementais:

a) dėl 2 įrenginio – patikslintų išmetamųjų teršalų kiekio ribinę vertę, taikomą skaičiuojant šio įrenginio įnašą į SO_2 kiekio viršutinę ribą 2016 m.; skaičiuojant šio įrenginio įnašą į PLNP viršutinę ribą 2016 m. jis neatitinka 800 mg/Nm^3 išmetamo SO_2 kiekio ribinės vertės taikymo pagal Direktyvos 2001/80/EB 5 straipsnio 2 dalį reikalavimų, nes ši išmetamųjų teršalų kiekio ribinė vertė nenurodyta Direktyvos 2010/75/ES 32 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje;

b) dėl 5 įrenginio – pakoreguotų šio įrenginio įnašo į PLNP SO_2 kiekio viršutinę ribą 2016 m. skaičiavimo metodą; tas įnašas visam 2001–2010 m. laikotarpiui apskaičiuojamas remiantis arba minimaliu nusierinimo laipsniu, arba išmetamųjų teršalų kiekio ribinėmis vertėmis;

c) dėl 13, 15, 17, 18, 24 ir 25 įrenginių – patikslintų išmetamųjų teršalų kiekio ribines vertes, taikytas skaičiuojant jų įnašą į NO_x kiekio viršutinę ribą 2016 m.; kad šiems įrenginiams būtų galima taikyti 1 200 mg/Nm^3 išmetamų teršalų kiekio ribinę vertę, Ispanijos Karalystė turi įrodyti, kad šiuose įrenginiuose naudoto kietojo kuro lakiųjų junginių dalis PLNP atskaitos metais buvo mažesnė nei 10 %;

d) teisingai atnaujintų bendras išmetamųjų teršalų kiekio viršutines ribas, apskaičiuotas visiems metams pagal ankstesniuose punktuose nurodytas patikslintas vertes;

e) paaiškintų visus klausimus ir pateiktų visus trūkstamus duomenis, nurodytus šio sprendimo II priede.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Ispanijos Karalystei.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 17 d.

Komisijos vardu

Janez POTOČNIK

Komisijos narys

I PRIEDAS

Į PLNP ĮTRAUKTŲ ĮRENGINIŲ SĄRAŠAS

Numeris	PLNP nurodytas įrenginio pavadinimas	Bendra vardinė šiluminė galia 2010 12 31 (MW)
1	C.T. Litoral I	1 222
2	C.T. Litoral II	1 268
3	C.T. Compostilla I (G2 ir 3)	1 332
4	C.T. Compostilla I (G4 ir 5)	1 960
5	C.T. As Pontes	3 800
6	C.T. Teruel (Andora)	3 000
7	C.T. Besós 3 (CTCC)	722
8	C.T. San Roque (G2) (CTCC)	711
9	C.T. Foix	1 315
10	C.T. Los Barrios	1 645
11	C.T. Puentenuevo	976
12	C.T. Tarragona I (CTCC)	676
13	C.T. Anllares	953
14	C.T. La Robla I	691
15	C.T. La Robla II	951
16	C.T. Meirama	1 437
17	C.T. Narcea I	193
18	C.T. Narcea II	459
19	C.T. Narcea III	993
20	C.T. Aboño I	919
21	C.T. Aboño II	1 364
22	C.T. Soto III	830
23	C.T. de Lada 4	986
24	C.T. de Velilla 1	430
25	C.T. de Velilla 2	1 010

Numeris	PLNP nurodytas įrenginio pavadinimas	Bendra vardinė šiluminė galia 2010 12 31 (MW)
26	Central GICC Puertollano	670
27	San Ciprián I	147
28	San Ciprián II	147
29	San Ciprián IIII	147
30	Cogecan	93
31	Sniace Co-generation I	126
32	Sniace Co-generation II	126
33	Solal	146
34	Solvay I	376

II PRIEDAS

1 STRAIPSNIO 2 DALIES E PUNKTE NURODYTŲ DUOMENŲ SĄRAŠAS

1. Dėl 6 įrenginio, kuriam taikomas 92 % nusierinimo laipsnis 2016 m. – turi būti pateiktas paaiškinimas, ar įvykdytos šios vertės taikymo sąlygos, nustatytos Įgyvendinimo sprendimo 2012/115/ES priedo C priedėlio C3 lentelėje (iki 2001 m. sausio 1 d. buvo įsigaliojusi sutartis dėl kūryklų dujų nusierinimo arba kalkių įpurškimo įrenginių įrengimo ir buvo pradėti įrengimo darbai).

2. Dėl 1, 2, 3, 4, 6, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 30 ir 34 įrenginių – turi būti pateiktas paaiškinimas, kaip apskaičiuotas šių įrenginių įnašas į bendras PLNP viršutines ribas.

3. Dėl 34 įrenginio – turi būti atskirai pateikti išmetamųjų dujų srauto verčių duomenys pagal kiekvieną šiame įrenginyje naudojamo kuro rūšį.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

2013 m. gruodžio 18 d.

dėl 2013 m. Sąjungos finansinio įnašo išlaidoms, patirtoms Ispanijoje, Nyderlanduose, Portugalijoje, Prancūzijoje ir Vokietijoje kovojant su augalams arba augaliniams produktams kenksmingais organizmais, atlyginti

(pranešta dokumentu Nr. C(2013) 8999)

(Tekstas autentiškas tik ispanų, nyderlandų, portugalų, prancūzų ir vokiečių kalbomis)

(2013/800/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyvą 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje [1], ypač į jos 23 straipsnio 5 ir 6 dalis,

kadangi:

(1) pagal Direktyvos 2000/29/EB 22 straipsnį valstybės narės gali gauti Sąjungos finansinį įnašą augalų sveikatos kontrolei, kad būtų padengtos išlaidos, tiesiogiai susijusios su būtinomis priemonėmis, kurių imtasi arba ketinama imtis kovojant su kenksmingaisiais organizmais, patenkančiais iš trečiųjų šalių arba iš kitų Sąjungos teritorijų, siekiant juos likviduoti arba, jei tai neįmanoma, neleisti jiems plisti;

(2) Vokietija pateikė tris paraiškas skirti finansinį įnašą. Pirmoji paraiška pateikta 2013 m. balandžio 30 d. dėl 2012 m. įgyvendintų priemonių, skirtų likviduoti *Diabrotica virgifera* arba neleisti jam plisti Reino krašte-Pfalce. Šio kenksmingojo organizmo protrūkis toje teritorijoje nustatytas 2012 m. rugpjūčio ir rugsėjo mėn.;

(3) antroji paraiška pateikta 2013 m. balandžio 30 d. dėl 2011 m. rugpjūčio mėn. – 2012 m. rugpjūčio mėn. įgyvendintų priemonių, skirtų kontroliuoti *Anoplophora glabripennis* Šiaurės Reino-Vestfalijos žemėje. Šio kenksmingojo organizmo protrūkis toje teritorijoje nustatytas 2009 m.;

(4) trečioji Vokietijos paraiška pateikta 2013 m. balandžio 24 d. dėl 2012 m. įgyvendintų priemonių, skirtų likviduoti *Diabrotica virgifera* arba neleisti jam plisti Badeno-Viurtembergo žemėje. Šio kenksmingojo organizmo protrūkiai nustatyti įvairiose tos žemės kaimo ar miesto apylinkėse (Albo-Dunojaus apskrityje, Biberache, Breisgau-Hochšvarcvalde, Emendingene, Karlsrūhėje, Konstance, Lerache, Raštate ir Ravensburge) skirtingais metais, t. y. 2009, 2010, 2011 ir 2012 m. Tais metais įgyvendintos priemonės taip pat buvo bendrai finansuotos 2009 m., 2010 m., 2011 m. ir 2012 m.;

(5) 2013 m. balandžio 17 d. Ispanija pateikė keturias paraiškas skirti finansinį įnašą. Pirmoji jų yra susijusi su intensyviais tikrinimais, atliktais 2012 m. keturiose su Portugalija besiribojančiose autonominėse srityse, siekiant kontroliuoti *Bursaphelenchus xylophilus*;

(6) antroji paraiška yra susijusi su priemonėmis, kurių imtasi arba ketinama imtis 2013 m. Galisijos regione, siekiant kontroliuoti *Bursaphelenchus xylophilus*. Šio kenksmingojo organizmo protrūkis As Neveso srityje nustatytas 2010 m.;

(7) trečioji paraiška yra susijusi su priemonėmis, kurių imtasi arba ketinama imtis 2013 m. Katalonijos regione, siekiant kontroliuoti *Pomacea insularum*. Šio kenksmingojo organizmo protrūkis nustatytas 2010 m.

(8) ketvirtoji paraiška yra susijusi su priemonėmis, kurių imtasi arba ketinama imtis 2013 m. Estremadūros regione, siekiant kontroliuoti *Bursaphelenchus xylophilus*. Šio kenksmingojo organizmo protrūkis Valverde del Fresno srityje nustatytas 2012 m.;

(9) 2013 m. balandžio 30 d. Prancūzija pateikė dvi paraiškas skirti finansinį įnašą. Pirmoji paraiška yra susijusi su priemonėmis, kurių imtasi arba ketinama imtis 2012 m. liepos mėn. – 2013 m. lapkričio mėn., siekiant kontroliuoti *Anoplophora glabripennis* Elzase. Priemonių Prancūzijoje imtasi, kai 2011 m. liepos mėn. šio kenksmingojo organizmo buvo aptikta Vokietijos pasienyje;

(10) antroji paraiška yra susijusi su priemonėmis, kurių imtasi arba ketinama imtis 2012 m. spalio mėn.–2013 m. rugsėjo mėn., siekiant kontroliuoti *Rhynchophorus ferrugineus* Provanso-Alpių-Žydrojo Kranto (PACA) regione. Pirmieji šio kenksmingojo organizmo protrūkiai nustatyti 2009 m. 2009 m. rugsėjo mėn. – 2012 m. rugsėjo mėn. įgyvendintos priemonės taip pat buvo bendrai finansuotos 2010 m. ir 2012 m.;

(11) 2013 m. balandžio 30 d. Nyderlandai pateikė vieną paraišką skirti finansinį įnašą. Paraiška susijusi su 2012 m. liepos – spalio mėn. Vintersveiko srityje įgyvendintomis priemonėmis, skirtomis kontroliuoti *Anoplophora glabripennis*. Šis kenksmingasis organizmas nustatytas 2012 m. liepos 10 d.;

[1] OL L 169, 2000 7 10, p. 1.

(12) 2013 m. balandžio 30 d. Portugalija pateikė dvi paraiškas skirti finansinį įnašą, susijusias su įgyvendintomis priemonėmis, skirtomis kontroliuoti *Bursaphelenchus xylophilus*. Pirmoji paraiška yra susijusi su priemonėmis, kurių imtasi arba ketinama imtis 2013 m. ir 2014 m. žemyninėje Portugalijoje, Ispanijos pasienio buferinėje zonoje;

(13) antroji Portugalijos paraiška susijusi tik su 2013 m. įgyvendintomis medienos ar medienos pakavimo medžiagų terminio apdorojimo priemonėmis Setubalio srityje. 2010 m., 2011 m. ir 2012 m. įgyvendintos priemonės taip pat buvo bendrai finansuotos 2011 ir 2012 m.;

(14) savo paraiškose Vokietija, Ispanija, Prancūzija, Nyderlandai ir Portugalija parengė veiksmų programas, pagal kurias būtų naikinami į jų teritorijas patekę minėti kenksmingieji organizmai arba neleidžiama jiems plisti. Šiose programose nurodomi siektini tikslai, taikytinos priemonės, jų trukmė ir išlaidos;

(15) visas minėtas priemones sudaro įvairios su augalų sveikata susijusios priemonės, įskaitant užkrėstų medžių ir pasėlių naikinimą, augalų apsaugos produktų taikymą, sanitarijos metodus, tikrinimus ir tyrimus, kurie atliekami oficialiai arba oficialiai paprašius stebėti atitinkamų kenksmingųjų organizmų buvimą arba išplitimą, ir sunaikintų augalų keitimą kitais, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/29/EB 23 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose;

(16) Vokietija, Ispanija, Nyderlandai ir Portugalija kreipėsi dėl Sąjungos finansinio įnašo skyrimo šioms programoms pagal Direktyvos 2000/29/EB 23 straipsnyje, ypač jo 1 ir 4 dalyse, nustatytus reikalavimus ir pagal Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1040/2002 ([1]);

(17) remdamasi Vokietijos, Ispanijos, Prancūzijos, Nyderlandų ir Portugalijos pateikta technine informacija, Komisija galėjo tiksliai ir išsamiai ištirti padėtį. Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos finansinio įnašo skyrimo sąlygos, kaip nustatyta Direktyvos 2000/29/EB 23 straipsnyje, įgyvendintos. Todėl tikslinga pagal pateiktas paraiškas skirti Sąjungos finansinį įnašą išlaidoms padengti;

(18) priemones ir tinkamas finansuoti išlaidas, kurioms gali būti skiriamas Sąjungos finansinis įnašas, Komisijos Sveikatos ir vartotojų apsaugos generalinis direktoratas patikslino 2012 m. gegužės 25 d. rašte valstybių narių augalų sveikatos vyriausiesiems pareigūnams;

(19) pagal Direktyvos 2000/29/EB 23 straipsnio 5 dalies antrą pastraipą Sąjungos finansiniu įnašu galima padengti iki 50 % tinkamų finansuoti išlaidų, patirtų dėl priemonių, kurios buvo taikomos arba numatytos taikyti ne ilgiau kaip dvejus metus po kenksmingųjų organizmų nustatymo dienos. Tačiau pagal to paties straipsnio trečią pastraipą minėtas laikotarpis gali būti pratęstas iki ketverių metų, jei nustatyta, kad priemonių tikslas bus įgyvendintas per pagrįstą papildomą laikotarpį ir tokiu atveju Sąjungos finansinis įnašas kasmet mažėja;

(20) atsižvelgiant į 2013 m. birželio 24–26 d. Komisijos augalų sveikatos vertinimo tarybos atlikto atitinkamų paraiškų vertinimo išvadas, tikslinga pratęsti susijusių programų dvejų metų laikotarpį, šioms priemonėms skirtą Sąjungos finansinį įnašą sumažinant iki 45 % tinkamų finansuoti išlaidų šių programų įgyvendinimo trečiaisiais metais ir iki 40 % – ketvirtaisiais metais;

(21) Sąjungos finansinis įnašas, sudarantis iki 50 % tinkamų finansuoti išlaidų, turėtų būti taikomas šioms paraiškoms: Vokietijai dėl *Diabrotica virgifera* Badeno-Viurtembergo žemėje, Albo-Dunojaus apskrities, Biberacho, Karlsrūhės, Raštato ir Ravensburgo kaimo apylinkėse (2012 m.), Vokietijai dėl *Diabrotica virgifera* Reino krašte-Pfalce, Ispanijai dėl *Bursaphelenchus xylophilus* Estremadūros regione (2013 m.), Prancūzijai dėl *Anoplophora glabripennis* (2012 m. lapkričio mėn.–2013 m. spalio mėn.), Nyderlandams dėl *Anoplophora glabripennis* Vintersveiko srityje (2012 m. liepos–spalio mėn.);

(22) Sąjungos finansinis įnašas, sudarantis iki 45 % tinkamų finansuoti išlaidų, turėtų būti taikomas šioms paraiškoms: Vokietijai dėl *Anoplophora glabripennis* (2011 m. rugpjūčio mėn. – 2012 m. rugpjūčio mėn.), Vokietijai dėl *Diabrotica virgifera* Badeno-Viurtembergo žemės Breisgau-Hochšvarcvaldo ir Freiburgo miesto kaimo apylinkėse (2012 m.), nes susijusioms priemonėms jau buvo skirtas Sąjungos finansinis įnašas pagal sprendimus Komisijos įgyvendinimo sprendimus 2011/868/ES ([2]) ir 2012/789/ES ([3]) pirmuosius dvejus jų įgyvendinimo metus;

([1]) 2002 m. birželio 14 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1040/2002, nustatantis išsamias taisykles dėl nuostatų, susijusių su Bendrijos valstybėms narėms teikiama finansine parama augalų sveikatos kontrolei, įgyvendinimo ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 2051/97 (OL L 157, 2002 6 15, p. 38).

([2]) 2011 m. gruodžio 19 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2011/868/ES dėl 2011 m. Sąjungos finansinės paramos, skiriamos Vokietijos, Ispanijos, Italijos, Kipro, Maltos, Nyderlandų ir Portugalijos išlaidoms, patirtoms kovojant su augalams arba augaliniams produktams kenksmingais organizmais, padengti (OL L 341, 2011 12 22, p. 57).

([3]) 2012 m. gruodžio 14 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2012/789/ES dėl 2012 m. Sąjungos finansinio įnašo pagal Tarybos direktyvą 2000/29/EB, skiriamo Vokietijos, Ispanijos, Prancūzijos, Italijos, Kipro, Nyderlandų ir Portugalijos išlaidoms, patirtoms kovojant su augalams arba augaliniams produktams kenksmingais organizmais, padengti (OL L 348, 2012 12 18, p. 22).

(23) be to, Sąjungos įnašas iki 40 % turėtų būti skirtas šioms ketvirtuosius metus teikiamoms paraiškoms: Vokietijai dėl *Diabrotica virgifera* Badeno-Viurtembergo žemėje Emendingeno, Konstanco ir Leracho kaimo apylinkėse (2012 m.), Ispanijos Katalonijos regionui dėl *Pomacea insularum* (2013 m.), Ispanijos Galisijos regionui dėl *Bursaphelenchus xylophilus* (2013 m.), Prancūzijai dėl *Rhynchophorus ferrugineus* (2012 m. spalio mėn.–2013 m. rugsėjo mėn.), Portugalijai dėl *Bursaphelenchus xylophilus* Setubalio srityje (2013 m.), nes susijusioms priemonėms jau buvo skirtas Sąjungos finansinis įnašas Komisijos sprendimu 2010/772/ES [1] (Vokietijai, Ispanijai dėl *Pomacea insularum*, Prancūzijai ir Portugalijai), įgyvendinimo sprendimais 2011/868/ES (Vokietijai, Ispanijai ir Portugalijai) ir (arba) 2012/789/ES (Vokietijai, Ispanijai, Prancūzijai ir Portugalijai) pirmiesiems trejiems jų įgyvendinimo metams;

(24) pagal Direktyvos 2000/29/EB 23 straipsnio 6 dalies pirmą ir antrą pastraipas tolesni veiksmai gali būti įgyvendinami atsižvelgiant į kintančią padėtį Sąjungoje, tuomet nusprendžiama dėl jiems skirtino Sąjungos finansinio įnašo. Tokio veiksmo įgyvendinimas turi priklausyti nuo tam tikrų reikalavimų arba papildomų sąlygų įvykdymo, jei jos yra būtinos atitinkamam tikslui pasiekti. Be to, pagal 23 straipsnio 6 dalies trečią pastraipą, jei tokiu tolesniu veiksmu iš esmės siekiama apsaugoti Sąjungos teritorijas, o ne tam tikros valstybės narės teritoriją, gali būti nuspręsta, kad Sąjungos finansinis įnašas sudarytų daugiau nei 50 % išlaidų;

(25) bendro finansavimo dėl *Bursaphelenchus xylophilus* veiksmų Portugalijoje atveju, ilgiausiais ketverių metų laikotarpis, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 1040/2002 1 straipsnio 2 dalies b punkte, pasibaigė 2012 m. Vis dėlto, turint omenyje didelį *Bursaphelenchus xylophilus* poveikį spygliuočių miškams ir medienai, greitą šios ligos plitimą, tai, kad Ispanija yra netoli šiuo kenksminguoju organizmu užkrėstos Portugalijos vietovės demarkacinės zonos, ir galimą poveikį Sąjungos miškininkystei ir tarptautinei prekybai mediena, reikia imtis tolesnių veiksmų, kad būtų pasiektas Sąjungos teritorijos, Portugalijos ir kitų valstybių narių nei Portugalija fitosanitarinės apsaugos tikslas. Šis veiksmas turėtų būti susijęs su priemonėmis, kurių Portugalija ėmėsi Ispanijos pasienio buferinėje zonoje. Todėl šie tolesni veiksmai turėtų būti bendrai finansuojami pagal 2013 m. ir 2014 m. Portugalijos paraišką, siekiant Ispanijos pasienio buferinėje zonoje kontroliuoti *Bursaphelenchus xylophilus*. Be to, yra tikslinga pagal šią paraišką skirti didesnį Sąjungos finansavimo procentinį įnašą, būtent 75 %, kadangi šiuo veiksmu iš esmės siekiama apsaugoti kitas nei Portugalija Sąjungos teritorijas;

(26) Ispanija atliko intensyvius *Bursaphelenchus xylophilus* tikrinimus Portugalijos pasienyje, Andalūzijos, Kastilijos ir Leono, Estremadūros ir Galisijos autonominėse srityse ir teritorijose, kuriose šis kenksmingasis organizmas nenustatytas. Šių tikrinimų tikslas – intensyvi stebėsena, siekiant šiose srityse iš anksto nustatyti kenksmingąjį organizmą ir jį išnaikinti, taip apsaugant likusią Sąjungos teritoriją. Ispanija jau skyrė daug išteklių dviejų izoliuotų *Bursaphelenchus xylophilus* protrūkių Estremadūroje ir Galisijoje kontrolei. Šiuo veiksmu iš esmės siekiama apsaugoti Ispanijos teritoriją, taip pat kitas nei Ispanija Sąjungos teritorijas, turint omenyje didelį *Bursaphelenchus xylophilus* poveikį spygliuočių miškams ir medienai, greitą šios ligos plitimą ir galimą poveikį Sąjungos miškininkystei ir tarptautinei prekybai mediena. Todėl svarbu pagal šią paraišką skirti didesnį Sąjungos finansavimo procentinį įnašą, būtent 75 %;

(27) Komisijos Maisto ir veterinarijos tarnybai (toliau – MVT) 2013 m. balandžio mėn. atlikus auditą nustatyta keletas trūkumų taikant Sąjungos nenumatytąsias fitosanitarijos priemones dėl *Bursaphelenchus xylophilus*, patvirtintas Komisijos įgyvendinimo sprendimu 2012/535/ES [2]. Šie trūkumai yra susiję su priemonėmis, kurių ėmėsi Portugalija Ispanijos pasienio buferinėje zonoje. Visų pirma pušiniu stiebiniu nematodu užkrėsti medžiai, kurie yra negyvi, sergantys arba yra gaisro arba audros paveiktose teritorijose, buvo kertami, pašalinami ir sunaikinami nesilaikant Įgyvendinimo sprendime 2012/535/ES nustatytų terminų. Atsižvelgiant į tai, kad Komisija dėl tokių pačių priežasčių Įgyvendinimo sprendimais 2011/868/ES ir 2012/789/ES nusprendė skirti mažesnį bendrą finansavimą panašioms paraiškoms 2011 m. ir 2012 m., yra tikslinga dar labiau sumažinti tokių veiksmų bendrą finansavimą. Tas sumažinimas turėtų būti proporcingas laikotarpiui, kuriuo MVT galėtų nustatyti netinkamą Sąjungos priemonių įgyvendinimą, būtent per 2013 m. pirmuosius tris mėnesius;

(28) remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 [3] 3 straipsnio 2 dalies a punktu, su augalų sveikata susijusios priemonės finansuojamos iš Europos žemės ūkio garantijų fondo. Šių priemonių finansinė kontrolė turėtų būti vykdoma taikant minėto reglamento 9, 36 ir 37 straipsnius;

[1] 2010 m. gruodžio 14 d. Komisijos sprendimas 2012/772/ES dėl 2010 m. Sąjungos finansinės paramos, skirtos Vokietijos, Ispanijos, Prancūzijos, Italijos, Kipro ir Portugalijos išlaidoms, patirtoms kovojant su augalams arba augaliniams produktams kenksmingaisiais organizmais, padengti (OL L 330, 2010 12 15, p. 9).

[2] 2012 m. rugsėjo 26 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2012/535/ES dėl neatidėliotinų priemonių pušinių stiebinių nematodų *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhrer) Nickle *et al.* plitimui Sąjungoje užkirsti (OL L 266, 2012 10 2, p. 42).

[3] 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, 2005 8 11, p. 1).

(29) remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ([1]) 84 straipsniu ir Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 ([2]) 94 straipsnio 1 dalimi, įsipareigojimai dėl išlaidų iš Sąjungos biudžeto grindžiami ankstesniu įgaliotos institucijos finansavimo sprendimu, kuriame išdėstomi pagrindiniai su išlaidomis susijusių veiksmų elementai;

(30) šis sprendimas laikomas išlaidų, numatytų valstybių narių pateiktose bendro finansavimo paraiškose, finansavimo sprendimu;

(31) šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Augalų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Remiantis paraiškomis, kurias pateikė valstybės narės ir išnagrinėjo Komisija, patvirtinamas 2013 m. Sąjungos finansinis įnašas išlaidoms, patirtoms Vokietijoje Ispanijoje, Prancūzijoje, Nyderlanduose ir Portugalijoje, susijusioms su Direktyvos 2000/29/EB 23 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktuose nurodytomis būtinomis priemonėmis, kurių buvo imtasi kovojant su atitinkamais organizmais, pagal I priede išvardytas paraiškas atlyginti.

2. Remiantis paraiškomis, kurias pateikė Ispanija ir Portugalija ir išnagrinėjo Komisija, patvirtinamas 2013 m. Sąjungos finansinis įnašas išlaidoms, patirtoms tose valstybėse narėse ir susijusioms su tolesniais veiksmais, kaip nustatyta 23 straipsnio 6 dalyje, siekiant kontroliuoti *Bursaphelenchus xylophilus*, pagal II priede išvardytas paraiškas atlyginti.

2 straipsnis

Bendra 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto Sąjungos finansinio įnašo suma yra 7 713 355,31 EUR. Kiekvienai paraiškai skiriama didžiausia Sąjungos finansinio įnašo suma nurodyta atitinkamai I ir II prieduose.

3 straipsnis

I ir II prieduose nurodytas Sąjungos finansinis įnašas išmokamas įvykdžius šias sąlygas:

a) atitinkama valstybė narė pateikė įrodymų, kad priemonių imtasi, pagal Reglamente (EB) Nr. 1040/2002 išdėstytas nuostatas;

b) atitinkama valstybė narė pateikė Komisijai mokėjimo paraišką pagal Reglamento (EB) Nr. 1040/2002 5 straipsnį.

Finansinio įnašo mokėjimu neprieštaraujama Komisijos atliekamiems tikrinimams pagal Direktyvos 2000/29/EB 23 straipsnio 8 dalies 2 pastraipą, 23 straipsnio 10 dalį ir 24 straipsnį.

Sąjungos finansinis įnašas neišmokamas, jei b punkte nurodyta mokėjimo paraiška pateikiama vėliau nei 2014 m. spalio 31 d. Išimties tvarka dėl priemonių, kurių Portugalija ketina imtis buferinėje zonoje su Ispanija 2014 m., paraiškų pateikimo terminas yra 2015 m. spalio 31 d.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vokietijos Federacinei Respublikai, Ispanijos Karalystei, Prancūzijos Respublikai, Nyderlandų Karalystei ir Portugalijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 18 d.

Komisijos vardu

Tonio BORG

Komisijos narys

([1]) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir panaikinantis Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

([2]) 2012 m. spalio 29 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, taikymo taisyklių (OL L 362, 2012 12 31, p. 1).

I PRIEDAS

PARAIŠKOS, PAGAL DIREKTYVOS 2000/29/EB 23 STRAIPSNIO 5 DALĮ, PAGAL KURIAS SKIRIAMAS SĄJUNGOS FINANSINIS ĮNAŠAS

I skirsnis

Paraiškos, pagal kurias skiriamas Sąjungos finansinis įnašas sudaro 50 % tinkamų finansuoti išlaidų

Valstybė narė	Naikinami kenksmingieji organizmai	Pažeisti augalai	Metai	a	Tinkamos finansuoti išlaidos, įskaitant pridėtines išlaidas (EUR)	Didžiausias Sąjungos įnašas (EUR)
Vokietija, Reino kraštas-Pfalcas	*Diabrotica virgifera*	*Zea mays*	2012 m.	1	37 925,05	18 962,52
Vokietija, Badeno-Viurtembergo žemės Albo-Dunojaus apskrities, Biberacho, Karlsrūhės ir Ravensburgo kaimo apylinkės (pirmieji priemonių įgyvendinimo metai), Raštatas (antrieji priemonių įgyvendinimo metai)	*Diabrotica virgifera*	*Zea mays*	2012 m.	1 arba 2	76 335,15	38 167,58
Ispanija, Estremadūra (2012 m. protrūkis)	*Bursaphelenchus xylophilus*	Spygliuočiai	2013 m.	2	873 501,52	436 750,76
Prancūzija, Elzasas	*Anoplophora glabripennis*	Įvairių rūšių medžiai	2012 m. lapkričio mėn. – 2013 m. spalio mėn.	2	157 334,94	78 667,47
Nyderlandai, Vintersveikas	*Anoplophora glabripennis*	Įvairių rūšių medžiai	2012 m. liepos–spalio mėn.	1	389 548,48	194 774,24

II skirsnis

Paraiškos, pagal kurias skiriamas įvairaus dydžio Sąjungos finansinis įnašas dėl taikomo proporcingo mažinimo principo

Valstybė narė	Naikinami kenksmingieji organizmai	Pažeisti augalai arba augaliniai produktai	Metai	a	Tinkamos finansuoti išlaidos, įskaitant pridėtines išlaidas (EUR)	Dydis (%)	Didžiausias Sąjungos įnašas (EUR)
Vokietija, Badeno-Viurtembergo žemės Breisgau-Hochšvarcvaldo ir Freiburgo miesto kaimo apylinkės	*Diabrotica virgifera*	*Zea mays*	2012 m.	3	17 716,79	45	7 972,56
Vokietija, Badeno-Viurtembergo žemės Emendingeno, Leracho ir Konstanco kaimo apylinkės	*Diabrotica virgifera*	*Zea mays*	2012 m.	4	48 067,72	40	19 227,09
Vokietija, Šiaurės Reino-Vestfalijos žemė	*Anoplophora glabripennis*	Įvairių rūšių medžiai	2011 m. rugpjūčio mėn. – 2012 m. rugpjūčio mėn.	3	156 536,72	45	70 441,52

Valstybė narė	Naikinami kenksmingieji organizmai	Pažeisti augalai arba augaliniai produktai	Metai	a	Tinkamos finansuoti išlaidos, įskaitant pridėtines išlaidas (EUR)	Dydis (%)	Didžiausias Sąjungos įnašas (EUR)
Ispanija, Katalonija	*Pomacea insularum*	*Oryza sativa*	2013 m.	4	1 685 969,84	40	674 387,93
Ispanija, Galisija	*Bursaphelenchus xylophilus*	Spygliuočiai	2013 m.	4	1 632 820	40	653 128
Prancūzija, PACA regionas	*Rhynchophorus ferrugineus*	*Palmaceae*	2012 m. spalio mėn. – 2013 m. rugsėjo mėn.	4	476 231,32	40	190 492,52
Portugalija, Setubalio sritis, terminis apdorojimas	*Bursaphelenchus xylophilus*	Mediena ir medienos pakavimo medžiagos	2013 m.	4	35 845	40	14 338

Paaiškinimas: a = paraiškoje nurodytų priemonių įgyvendinimo metai.

II PRIEDAS

PARAIŠKOS PAGAL DIREKTYVOS 2000/29/EB 23 STRAIPSNIO 6 DALĮ, PAGAL KURIAS SKIRIAMAS SĄJUNGOS FINANSINIS ĮNAŠAS

Valstybė narė	Naikinami kenksmingieji organizmai	Pažeisti augalai arba augaliniai produktai	Metai	a	Tinkamos finansuoti išlaidos, įskaitant pridėtines išlaidas (EUR)	Dydis (%)	Didžiausias Sąjungos įnašas (EUR)
Ispanija Portugalijos pasienio intensyvaus tikrinimo programa	*Bursaphelenchus xylophilus*	Spygliuočiai	2012 m.	1	533 935,71	75	400 451,75
Portugalija, Žemyninė Portugalija, Ispanijos pasienio buferinė zona	*Bursaphelenchus xylophilus*	Spygliuočiai	2013 ir 2014 m.	1 ir 2	6 554 124,50 EUR (= 7 490 428 EUR × 87,5 %, t. y. mažesnės 12,5 % ir tiesiškai atitinkančios vieną 2013 m. ketvirtį iš aštuonių per dvejus metus)	75	4 915 593,37

Paaiškinimas: a = paraiškoje nurodytų priemonių įgyvendinimo metai.

Bendras Sąjungos įnašas (EUR)	**7 713 355,31**

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

2013 m. gruodžio 23 d.

kuriuo įsteigiama Inovacijų ir tinklų programų vykdomoji įstaiga ir panaikinamas Sprendimas 2007/60/EB su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2008/593/EB

(2013/801/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2002 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 58/2003, nustatantį vykdomųjų įstaigų, kurioms pavedamos tam tikros Bendrijos programų valdymo užduotys, įstatus ([1]), ypač į jo 3 straipsnį,

kadangi:

(1) Reglamentu (EB) Nr. 58/2003 Komisijai suteikiama teisė perduoti įgaliojimus vykdomosioms įstaigoms jos vardu ir atsakomybe įgyvendinti Sąjungos programą ar projektą arba jų dalį;

(2) pavedant vykdomosioms įstaigoms programos įgyvendinimo užduotis siekiama sudaryti sąlygas Komisijai didžiausią dėmesį skirti pagrindinei veiklai ir funkcijoms, kurių ji negali deleguoti trečiosioms šalims neperleisdama veiklos, kurią vykdo minėtos vykdomosios įstaigos, kontrolės ir galutinės atsakomybės už ją;

(3) kad su programos įgyvendinimu susijusias užduotis būtų galima perduoti vykdomajai įstaigai, būtina aiškiai atskirti programavimo etapus, t. y. Komisijos atliekamą politiniais sumetimais grindžiamų sprendimų priėmimą turint plačią veiksmų laisvę, ir programos įgyvendinimą, kuris turėtų būti pavestas vykdomajai įstaigai;

([1]) OL L 11, 2003 1 16, p. 1.

(4) Sprendimu 2007/60/EB ([2]) Komisija įsteigė Transeuropinio transporto tinklo vykdomąją įstaigą ir jai pavedė su transeuropinio transporto tinklu susijusių Bendrijos veiksmų valdymą;

(5) vėliau Sprendimu 2008/593/EB ([3]) Komisija pratęsė Transeuropinio transporto tinklo vykdomosios įstaigos veiklos laikotarpį ir performulavo jos užduotis ir tikslus, kad ji taptų atsakinga ir už finansinės paramos, pagal 2007–2013 m. daugiametę finansinę programą skiriamos iš transeuropinio transporto tinklo biudžeto, įgyvendinimą;

(6) Transeuropinio transporto tinklo vykdomosios įstaigos veikla gerai organizuota, pavestas užduotis ji atlieka veiksmingai ir efektyviai ir laikosi jos veiksmams taikomos teisinės sistemos. Per tarpinį vertinimą nustatyta, kad įstaigos našumo rodikliai patikimi, o suinteresuotieji subjektai patenkinti techniniu ir finansiniu jos valdymu. Įstaiga sėkmingai padėjo įgyvendinti Transeuropinio transporto tinklo programą, o Komisija galėjo didžiausią dėmesį skirti geresniam politikos ir institucinių užduočių įgyvendinimui. Iš tarpinio vertinimo taip pat paaiškėjo, kad įstaiga yra ekonomiškesnis Transeuropinio transporto tinklo programos valdymo būdas, palyginti su scenarijumi, jei programą valdytų Komisija. Apskaičiuota, kad užduotis pavedus įstaigai 2008–2015 m. bus sutaupyta maždaug 8,66 mln. EUR;

(7) 2011 m. birželio 29 d. Komunikate „Strategijos „Europa 2020“ biudžetas“ ([4]) Komisija pasiūlė visapusiškiau naudotis vykdomųjų įstaigų paslaugomis įgyvendinant pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą vykdysimas Sąjungos programas;

(8) pagal Reglamento (EB) Nr. 58/2003 3 straipsnio 1 dalį atlikus sąnaudų ir naudos analizę padaryta išvada, kad pavedus Transeuropinio transporto tinklo vykdomajai įstaigai valdyti tam tikras Europos infrastruktūros tinklų priemonės programos transporto, energetikos ir

([2]) 2006 m. spalio 26 d. Komisijos sprendimas 2007/60/EB dėl Transeuropinio transporto tinklo vykdomosios įstaigos įsteigimo pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 58/2003 (OL L 32, 2007 2 6, p. 88).

([3]) 2008 m. liepos 11 d. Komisijos sprendimas 2008/593/EB dėl Transeuropinio transporto tinklo vykdomosios įstaigos užduočių ir veiklos laikotarpio, iš dalies keičiantis Sprendimą 2007/60/EB (OL L 190, 2008 7 18, p. 35).

([4]) COM(2011) 500 galutinis.

telekomunikacijų srityse ([1]) dalis, taip pat tam tikras pagal programą „Horizontas 2020“ ([2]) vykdomų transporto ir energetikos mokslinių tyrimų dalis, šias programas būtų galima veiksmingai įgyvendinti mažesnėmis sąnaudomis nei tuo atveju, jei tai darytų Komisija. Apskaičiuota, kad perleidus programos valdymą įstaigai per 2014–2020 m. daugiametės finansinės programos vykdymo laikotarpį bus sutaupyta maždaug 54 mln. EUR. Iš analizės taip pat matyti, kad toje pačioje įstaigoje sutelkus transporto ir energetikos sričių infrastruktūros ir mokslinių tyrimų projektų valdymą būtų sutaupyta daug lėšų ir užtikrintos tokių veiksmų sąsajos. Išplėtus įstaigos įgaliojimus Komisija ir suinteresuotieji subjektai galėtų pasinaudoti įstaigos patirtimi ir aukšta programos valdymo ir paslaugų teikimo kokybe. Be to, Transeuropinio transporto tinklo programos naudos gavėjai būtų užtikrinti dėl veiklos tęstinumo, o Sąjunga atkreiptų visų dėmesį į įstaigos valdomas programas. Iš analizės taip pat paaiškėjo, kad, jei Transeuropinio transporto tinklo programos ([3]) ir programos „Marco Polo“ ([4]) valdymas būtų grąžintas Komisijai, tai turėtų neigiamą poveikį ir būtų mažiau veiksminga;

(9) kad užtikrintų vykdomųjų įstaigų veiklos nuoseklumą, Komisija apibrėždama naujus jų įgaliojimus, kiek įmanoma, padalijo veiklą pagal temines politikos sritis;

(10) naujosios įstaigos įgaliojimai turėtų būti išplėsti ir apimti toliau nurodomų programų tam tikrų dalių valdymą:

— naujosios Europos infrastruktūros tinklų priemonės programos. Šios programos valdymas apima techninių projektų, dėl kurių nereikia priimti politinių sprendimų, įgyvendinimą ir per visą projekto gyvavimo trukmę būtina aukšto lygio techninė ir finansinė kompetencija;

— programos „Horizontas 2020“ specialiosios programos III dalies „Visuomenės uždaviniai“ dalių. Šios programos valdymas apima techninių projektų, dėl kurių nereikia priimti politinių sprendimų, įgyvendinimą ir per visą projekto gyvavimo trukmę būtina aukšto lygio techninė ir finansinė kompetencija;

— ankstesnės Transeuropinio transporto tinklo programos, kurios valdymas jau buvo perleistas Transeuropinio transporto tinklo vykdomajai įstaigai pagal 2000–2006 m. daugiametę finansinę programą (nuo 2007 m.) ir 2007–2013 m. daugiametę finansinę programą. Šios programos valdymas apima techninių projektų, dėl kurių nereikia priimti politinių sprendimų, įgyvendinimą ir per visą projekto gyvavimo trukmę būtina aukšto lygio techninė ir finansinė kompetencija;

— ankstesnės programos „Marco Polo“, kurią pagal 2007–2013 m. daugiametę finansinę programą valdė Konkurencingumo ir inovacijų vykdomoji įstaiga. Šios programos valdymas apima techninių projektų, dėl kurių nereikia priimti politinių sprendimų, įgyvendinimą ir per visą projekto gyvavimo trukmę būtina aukšto lygio techninė ir finansinė kompetencija;

(11) kad būtų užtikrintas nuoseklus šio sprendimo ir susijusių programų įgyvendinimas tinkamu laiku, būtina užtikrinti, kad įstaiga su šių programų įgyvendinimu susijusias užduotis vykdytų nuo programų įsigaliojimo dienos su sąlyga, kad jos įsigalios;

(12) reikėtų įsteigti Inovacijų ir tinklų programų vykdomąją įstaigą. Ji turėtų pakeisti Sprendimu 2007/60/EB su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2008/593/EB, įsteigtą Transeuropinio transporto tinklo vykdomąją įstaigą ir perimti jos teises ir įsipareigojimus. Ji turėtų veikti laikydamasi Reglamente (EB) Nr. 58/2003 nustatytų bendrųjų įstatų;

(13) todėl sprendimai 2007/60/EB ir 2008/593/EB turėtų būti panaikinti ir išdėstytos pereinamojo laikotarpio nuostatos;

(14) šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Vykdomųjų įstaigų komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Įsteigimas

Įsteigiama 2014 m. sausio 1 d. – 2024 m. gruodžio 31 d. veiksianti Inovacijų ir tinklų programų vykdomoji įstaiga (toliau – įstaiga).

([1]) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1316/2013, kuriuo sukuriama Europos infrastruktūros tinklų priemonė (OL L 348, 2013 12 20, p. 129).

([2]) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1291/2013, kuriuo sukuriama Bendroji mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.) (OL L 347, 2013 12 20, p. 104), ir 2013 m. gruodžio 3 d. Tarybos sprendimas 2013/743/ES dėl specialiosios programos, kuria įgyvendinama Bendroji mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ (2014–2020 m.), įsteigimo (OL L 347, 2013 12 20, p. 965).

([3]) 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 680/2007, nustatantis bendrąsias taisykles dėl Bendrijos finansinės paramos teikimo transeuropinių transporto ir energetikos tinklų srityse (OL L 162, 2007 6 22, p. 1).

([4]) 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1692/2006, nustatantis antrąją *Marco Polo* programą dėl Bendrijos finansinės paramos teikimo krovininio transporto sistemos atitikčiai aplinkosaugos reikalavimams didinti (*Marco Polo* II) (OL L 328, 2006 11 24, p. 1).

Įstaigos įstatai grindžiami Reglamentu (EB) Nr. 58/2003.

Įstaiga pakeičia Sprendimu 2007/60/EB su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2008/593/EB, įsteigtą vykdomąją įstaigą ir perima jos teises ir įsipareigojimus.

2 straipsnis

Vieta

Įstaigos buveinė yra Briuselyje.

3 straipsnis

Tikslai ir užduotys

1. Įstaigai pavedama įgyvendinti tam tikras dalis šių Sąjungos programų:

a) Europos infrastruktūros tinklų priemonės;

b) programos „Horizontas 2020“ specialiosios programos III dalies „Visuomenės uždaviniai“.

Ši dalis taikoma nuo kiekvienos iš šių programų įsigaliojimo dienos su sąlyga, kad jos įsigalios.

2. Įstaigai pavedama įgyvendinti šias ankstesnes programas:

a) Transeuropinio transporto tinklo programą;

b) programą „Marco Polo“.

3. Įstaiga vykdo šias su 1 ir 2 dalyse minimų Sąjungos programų dalių įgyvendinimu susijusias užduotis:

a) valdo tam tikrus programų įgyvendinimo etapus ir tam tikrus konkrečių projektų etapus, remdamasi Komisijos priimtomis susijusiomis darbo programomis, jei įgaliojimų suteikimo akte Komisija tam suteikė reikiamus įgaliojimus;

b) nustato biudžeto pajamų ir išlaidų vykdymo priemones ir įgyvendina visus programai valdyti būtinus veiksmus, jei įgaliojimų suteikimo akte Komisija tam suteikė reikiamus įgaliojimus;

c) padeda įgyvendinti programą, jei įgaliojimų suteikimo akte Komisija tam suteikė reikiamus įgaliojimus.

4 straipsnis

Skyrimo trukmė

1. Valdymo komiteto nariai skiriami 2 metams.

2. Direktorius skiriamas 5 metams.

5 straipsnis

Priežiūra ir ataskaitų teikimo reikalavimas

Komisija prižiūri įstaigą, o ši, laikydamasi įgaliojimų suteikimo akte nustatytos tvarkos ir periodiškumo, reguliariai teikia jai pavestų programų ar jų dalių įgyvendinimo pažangos ataskaitą.

6 straipsnis

Veiklos biudžeto vykdymas

Savo veiklos biudžetą įstaiga vykdo pagal Komisijos reglamento (EB) Nr. 1653/2004 ([1]) nuostatas.

7 straipsnis

Panaikinimas ir pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Sprendimas 2007/60/EB su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2008/593/EB, nuo 2014 m. sausio 1 d. panaikinamas. Nuorodos į panaikintą sprendimą laikomos nuorodomis į šį sprendimą.

2. Įstaiga laikoma Sprendimu 2007/60/EB su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2008/593/EB, įsteigtos vykdomosios įstaigos teisių perėmėja.

3. Nepažeidžiant Sprendimo C(2013) 9235 28 straipsnio 2 dalies, 29 straipsnio 2 dalies, 30 straipsnio ir 31 straipsnio 2 dalies, šiuo sprendimu nedaroma įtakos įstaigos darbuotojų, įskaitant jos direktorių, teisėms ir pareigoms.

8 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 23 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

([1]) 2004 m. rugsėjo 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1653/2004, nustatantis vykdomųjų agentūrų standartinį finansinį reglamentą, taikant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 58/2003, nustatantį vykdomųjų įstaigų, kurioms pavedamos tam tikros Bendrijos programų valdymo užduotys, įstatus (OL L 297, 2004 9 22, p. 6).

TARPTAUTINIAIS SUSITARIMAIS ĮSTEIGTŲ ORGANŲ PRIIMTI AKTAI

ES IR IRAKO BENDRADARBIAVIMO TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 1/2013

2013 m. spalio 8 d.

dėl Bendradarbiavimo tarybos ir Bendradarbiavimo komiteto darbo tvarkos taisyklių priėmimo

(2013/802/ES)

ES IR IRAKO BENDRADARBIAVIMO TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Irako Respublikos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą (toliau – Susitarimas), ypač į jo 111 straipsnį,

kadangi:

(1) pagal Susitarimo 117 straipsnį, tam tikros Susitarimo nuostatos laikinai taikomos nuo 2012 m. rugpjūčio 1 d.;

(2) siekiant prisidėti prie veiksmingo Susitarimo įgyvendinimo, turėtų būti kuo greičiau sukurta jo institucinė struktūra. Šiuo atžvilgiu Bendradarbiavimo taryba atsako už reikalingų priemonių priėmimą;

(3) Susitarimo 111 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad Bendradarbiavimo taryba turi nustatyti savo darbo tvarkos taisykles. Siekiant, kad Bendradarbiavimo komitetas galėtų kuo greičiau pradėti veikti, Bendradarbiavimo taryba taip pat turi nustatyti Bendradarbiavimo komiteto darbo tvarkos taisykles;

(4) pagal Bendradarbiavimo tarybos darbo tvarkos taisyklių 10 straipsnį Bendradarbiavimo taryba gali priimti sprendimus taikydama rašytinę procedūrą;

(5) būtina priimti šį sprendimą taikant rašytinę procedūrą,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

Vienintelis straipsnis

Priimamos Bendradarbiavimo tarybos ir Bendradarbiavimo komiteto darbo tvarkos taisyklės, kaip atitinkamai nustatyta I ir II prieduose.

Priimta Briuselyje 2013 m. spalio 8 d.

ES ir Irako Bendradarbiavimo tarybos vardu

Pirmininkė

C. ASHTON

I PRIEDAS

ES IR IRAKO BENDRADARBIAVIMO TARYBOS DARBO TVARKOS TAISYKLĖS

1 straipsnis

Pirmininkavimas

Bendradarbiavimo tarybai pakaitomis po 12 mėnesių pirmininkauja Europos Sąjungos Užsienio reikalų tarybos pirmininkas (Europos Sąjungos bei jos valstybių narių vardu) ir Irako užsienio reikalų ministras. Pirmasis laikotarpis prasideda pirmojo Bendradarbiavimo tarybos posėdžio dieną, o baigiasi tų pačių metų gruodžio 31 d.

2 straipsnis

Posėdžiai

Bendradarbiavimo taryba ministrų lygmeniu renkasi kartą per metus. Jei Šalys susitaria, vienos iš Šalių prašymu gali būti rengiami specialūs Bendradarbiavimo tarybos posėdžiai. Jei Šalys nesutaria kitaip, visi Bendradarbiavimo tarybos posėdžiai vyksta įprastoje Europos Sąjungos Tarybos posėdžių vietoje abiejų Šalių sutartą dieną. Bendradarbiavimo tarybos posėdžius kartu šaukia Bendradarbiavimo tarybos sekretoriai, gavę pirmininko sutikimą.

3 straipsnis

Atstovavimas

Jei Bendradarbiavimo tarybos nariai posėdyje dalyvauti negali, jiems gali atstovauti kiti asmenys. Jei narys nori būti atstovaujamas, jis turi pirmininkui pranešti savo atstovo vardą ir pavardę iki posėdžio, kuriame narys turi būti atstovaujamas. Bendradarbiavimo tarybos nario atstovas naudojasi visomis atstovaujamo nario teisėmis.

4 straipsnis

Delegacijos

Bendradarbiavimo tarybos narius gali lydėti pareigūnai. Prieš kiekvieną posėdį pirmininkui pranešama apie numatomą kiekvienos šalies delegacijos sudėtį.

Europos investicijų banko atstovas Bendradarbiavimo tarybos posėdžiuose dalyvauja stebėtojo teisėmis, kai į darbotvarkę yra įtraukti su banku susiję klausimai.

Jei reikia, abipusiu susitarimu, dalyvauti Bendradarbiavimo tarybos posėdžiuose stebėtojų teisėmis gali būti kviečiami ekspertai arba kitų įstaigų atstovai, tam, kad pateiktų informaciją konkrečiais klausimais.

5 straipsnis

Sekretoriatas

Europos Sąjungos Tarybos generalinio sekretoriato atstovas ir Irako misijos Europos Sąjungoje atstovas kartu atlieka Bendradarbiavimo tarybos sekretorių funkcijas.

6 straipsnis

Korespondencija

Bendradarbiavimo tarybai adresuota korespondencija siunčiama Bendradarbiavimo tarybos pirmininkui Europos Sąjungos Tarybos adresu.

Abu sekretoriai užtikrina, kad korespondencija būtų persiųsta Bendradarbiavimo tarybos pirmininkui ir, jei reikia, išplatinta kitiems Bendradarbiavimo tarybos nariams. Platinama korespondencija siunčiama Komisijos generaliniam sekretoriui, Europos išorės veiksmų tarnybai, valstybių narių nuolatinėms atstovybėms ir Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriatui bei Irako misijai Europos Sąjungoje.

Bendradarbiavimo tarybos pirmininko pranešimus adresatams siunčia abu sekretoriai ir prireikus išplatina juos kitiems Bendradarbiavimo tarybos nariams antroje pastraipoje nurodytais adresais.

7 straipsnis

Viešumas

Jeigu nenusprendžiama kitaip, Bendradarbiavimo tarybos posėdžiai yra uždari.

8 straipsnis

Posėdžių darbotvarkės

1. Pirmininkas rengia kiekvieno posėdžio darbotvarkės projektą. Bendradarbiavimo tarybos sekretoriai perduoda jį 6 straipsnyje nurodytiems adresatams ne vėliau kaip 15 dienų iki posėdžio pradžios. Į darbotvarkės projektą įtraukiami visi klausimai, dėl kurių įtraukimo pirmininkas gavo prašymą ne vėliau kaip prieš 21 dieną iki posėdžio, tačiau klausimai į darbotvarkę neįtraukiami, jei iki preliminarios darbotvarkės išsiuntimo sekretoriai negauna juos pagrindžiančių dokumentų. Bendradarbiavimo taryba kiekvieno posėdžio pradžioje patvirtina darbotvarkę. Preliminarioje darbotvarkėje nenurodytas klausimas į darbotvarkę gali būti įtrauktas tik tuo atveju, jeigu tam pritaria abi šalys.

2. Jei abi Šalys sutinka, pirmininkas gali sutrumpinti 1 dalyje nurodytus terminus, kad būtų atsižvelgta į konkretaus atvejo aplinkybes.

9 straipsnis

Posėdžių protokolai

Visų posėdžių protokolų projektus kartu rengia abu sekretoriai. Paprastai protokoluose pateikiama tokia su kiekvienu darbotvarkės klausimu susijusi informacija:

— Bendradarbiavimo tarybai pateikti dokumentai,

— pareiškimai, kuriuos pageidauja įtraukti Bendradarbiavimo tarybos narys,

— priimtos rekomendacijos, sutarti pareiškimai ir padarytos išvados.

Protokolo projektas pateikiamas Bendradarbiavimo tarybai patvirtinti. Patvirtintą protokolą pasirašo pirmininkas ir abu sekretoriai. Protokolai saugomi Europos Sąjungos Tarybos Generalinio sekretoriato archyve, kuris bus Susitarimo dokumentų depozitaras. Patvirtinta kopija išsiunčiama kiekvienam šių darbo tvarkos taisyklių 6 straipsnyje nurodytam adresatui.

10 straipsnis

Sprendimai ir rekomendacijos

1. Bendradarbiavimo taryba priima sprendimus ir teikia rekomendacijas bendru Šalių sutarimu. Atvejai, kai Bendradarbiavimo taryba gali priimti sprendimus, nurodyti pačiame Susitarime.

Jei abi šalys susitaria, Bendradarbiavimo taryba gali priimti sprendimus ir teikti rekomendacijas taikydama rašytinę procedūrą. Jei Bendradarbiavimo taryba nusprendžia taikyti rašytinę procedūrą, Šalys abipusiu susitarimu gali nustatyti terminą, kuriam pasibaigus Bendradarbiavimo tarybos pirmininkas, remdamasis dviejų sekretorių ataskaita, gali paskelbti, ar Šalys abipusiai susitarė.

2. Pagal Susitarimo 111 straipsnį Bendradarbiavimo tarybos sprendimai ir rekomendacijos atitinkamai vadinami „sprendimu“ ir „rekomendacija“, prie jų rašomi serijos numeris, jų priėmimo data ir dalyko aprašymas. Bendradarbiavimo tarybos sprendimus ir rekomendacijas pasirašo pirmininkas, jų autentiškumą patvirtina abu sekretoriai. Sprendimai ir rekomendacijos siunčiami visiems Darbo tvarkos taisyklių 6 straipsnyje nurodytiems adresatams. Kiekviena Šalis gali nuspręsti, ar skelbti Bendradarbiavimo tarybos sprendimus ir rekomendacijas savo atitinkamame oficialiajame leidinyje.

11 straipsnis

Kalbos

Bendradarbiavimo tarybos oficialiosios kalbos yra abiejų šalių oficialiosios kalbos. Jei nenusprendžiama kitaip, Bendradarbiavimo taryba savo sprendimuose ir svarstymuose remiasi tomis kalbomis parengtais dokumentais.

12 straipsnis

Išlaidos

Europos Sąjunga ir Irakas dengia savo dalyvavimo Bendradarbiavimo tarybos posėdžiuose išlaidas: darbuotojų, kelionių ir pragyvenimo, taip pat pašto ir telekomunikacijų išlaidas. Vertimo žodžiu posėdžių metu, dokumentų vertimo ir dauginimo išlaidas dengia Europos Sąjunga, o išlaidas, susijusias su vertimu žodžiu ar raštu į oficialiąją Irako kalbą ar iš jos, dengia Irakas. Kitas su posėdžių organizavimu susijusias išlaidas apmoka juos rengianti Šalis.

13 straipsnis

Bendradarbiavimo komitetas

1. Pagal Susitarimo 112 straipsnį, Bendradarbiavimo komitetas yra įsteigiamas, kad padėtų Bendradarbiavimo tarybai atlikti savo užduotis. Komitetą sudaro Europos Sąjungos atstovai ir Irako vyriausybės atstovai, paprastai vyresniųjų valstybės tarnautojų lygiu.

2. Bendradarbiavimo komitetas rengia Bendradarbiavimo tarybos posėdžius ir svarstymus, prireikus įgyvendina Bendradarbiavimo tarybos sprendimus ir rekomendacijas ir apskritai užtikrina santykių tęstinumą, taip pat tinkamą Susitarimo veikimą. Komitetas svarsto bet kokį Bendradarbiavimo tarybos pateiktą klausimą ar bet kokį kitą klausimą, kuris gali iškilti įgyvendinant Susitarimą. Komitetas teikia pasiūlymus arba sprendimų ir (arba) rekomendacijų projektus Bendradarbiavimo tarybai tvirtinti.

Bendradarbiavimo taryba gali perduoti Bendradarbiavimo komitetui bet kurį savo įgaliojimą.

3. Tais atvejais, kai Susitarime nurodomas reikalavimas konsultuotis arba konsultacijų galimybė, arba kai Šalys abipusiu susitarimu nusprendžia konsultuotis viena su kita, tokios konsultacijos gali vykti Bendradarbiavimo komitete. Abiem Šalims sutarus, konsultacijas galima tęsti Bendradarbiavimo taryboje.

II PRIEDAS

BENDRADARBIAVIMO KOMITETO DARBO TVARKOS TAISYKLĖS

1 straipsnis

Pirmininkavimas

Bendradarbiavimo komitetui pakaitomis po 12 mėnesių pirmininkauja Europos Sąjungos atstovas ir Irako vyriausybės atstovas.

Pirmasis laikotarpis prasideda pirmojo Bendradarbiavimo tarybos posėdžio dieną, o baigiasi tų pačių metų gruodžio 31 d.

2 straipsnis

Posėdžiai

Bendradarbiavimo komiteto posėdžiai šaukiami esant reikalui ir gavus abiejų Šalių pritarimą ir bent vieną kartą per metus. Kiekvienas Bendradarbiavimo komiteto posėdis vyksta abiejų Šalių sutartu laiku ir sutartoje vietoje.

Bendradarbiavimo komiteto posėdžius šaukia pirmininkas. Metinis Bendradarbiavimo komiteto posėdis šaukiamas prieš metinį Bendradarbiavimo tarybos posėdį. Jis turėtų būti šaukiamas laiku, kad Bendradarbiavimo komitetas galėtų pasirengti Bendradarbiavimo tarybos posėdžiui.

3 straipsnis

Delegacijos

Prieš kiekvieną posėdį pirmininkui pranešama apie planuojamą kiekvienos Šalies delegacijos sudėtį.

4 straipsnis

Sekretoriatas

Europos išorės veiksmų tarnybos atstovas ir Irako vyriausybės atstovas kartu eina Bendradarbiavimo komiteto sekretorių pareigas. Visi šiame sprendime numatyti Bendradarbiavimo komiteto pirmininkui skirti pranešimai ir jo pranešimai perduodami Bendradarbiavimo komiteto sekretoriams ir Bendradarbiavimo tarybos sekretoriams bei jos pirmininkui.

5 straipsnis

Viešumas

Jeigu nenusprendžiama kitaip, Bendradarbiavimo komiteto posėdžiai yra uždari.

6 straipsnis

Posėdžių darbotvarkės

1. Pirmininkas parengia kiekvieno posėdžio darbotvarkės projektą. Bendradarbiavimo komiteto sekretoriai jį perduoda 4 straipsnyje nurodytiems adresatams ne vėliau kaip prieš 15 dienų iki posėdžio pradžios.

Į darbotvarkės projektą įtraukiami visi klausimai, dėl kurių įtraukimo pirmininkas gavo prašymą ne vėliau kaip prieš 21 dieną iki posėdžio, tačiau klausimai į darbotvarkę neįtraukiami, jei iki preliminarios darbotvarkės išsiuntimo sekretoriai negauna juos pagrindžiančių dokumentų.

Bendradarbiavimo komitetas gali pakviesti posėdžiuose dalyvauti ekspertus, kurie teiktų informaciją konkrečiais klausimais.

Bendradarbiavimo komitetas darbotvarkę priima kiekvieno posėdžio pradžioje. Preliminarioje darbotvarkėje nenurodytas klausimas į darbotvarkę gali būti įtrauktas tik tuo atveju, jeigu tam pritaria abi šalys.

2. Jei abi Šalys sutinka, pirmininkas gali sutrumpinti 1 dalyje nurodytus terminus, kad būtų atsižvelgta į konkretaus atvejo aplinkybes.

7 straipsnis

Posėdžių protokolai

Protokolas rašomas kiekviename posėdyje ir grindžiamas Bendradarbiavimo komiteto padarytomis išvadomis, kurias apibendrina pirmininkas. Protokolą patvirtinus Bendradarbiavimo komitetui, jį pasirašo pirmininkas ir sekretoriai, ir saugo abi šalys. Protokolo kopija išsiunčiama kiekvienam 4 straipsnyje nurodytam adresatui.

8 straipsnis

Sprendimai ir rekomendacijos

Konkrečiais atvejais, kai, vadovaudamasi Bendradarbiavimo tarybos darbo tvarkos taisyklių 13 straipsnio 2 dalimi, Bendradarbiavimo taryba suteikia Bendradarbiavimo komitetui teisę priimti tam tikrus sprendimus ir (arba) teikti rekomendacijas, šie aktai vadinami atitinkamai „sprendimu“ ir „rekomendacija“, šalia nurodomas jų eilės numeris, priėmimo data ir pateikiamas dalyko aprašymas. Bendradarbiavimo komiteto sprendimai ir rekomendacijos priimami bendru Šalių sutarimu.

Jei abi Šalys susitaria, Bendradarbiavimo komitetas gali priimti sprendimus ir teikti rekomendacijas taikydamas rašytinę procedūrą. Jei Bendradarbiavimo komitetas nusprendžia taikyti rašytinę procedūrą, Šalys abipusiu susitarimu gali nustatyti terminą, kuriam pasibaigus Bendradarbiavimo komiteto pirmininkas, remdamasis dviejų sekretorių ataskaita, gali paskelbti, ar Šalys abipusiai susitarė.

Bendradarbiavimo komiteto sprendimus ir rekomendacijas pasirašo pirmininkas, jų tikrumą patvirtina abu sekretoriai ir jie išsiunčiami šių darbo tvarkos taisyklių 4 straipsnyje nurodytiems adresatams. Kiekviena Šalis gali nuspręsti, ar skelbti Bendradarbiavimo komiteto sprendimus ir rekomendacijas savo atitinkamame oficialiajame leidinyje.

9 straipsnis

Išlaidos

Europos Sąjunga ir Irakas dengia savo dalyvavimo Bendradarbiavimo komiteto posėdžiuose išlaidas: darbuotojų, kelionių ir pragyvenimo, taip pat pašto ir telekomunikacijų išlaidas. Vertimo žodžiu posėdžių metu, dokumentų vertimo ir dauginimo išlaidas dengia Europos Sąjunga, o išlaidas, susijusias su vertimu žodžiu ar raštu į oficialiąją Irako kalbą ar iš jos, dengia Irakas. Kitas su posėdžių organizavimu susijusias išlaidas apmoka juos rengianti Šalis.

10 straipsnis

Pakomitečiai ir specialios darbo grupės

Pagal Bendradarbiavimo tarybos darbo tvarkos taisyklių 13 straipsnį Bendradarbiavimo komitetas gali nuspręsti suformuoti pakomitečius arba specialias darbo grupes, kurie būtų pavaldūs ir po kiekvieno savo posėdžio atsiskaitytų Bendradarbiavimo komitetui. Bendradarbiavimo komitetas gali nuspręsti panaikinti bet kuriuos veikiančius pakomitečius ar darbo grupes, nustatyti arba pakeisti jų įgaliojimus arba įsteigti kitus pakomitečius ar darbo grupes, kurie padėtų jam atlikti pareigas. Šie pakomitečiai ir darbo grupės neturi sprendimo priėmimo galios.

ES IR IRAKO BENDRADARBIAVIMO TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 2/2013

2013 m. spalio 8 d.

dėl trijų specialių pakomitečių įsteigimo ir jų įgaliojimų nustatymo

(2013/803/ES)

ES IR IRAKO BENDRADARBIAVIMO TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Irako Respublikos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą [1] (toliau – Susitarimas), ypač į jo 112 straipsnį,

kadangi:

(1) pagal Susitarimo 117 straipsnį, tam tikros Susitarimo nuostatos yra laikinai taikomos nuo 2012 m. rugpjūčio 1 d.;

(2) siekiant prisidėti prie veiksmingo Susitarimo įgyvendinimo, turėtų būti kuo greičiau sukurta jo institucinė struktūra;

(3) Susitarimo 112 straipsnyje numatyta, kad Bendradarbiavimo tarybai atlikti užduotis turi padėti Bendradarbiavimo komitetas ir Bendradarbiavimo taryba gali nuspręsti įkurti bet kokį kitą specialų pakomitetį ar įstaigą, kurie gali jai padėti atlikti savo užduotis, ir turi nustatyti tokių komitetų ar įstaigų sudėtį ir užduotis bei jų veiklos tvarką,

(4) siekiant sudaryti sąlygas vykti ekspertų diskusijoms svarbiausiose Susitarimo laikino taikymo srityse, turėtų būti įsteigti trys pakomitečiai. Tolesniu Šalių susitarimu gali būti keičiamas tiek pakomitečių sąrašas, tiek atskirų pakomitečių kompetencijos sritys;

(5) pagal Bendradarbiavimo tarybos darbo tvarkos taisyklių 10 straipsnį Bendradarbiavimo taryba gali priimti sprendimus taikydama rašytinę procedūrą;

(6) siekiant, kad pakomitečiai pradėtų veikti laiku, būtina priimti šį sprendimą taikant rašytinę procedūrą,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

Vienintelis straipsnis

Įsteigiami I priede išvardyti pakomitečiai.

Nustatomi II priede išdėstyti pakomitečių įgaliojimai.

Priimta Briuselyje 2013 m. spalio 8 d.

ES ir Irako bendradarbiavimo tarybos vardu

Pirmininkė

C. ASHTON

[1] OL L 204, 2012 7 31, p. 20.

I PRIEDAS

ES IR IRAKO BENDRADARBIAVIMO TARYBA

Įsteigiami pakomitečiai

1. Žmogaus teisių ir demokratijos pakomitetis;
2. Prekybos ir susijusių klausimų pakomitetis;
3. Energetikos ir susijusių klausimų pakomitetis.

II PRIEDAS

Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Irako Respublikos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo I priedu įsteigiamų pakomitečių įgaliojimai

1 straipsnis

Kiekvienas pakomitetis savo posėdžiuose gali svarstyti Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimo įgyvendinimą vienoje ar visose srityse, kurios priklauso jo kompetencijai.

Pakomitečiai taip pat gali nagrinėti klausimus arba specialius projektus, susijusius su tam tikra dvišalio bendradarbiavimo sritimi.

Bet kurios Šalies prašymu gali būti svarstomi atskiri klausimai.

2 straipsnis

Pakomitečiai yra pavaldūs Bendradarbiavimo komitetui. Po kiekvieno posėdžio pakomitečiai pateikia ataskaitą Bendradarbiavimo komitetui ir perduoda jam savo išvadas.

3 straipsnis

Pakomitečius sudaro Šalių atstovai.

Jei reikia, abiejų Šalių susitarimu pakomitečiai gali kviesti į savo posėdžius ekspertus, kad jie išdėstytų savo požiūrį tam tikrais specifiniais pakomitečio posėdžių darbotvarkės klausimais.

4 straipsnis

Pakomitečiams, laikantis Bendradarbiavimo komiteto pakaitinio pirmininkavimo taisyklių, pakaitomis pirmininkauja Šalys, t. y. Europos Sąjungos atstovas ir Irako Vyriausybės atstovas.

5 straipsnis

Pakomitečių nuolatinio sekretoriaus pareigas kartu vykdo Europos išorės veiksmų tarnybos atstovas ir Irako Respublikos Vyriausybės atstovas. Visa su konkrečiu pakomitečiu susijusi informacija perduodama dviem nuolatiniams sekretoriams.

6 straipsnis

Pakomitečių posėdžiai kurios nors Šalies rašytiniu prašymu ir abiejų Šalių susitarimu šaukiami esant reikalui ir bent kartą per metus. Visi posėdžiai vyksta abiejų Šalių sutartoje vietoje ir jų nustatytu laiku.

Gavęs vienos Šalies prašymą sušaukti pakomitečio posėdį, kitos Šalies nuolatinis sekretorius atsakymą pateikia per 15 darbo dienų.

Ypatingos skubos atvejais pakomitečio posėdžiai gali būti sušaukiami per trumpesnį laiką, jei tam pritaria abi Šalys.

Prieš kiekvieną posėdį pirmininkui pranešama apie numatomą abiejų Šalių delegacijos sudėtį.

Pakomitečio posėdžius kartu šaukia du nuolatiniai sekretoriai, veikiantys pritariant Bendradarbiavimo komiteto sekretoriams.

7 straipsnis

Į darbotvarkę įtrauktini klausimai nuolatiniams sekretoriams pateikiami ne vėliau kaip prieš 15 darbo dienų iki atitinkamo pakomitečio posėdžio. Bet kokie patvirtinamieji dokumentai nuolatiniams sekretoriams pateikiami ne vėliau kaip prieš 10 darbo dienų.

Atsižvelgiant į šiuos klausimus, parengiama preliminari darbotvarkė ir su turimais patvirtinamaisiais dokumentais nusiunčiama Bendradarbiavimo komiteto sekretoriams bei valstybių narių nuolatinėms atstovybėms ne vėliau kaip prieš penkias darbo dienas iki pakomitečio posėdžio. Išimtiniais atvejais gavus rašytinį abiejų nuolatinių sekretorių sutikimą papildomi klausimai gali būti įtraukti į darbotvarkę per trumpesnį laiką.

8 straipsnis

Jei nenusprendžiama kitaip, pakomitečio posėdžiai yra uždari.

9 straipsnis

Kiekvienas posėdis protokoluojamas. Kiekvieno pakomitečio posėdžio protokolo ir išvadų kopijos perduodamos Bendradarbiavimo komiteto sekretoriams. Kopijos siunčiamos ir valstybių narių nuolatinėms atstovybėms.

ES IR MAROKO ASOCIACIJOS TARYBOS REKOMENDACIJA Nr. 1/2013

2013 m. gruodžio 16 d.

dėl 2013–2017 m. ES ir Maroko veiksmų pagal EKP plano užtikrinti aukštesnio lygio statusą įgyvendinimo

ES IR MAROKO ASOCIACIJOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ir Vidužemio jūros regiono šalių susitarimą, įsteigiantį Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Maroko karalystės asociaciją, ypač į jo 80 straipsnį,

kadangi:

(1) Europos ir Vidužemio jūros regiono šalių susitarimo 80 straipsniu Asociacijos taryba įgaliojama teikti reikiamas rekomendacijas, kad būtų pasiekti Susitarimo tikslai;

(2) remiantis Europos ir Vidužemio jūros regiono šalių susitarimo 90 straipsniu, Šalys turi imtis bet kokių bendrų ar konkrečių priemonių, kad įvykdytų pagal Susitarimą prisiimtus įsipareigojimus, ir užtikrinti, kad būtų pasiekti Susitarime nustatyti tikslai;

(3) Europos ir Vidužemio jūros regiono šalių susitarimo Šalys susitarė dėl 2013–2017 m. ES ir Maroko veiksmų pagal Europos kaimynystės politiką (EKP) plano užtikrinti aukštesnio lygio statusą teksto;

(4) ES ir Maroko veiksmų pagal EKP planu bus padedama įgyvendinti Europos ir Vidužemio jūros regiono šalių susitarimą, bendru sutarimu Šalims parengiant ir priimant konkrečias priemones, kuriomis remiantis bus praktiškai įgyvendinamas Susitarimas;

(5) ES ir Maroko veiksmų pagal EKP planu siekiama dviejų tikslų: pateikti konkrečių priemonių, kad Šalys įvykdytų Europos ir Vidužemio jūros regiono šalių susitarime nustatytus įpareigojimus, ir sudaryti platesnį ES ir Maroko santykių stiprinimo pagrindą siekiant gilios ekonominės integracijos ir glaudesnio politinio bendradarbiavimo, vadovaujantis bendrais Europos ir Vidužemio jūros regiono šalių susitarimo tikslais,

PRIĖMĖ ŠIĄ REKOMENDACIJĄ:

Vienintelis straipsnis

Asociacijos taryba rekomenduoja Šalims įgyvendinti 2013–2017 m. ES ir Maroko veiksmų pagal EKP planą užtikrinti aukštesnio lygio statusą [1], kiek toks įgyvendinimas padeda siekti Europos ir Vidužemio jūros regiono šalių susitarime, įsteigiančiame Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Maroko Karalystės asociaciją, nustatytų tikslų.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 16 d.

Asociacijos tarybos vardu

Pirmininkas

S. MEZOUAR

[1] Žr. dokumentą st 17584/13 http://register.consilium.europa.eu

BENDRIJOS IR ŠVEICARIJOS SAUSUMOS TRANSPORTO KOMITETO SPRENDIMO Nr. 1/2013

2013 m. gruodžio 6 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl krovinių ir keleivių vežimo geležinkeliu ir keliais 1 priedas

(2013/804/ES)

KOMITETAS,

atsižvelgdamas į Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl krovinių ir keleivių vežimo geležinkeliu ir keliais (toliau – susitarimas), ypač į jo 52 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

(1) susitarimo 52 straipsnio 4 dalies pirma įtrauka Jungtinis komitetas įpareigojamas priimti sprendimus, kuriais keičiamas 1 priedas;

(2) paskutinį kartą 1 priedas iš dalies pakeistas 2010 m. gruodžio 22 d. Jungtinio komiteto sprendimu Nr. 1/2010;

(3) buvo priimta naujų susitarimo taikymo sričių Europos Sąjungos teisės aktų. 1 priedas turėtų būti peržiūrėtas siekiant atsižvelgti į atitinkamuose Europos Sąjungos teisės aktuose padarytus pakeitimus. Siekiant teisinio aiškumo ir supaprastinimo pageidautina susitarimo 1 priedą pakeisti šio sprendimo priedu,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Susitarimo 1 priedas pakeičiamas šio sprendimo priedo tekstu.

2 straipsnis

1. Taikant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/49/EB ([1]) pagal abipusiškumo principą pripažįstami:

a) nacionalinės saugos institucijos pagal 10 straipsnio 2 dalies a punktą suteikti saugos sertifikatai;

b) Šveicarijos Konfederacijoje ir pagal 16 straipsnį Europos Sąjungoje įkurtos nacionalinės saugos institucijos.

2. Pagal Direktyvos 2004/49/EB 8 straipsnio 2 ir 4 dalis Šveicarijos Konfederacija ir Europos Sąjunga viena kitą informuoja apie nacionalines saugos taisykles ir reguliariai praneša apie bet kokius jų pakeitimus, kad su jomis galėtų būti supažindinti pramonės subjektai ir veiklos vykdytojai.

3 straipsnis

1. Taikant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/57/EB ([2]) pagal abipusiškumo principą pripažįstami:

a) 11 straipsnyje numatytos ir IV priede apibrėžtos gamintojų arba jų įgaliotųjų atstovų nustatytos atitikties ar tinkamumo naudoti deklaracijos;

b) VI priedo 2.3 punkte numatytos patikros deklaracijos, kurias išdavė Šveicarijoje arba Europos Sąjungos valstybėje narėje akredituotos arba pripažįstamos notifikuotosios įstaigos;

c) 18 straipsnio 1 dalyje numatytos ir V priede apibrėžtos perkančiosios organizacijos arba gamintojo nustatytos patikros deklaracijos;

d) leidimai pradėti eksploatuoti posistemius ir transporto priemones, įskaitant iki 2008 m. liepos 19 d. išduotus leidimus, visų pirma pagal RIC ir RIV, taip pat pagal V skyrių nacionalinės saugos institucijos išduoti transporto priemonių tipų patvirtinimai;

e) Šveicarijos Konfederacijos ir 28 straipsnyje numatytų Europos Sąjungos atitikties įvertinimo įstaigų sąrašas.

2. Pagal Direktyvos 2008/57/EB 9 straipsnio 2 dalį ir 17 straipsnio 3 dalį Šveicarijos Konfederacija ir Europos Sąjunga viena kitą informuoja apie nacionalines technines ir eksploatacijos taisykles, papildančias arba nukrypstančias nuo atitinkamų ES nuostatų, ir reguliariai praneša apie bet kokius jų pakeitimus.

([1]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/49/EB dėl saugos Bendrijos geležinkeliuose ir iš dalies pakeičianti Tarybos direktyvą 95/18/EB dėl geležinkelio įmonių licencijavimo bei Direktyvą 2001/14/EB dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo, mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo ir saugos sertifikavimo (Saugos geležinkeliuose direktyva), OL L 164, 2004 4 30, p. 44.

([2]) 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/57/EB dėl geležinkelių sistemos sąveikos Bendrijoje, (OL L 191, 2008 7 18, p. 1).

3. Pagal Direktyvos 2008/57/EB 28 straipsnio 1 dalį Šveicarijos Konfederacija praneša Europos Komisijai Šveicarijos Konfederacijoje įkurtas atitikties įvertinimo įstaigas. Europos Komisija skelbia šią informaciją savo svetainėje ir nurodo šias įstaigas (NANDO informacinė sistema).

4 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja 2014 m. sausio 1 d.

Priimta Briuselyje 2013 m. gruodžio 6 d.

Europos Sąjungos vardu
Pirmininkas
Fotis KARAMITSOS

Šveicarijos Konfederacijos vardu
Šveicarijos delegacijos vadovas
Peter FÜGLISTALER

PRIEDAS

„1 PRIEDAS

TAIKOMOS NUOSTATOS

Pagal šio Susitarimo 52 straipsnio 6 dalį Šveicarija taiko toliau pateiktoms teisinėms nuostatoms lygiavertes teisines nuostatas:

Atitinkamos Sąjungos teisės aktų nuostatos

1 SKYRIUS. LEIDIMAS VERSTIS VERSLU

— 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/26/EB dėl leidimo verstis krovinių ir keleivių vežėjo kelių transportu verslu ir diplomų, pažymėjimų bei kitų oficialių profesinę kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų tarpusavio pripažinimo, skirto palengvinti šiems vežėjams naudojimąsi įsisteigimo laisve nacionalinio ir tarptautinio vežimo srityje (OL L 124, 1996 5 23, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1998 m. spalio 1 d. Tarybos direktyva 98/76/EB (OL L 277, 1998 10 14, p. 17).

2 SKYRIUS. SOCIALINIAI STANDARTAI

— 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3821/85 dėl kelių transporto priemonėse naudojamų tachografų (OL L 370, 1985 12 31, p. 8) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. gruodžio 16 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 1266/2009 (OL L 339, 2009 12 22, p. 3).

— 2002 m. kovo 1 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 484/2002, iš dalies keičiantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 881/92 ir (EEB) Nr. 3118/93 dėl vairuotojo liudijimo nustatymo (OL L 76, 2002 3 19, p. 1).

Įgyvendinant šį susitarimą:

a) taikomas tik Reglamento (EB) Nr. 484/2002 1 straipsnis;

b) Europos bendrija ir Šveicarijos Konfederacija visus Šveicarijos Konfederacijos, Europos bendrijos valstybių narių ir Europos ekonominės erdvės valstybių narių piliečius atleidžia nuo prievolės su savimi turėti vairuotojo liudijimą;

c) Šveicarijos Konfederacija kitų valstybių, išskyrus tų, kurios išvardytos b punkte, piliečius nuo prievolės su savimi turėti vairuotojo liudijimą gali atleisti tik iš anksto pasitarusi su Europos bendrija ir gavusi jos sutikimą.

— 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/15/EB dėl asmenų, kurie verčiasi mobiliąja kelių transporto veikla, darbo laiko organizavimo (OL L 80, 2002 3 23, p. 35).

— 2003 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/59/EB dėl tam tikrų kelių transporto priemonių kroviniams ir keleiviams vežti vairuotojų pradinės kvalifikacijos ir periodinio mokymo, iš dalies keičianti Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 ir Tarybos direktyvą 91/439/EEB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 76/914/EEB (OL L 226, 2003 9 10, p. 4).

— 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 561/2006 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 3821/85 ir (EB) Nr. 2135/98 bei panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 3820/85 (OL L 102, 2006 4 11, p. 1).

— 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/22/EB dėl būtiniausių sąlygų Tarybos reglamentams (EEB) Nr. 3820/85 ir (EEB) Nr. 3821/85 dėl su kelių transporto veikla susijusių socialinių teisės aktų įgyvendinti ir panaikinanti Direktyvą 88/599/EEB (OL L 102, 2006 4 11, p. 35) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. sausio 30 d. Komisijos direktyva 2009/5/EB (OL L 29, 2009 1 31, p. 45).

— 2010 m. liepos 1 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 581/2010 dėl ilgiausių leistinų laikotarpių, per kuriuos turi būti perkelti susiję duomenys iš transporto priemonių ir vairuotojų kortelių (OL L 168, 2010 7 2, p. 16).

3 SKYRIUS. TECHNINĖS NORMOS

Variklinės transporto priemonės

— 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyva 70/157/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių leistiną motorinių transporto priemonių garso lygį ir dujų išmetimo sistemas, suderinimo (OL L 42, 1970 2 23, p. 16) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2007 m. birželio 14 d. Komisijos direktyva 2007/34/EB (OL L 155, 2007 6 15, p. 49).

— 1987 m. gruodžio 3 d. Tarybos direktyva 88/77/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių priemones, kurių būtina imtis mažinant transporto priemonėse naudojamų uždegimo suspaudimu variklių išmetamuosius dujinius bei kietųjų dalelių teršalus ir transporto priemonėse naudojamų kibirkštinio uždegimo variklių, degalams kaip kurą naudojančių gamtines dujas ir suskystintas naftos dujas, išmetamuosius dujinius teršalus, suderinimo (OL L 36, 1988 2 9, p. 33) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2001 m. balandžio 10 d. Komisijos direktyva 2001/27/EB (OL L 107, 2001 4 18, p. 10).

— 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 91/671/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių privalomą saugos diržų naudojimą mažiau nei 3,5 t sveriančiose transporto priemonėse, suderinimo (OL L 373, 1991 12 31, p. 26) su pakeitimais, padarytais 2003 m. balandžio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/20/EB (OL L 115, 2003 5 9, p. 63).

— 1992 m. vasario 10 d. Tarybos direktyva 92/6/EEB dėl greičio ribotuvų įrengimo ir naudojimo kai kurių kategorijų transporto priemonėse Bendrijoje (OL L 57, 1992 3 2, p. 27) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/85/EB (OL L 327, 2002 12 4, p. 8).

— 1992 m. kovo 31 d. Tarybos direktyva 92/24/EEB dėl greičio ribotuvų ar panašių greičio ribojimo sistemų įrengimo kai kurių kategorijų motorinėse transporto priemonėse (OL L 129, 1992 5 14, p. 154) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/11/EB (OL L 44, 2004 2 14, p. 19).

— 1996 m. liepos 25 d. Tarybos direktyva 96/53/EB, nustatanti tam tikrų Bendrijoje nacionaliniam ir tarptautiniam vežimui naudojamų kelių transporto priemonių didžiausius leistinus matmenis ir tarptautiniam vežimui naudojamų kelių transporto priemonių didžiausią leistiną masę (OL L 235, 1996 9 17, p. 59) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2002 m. vasario 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/7/EB (OL L 67, 2002 3 9, p. 47).

— 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2411/98 dėl valstybių narių, kuriose yra registruotos transporto priemonės ir jų priekabos, skiriamųjų ženklų pripažinimo vykstant Bendrijos vidaus eismui (OL L 299, 1998 11 10, p. 1).

— 2000 m. birželio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/30/EB dėl Bendrijoje važinėjančių komercinių transporto priemonių techninio patikrinimo keliuose (OL L 203, 2000 8 10, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. liepos 5 d. Komisijos direktyva 2010/47/EB (OL L 173, 2010 7 8, p. 33).

— 2005 m. rugsėjo 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/55/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių priemones, kurių būtina imtis mažinant transporto priemonėse naudojamų uždegimo suspaudimu variklių išmetamuosius dujinius bei kietųjų dalelių teršalus ir transporto priemonėse naudojamų priverstinio uždegimo variklių, degalams naudojančių gamtines dujas ir suskystintas naftos dujas, išmetamuosius dujinius teršalus, suderinimo (OL L 275, 2005 10 20, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. liepos 18 d. Komisijos direktyva 2008/74/EB (OL L 192, 2008 7 19, p. 51).

— 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/40/EB dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų techninės apžiūros (nauja redakcija) (OL L 141, 2009 6 6, p. 12).

— 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 595/2009 dėl motorinių transporto priemonių ir variklių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į sunkiųjų transporto priemonių išmetamų teršalų kiekį (euro VI) ir dėl galimybės naudotis transporto priemonių remonto ir priežiūros informacija, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 715/2007 ir Direktyvą 2007/46/EB, bei panaikinantis Direktyvas 80/1269/EEB, 2005/55/EB ir 2005/78/EB (OL L 188, 2009 7 18, p. 1), su pakeitimais, padarytais 2011 m. gegužės 25 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 582/2011 (OL L 167, 2011 6 25, p. 1).

— 2011 m. gegužės 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 582/2011, kuriuo įgyvendinamos ir iš dalies keičiamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 595/2009 nuostatos, susijusios su sunkiųjų transporto priemonių išmetamų teršalų kiekiu (Euro VI), bei iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/46/EB I ir III priedai (OL L 167, 2011 6 25, p. 1), su pakeitimais, padarytais 2012 m. sausio 23 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 64/2012 (OL L 28, 2012 1 31, p. 1).

Pavojingųjų krovinių vežimas

— 1995 m. spalio 6 d. Tarybos direktyva 95/50/EB dėl pavojingų krovinių vežimo keliais vienodų tikrinimo procedūrų (OL L 249, 1995 10 17, p. 35) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/54/EB (OL L 162, 2008 6 21, p. 11).

— 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/68/EB dėl pavojingų krovinių vežimo vidaus keliais (OL L 260, 2008 9 30, p. 13), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2012 m. gruodžio 3 d. Komisijos direktyva 2012/45/ES (OL L 332, 2012 12 4, p. 18).

Įgyvendinant šį susitarimą Šveicarijai taikomos šios nuo Direktyvos 2008/68/EB nukrypti leidžiančios nuostatos:

1. Kelių transportas

Pagal 2008 m. rugsėjo 24 d. Direktyvos 2008/68/EB dėl pavojingų krovinių vežimo vidaus keliais 6 straipsnio 2 dalies a punktą Šveicarijai taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos.

RO - a - CH - 1

Objektas – dyzelinių degalų ir krosnių kuro (UN Nr. 1202) vežimas cisternose.

Nuoroda į šios direktyvos I priedo I.1 skirsnį – 1.1.3.6 ir 6.8

Direktyvos priedo turinys – išimtys, susijusios su kiekiu, vežamu vienu transporto vienetu, ir talpyklų konstrukcijos taisyklėmis.

Nacionalinės teisės akto turinys – dyzeliniams degalams ir krosnių kurui (UN Nr. 1202) vežti naudojamoms ne didesnės kaip 1 210 l talpos cisternoms, kurių konstrukcija neatitinka 6.8 punkto reikalavimų, tačiau atitinka nacionalinius aktus, gali būti taikoma ADR 1.1.3.6 išimtis.

Pradinė nuoroda į nacionalinės teisės aktą – Įsako dėl pavojingų krovinių vežimo keliais 1 priedėlio 1.1.3.6.3 punkto b papunktis ir 6.14 punktas (SDR; RS 741.621).

Galioja iki 2017 m. sausio 1 d.

RO - a - CH - 2

Objektas – leidimas netaikyti reikalavimo turėti vežimo dokumentą, kai vežamas 1.1.3.6 punkte nustatytas tam tikras pavojingų medžiagų kiekis.

Nuoroda į šios direktyvos I priedo I.1 skirsnį – 1.1.3.6 ir 5.4.1.

Direktyvos priedo turinys – įpareigojimas turėti vežimo dokumentą.

Nacionalinės teisės akto turinys – 5.4.1 punkto įpareigojimas turėti vežimo dokumentą netaikomas, jei vežamas neišvalytų tuščių 4 transporto kategorijos talpyklų arba tuščių dujų balionų, naudojamų su gelbėjimo tarnybų kvėpavimo aparatais arba nardymo įranga, skaičius ne didesnis nei nurodyta 1.1.3.6 punkte.

Pradinė nuoroda į nacionalinės teisės aktą – Įsako dėl pavojingų krovinių vežimo keliais 1 priedėlio 1.1.3.6.3 punkto c papunktis (SDR; RS 741.621).

Galioja iki 2017 m. sausio 1 d.

RO - a - CH - 3

Objektas – vandeniui pavojingų skysčių saugyklas prižiūrinčių bendrovių vežamos neišvalytos tuščios talpyklos.

Nuoroda į šios direktyvos I priedo I.1 skirsnį – 6.5, 6.8, 8.2 ir 9.

Direktyvos priedo turinys – talpyklų ir transporto priemonių konstrukcija, įranga ir tikrinimas, vairuotojų mokymas.

Nacionalinės teisės akto turinys – neišvalytoms tuščioms talpykloms (konteineriams), kurias vandeniui pavojingų skysčių saugyklas prižiūrinčios bendrovės naudoja skysčiui laikyti, kol atliekamas stacionarių talpyklų priežiūros darbas, netaikomos konstrukcijos, įrangos ir tikrinimo taisyklės arba ADR numatytos žymėjimo ir ženklinimo oranžinės spalvos plokštele taisyklės. Joms taikomos specialios žymėjimo ir ženklinimo taisyklės, o transporto priemonės vairuotojas neprivalo praeiti 8.2 punkte aprašytų mokymų.

Pradinė nuoroda į nacionalinės teisės aktą – Įsako dėl pavojingų krovinių vežimo keliais 1 priedėlio 1.1.3.6.3.10 punktas (SDR; RS 741.621).

Galioja iki 2017 m. sausio 1 d.

Pagal 2008 m. rugsėjo 24 d. Direktyvos 2008/68/EB dėl pavojingų krovinių vežimo vidaus keliais 6 straipsnio 2 dalies b punkto i papunktį Šveicarijai taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos.

RO - bi - CH - 1

Objektas – buitinių atliekų, kuriose yra pavojingų daiktų, vežimas į atliekų šalinimo įrenginius.

Nuoroda į šios direktyvos I priedo I.1 skirsnį – 2, 4.1.10, 5.2 ir 5.4.

Direktyvos priedo turinys – klasifikavimas, bendras pakavimas, žymėjimas ir ženklinimas, dokumentai.

Nacionalinės teisės akto turinys – taisyklėse yra nuostatų, susijusių su paprastesne buitinių atliekų, kuriose yra (buitinių) pavojingų daiktų, klasifikacija, kurią atlieka kompetentingos institucijos pripažintas specialistas, taip pat su tinkamų talpyklų naudojimu ir vairuotojų mokymu. Jei specialistas negali suklasifikuoti buitinių atliekų, nedidelių jų kiekiai, kurie identifikuojami pagal pakuotes ir transporto vienetą, gali būti vežami į apdorojimo centrus.

Pradinė nuoroda į nacionalinės teisės aktą – Įsako dėl pavojingų krovinių vežimo keliais 1 priedėlio 1.1.3.7 punktas (SDR; RS 741.621).

Pastabos. Šios taisyklės gali būti taikomos tik kai buitinės atliekos, kuriose yra pavojingų daiktų, vežamos iš viešųjų apdorojimo objektų į atliekų šalinimo įrenginius.

Galioja iki 2017 m. sausio 1 d.

RO - bi - CH - 2

Objektas – fejerverkų grąžinimo transportas.

Nuoroda į šios direktyvos I priedo I.1 skirsnį – 2.1.2, 5.4.

Direktyvos priedo turinys – klasifikavimas ir dokumentai.

Nacionalinės teisės akto turinys – siekiant nustatyti paprastesnę fejerverkų (UN Nr. 0335, 0336 ir 0337) grąžinimo iš mažmeninių pardavėjų tiekėjams tvarką, numatomas reikalavimų transporto dokumentuose nurodyti grynąją masę ir gaminio klasę išimties taikymas.

Pradinė nuoroda į nacionalinės teisės aktą – Įsako dėl pavojingų krovinių vežimo keliais 1 priedėlio 1.1.3.8 punktas (SDR; RS 741.621).

Pastabos. Jei gaminiai skirti mažmeninei prekybai, praktiškai neįmanoma nuodugniai patikrinti, koks tiksliai kiekvienos neparduotų gaminių pakuotės turinys.

Galioja iki 2017 m. sausio 1 d.

RO - bi - CH - 3

Objektas – ADR mokymo pažymėjimas būtinas, jei reiso tikslas – pervežti sugedusias transporto priemones, atlikti remontą, atlikti autocisternų (talpyklų) patikrą, taip pat reisų, kuriuos autocisternomis atlieka už tokių transporto priemonių patikrą atsakingi specialistai, atveju.

Nuoroda į šios direktyvos I priedo I.1 skirsnį – 8.2.1.

Direktyvos priedo turinys – transporto priemonių vairuotojai privalo išklausyti mokymo kursus.

Nacionalinės teisės akto turinys – ADR mokymas ir mokymo pažymėjimas nebūtini, jei reiso tikslas – pervežti sugedusias transporto priemones arba atlikti su remontu susijusį bandomąjį važiavimą, atlikti autocisternų (talpyklų) patikrą, taip pat reisų, kuriuos autocisternomis atlieka už tokių transporto priemonių patikrą atsakingi specialistai, atveju.

Pradinė nuoroda į nacionalinės teisės aktą – 2008 m. rugsėjo 30 d. Federalinio aplinkos, transporto, energetikos ir susisiekimo departamento (DETEC) pavojingų krovinių vežimo keliais taisyklės.

Pastabos. Sugedusiose arba remontuojamose transporto priemonėse arba techninei patikrai rengiamose arba tikrinamose autocisternose patikros metu kartais gali būti pavojingo krovinio.

1.3 ir 8.2.3 dalyse nustatyti reikalavimai vis dar taikomi.

Galioja iki 2017 m. sausio 1 d.

2. Geležinkelių transportas

Pagal 2008 m. rugsėjo 24 d. Direktyvos 2008/68/EB dėl pavojingų krovinių vežimo vidaus keliais 6 straipsnio 2 dalies a punktą Šveicarijai taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos.

RA - a - CH - 1

Objektas – dyzelinių degalų ir krosnių kuro (UN Nr. 1202) vežimas cisternose.

Nuoroda į šios direktyvos II priedo II.1 skirsnį – 6.8.

Direktyvos priedo turinys – cisternų konstrukcijos reikalavimai.

Nacionalinės teisės akto turinys – dyzeliniams degalams ir krosnių kurui (UN Nr. 1202) vežti galima naudoti ne didesnės kaip 1 210 l talpos cisternas, kurių konstrukcija neatitinka 6.8 punkto reikalavimų, tačiau atitinka nacionalinius aktus.

Pradinė nuoroda į nacionalinės teisės aktą – 1996 m. gruodžio 3 d. DETEC įsako dėl pavojingų krovinių vežimo geležinkeliais ir lynų kelio įrenginiais (RSD, RS 742.401.6) priedas ir įsako dėl pavojingų krovinių vežimo keliais 1 priedėlio 6.14 skirsnis (SDR, RS 741.621).

Galioja iki 2017 m. sausio 1 d.

RA - a - CH - 2

Objektas – vežimo dokumentas.

Nuoroda į šios direktyvos II priedo II.1 skirsnį – 5.4.1.1.1.

Direktyvos priedo turinys – bendroji informacija, kurią privaloma pateikti vežimo dokumente.

Nacionalinės teisės akto turinys – bendrojo termino vartojimas vežimo dokumente ir pridedamas sąrašas, kuriame pateikta pirmiau nustatyta privaloma informacija.

Pradinė nuoroda į nacionalinės teisės aktą – 1996 m. gruodžio 3 d. DETEC įsako dėl pavojingų krovinių vežimo geležinkeliais ir lynų kelio įrenginiais (RSD, RS 742.401.6).

Galioja iki 2017 m. sausio 1 d.

— 2010 m. birželio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/35/ES dėl gabenamųjų slėginių įrenginių ir panaikinanti Tarybos direktyvas 76/767/EEB, 84/525/EEB, 84/526/EEB, 84/527/EEB ir 1999/36/EB (OL L 165, 2010 6 30, p. 1)

4 SKYRIUS. PRIEIGOS IR GELEŽINKELIO TRANZITO TEISĖS

— 1991 m. liepos 29 d. Tarybos direktyva 91/440/EEB dėl Bendrijos geležinkelių plėtros (OL L 237, 1991 8 24, p. 25).

— 1995 m. birželio 19 d. Tarybos direktyva 95/18/EB dėl geležinkelio įmonių licencijavimo (OL L 143, 1995 6 27, p. 70).

— 1995 m. birželio 19 d. Tarybos direktyva 95/19/EB dėl geležinkelio infrastruktūros pajėgumų paskirstymo ir mokesčių už naudojimąsi infrastruktūra surinkimo (OL L 143, 1995 6 27, p. 75).

— 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/49/EB dėl saugos Bendrijos geležinkeliuose ir iš dalies pakeičianti Tarybos direktyvą 95/18/EB dėl geležinkelio įmonių licencijavimo bei Direktyvą 2001/14/EB dėl geležinkelių infrastruktūros pajėgumų paskirstymo, mokesčių už naudojimąsi geležinkelių infrastruktūra ėmimo ir saugos sertifikavimo (Saugos geležinkeliuose direktyva) (OL L 164, 2004 4 30, p. 44), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. lapkričio 27 d. Komisijos direktyva 2009/149/EC (OL L 313, 2009 11 28, p. 65).

— 2005 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 62/2006 dėl transeuropinės paprastųjų geležinkelių sistemos telematikos priemonių krovinių vežimo paslaugoms posistemio techninių sąveikos specifikacijų (OL L 13, 2006 1 18, p. 1), su pakeitimais, padarytais 2012 m. balandžio 17 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 328/2012 (OL L 106, 2012 4 18, p. 14).

— 2007 m. birželio 13 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 653/2007 dėl Europos bendros saugos sertifikatų ir paraiškų dokumentų pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/49/EB 10 straipsnį formos naudojimo ir dėl saugos sertifikatų, išduodamų pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/14/EB (OL L 153, 2007 6 14, p. 9), su pakeitimais, padarytais 2011 m. gegužės 10 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 445/2011 (OL L 122, 2011 5 11, p. 22).

— 2007 m. lapkričio 9 d. Komisijos sprendimas 2007/756/EB, kuriuo priimama bendra nacionalinio geležinkelių riedmenų registro specifikacija, kaip numatyta Direktyvų 96/48/EB ir 2001/16/EB 14 straipsnio 4 ir 5 dalyse (OL L 305, 2007 11 23, p. 30), su pakeitimais, padarytais 2011 m. vasario 10 d. Komisijos sprendimu 2011/107/ES (OL L 43, 2011 2 17, p. 33).

— 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/57/EB dėl geležinkelių sistemos sąveikos Bendrijoje (nauja redakcija) (OL L 191, 2008 7 18, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. kovo 11 d. Komisijos direktyva 2013/9/ES (OL L 68, 2013 3 12, p. 55).

— 2007 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimas 2008/163/EB dėl transeuropinės paprastųjų ir greitųjų geležinkelių sistemos techninės sąveikos specifikacijos geležinkelių tunelių sauga (OL L 64, 2008 3 7, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2012 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimu 2012/464/ES (OL L 217, 2012 8 14, p. 20).

— 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos sprendimas 2008/164/EB dėl transeuropinės paprastųjų ir greitųjų geležinkelių sistemos techninės sąveikos specifikacijos žmonės su judėjimo negalia (OL L 64, 2008 3 7, p. 72), su pakeitimais, padarytais 2012 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimu 2012/464/ES (OL L 217, 2012 8 14, p. 20).

— 2008 m. vasario 21 d. Komisijos sprendimas 2008/232/EB dėl transeuropinės greitųjų geležinkelių sistemos Geležinkelių riedmenų posistemiui skirtos sąveikos techninės specifikacijos (OL L 84, 2008 3 26, p. 132), su pakeitimais, padarytais 2012 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimu 2012/464/ES (OL L 217, 2012 8 14, p. 20).

— 2009 m. balandžio 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 352/2009 dėl bendrojo saugos būdo, susijusio su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/49/EB 6 straipsnio 3 dalies a punkte nurodyta pavojaus analize ir įvertinimu (OL L 108, 2009 4 29, p. 4).

— 2010 m. lapkričio 9 d. Komisijos sprendimas 2010/713/ES dėl atitikties ir tinkamumo naudoti vertinimo ir EB patikros procedūrų modulių, skirtų naudoti pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/57/EB priimtose techninėse sąveikos specifikacijose (OL L 319, 2010 12 4, p. 1).

— 2010 m. gruodžio 9 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1158/2010 dėl bendrojo saugos būdo, skirto įvertinti, kaip laikomasi reikalavimų geležinkelių saugos sertifikatui gauti (OL L 326, 2010 12 10, p. 11).

— 2010 m. gruodžio 10 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1169/2010 dėl bendrojo saugos būdo, skirto įvertinti, kaip laikomasi reikalavimų įgaliojimams geležinkelių saugos srityje gauti (OL L 327, 2010 12 11, p. 13).

— 2011 m. kovo 1 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 201/2011 dėl atitikties patvirtintam geležinkelių transporto priemonės tipui deklaracijos pavyzdžio (OL L 57, 2011 3 2, p. 8).

— 2011 m. balandžio 4 d. Komisijos sprendimas 2011/229/ES dėl transeuropinės paprastųjų geležinkelių sistemos posistemio „Geležinkelių riedmenys. Triukšmas“ techninių sąveikos specifikacijų (OL L 99, 2011 4 13, p. 1), su pakeitimais, padarytais 2012 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimu 2012/464/ES (OL L 217, 2012 8 14, p. 20).

— 2011 m. balandžio 26 d. Komisijos sprendimas 2011/274/ES dėl transeuropinės paprastųjų geležinkelių sistemos energijos posistemio techninės sąveikos specifikacijos (OL L 126, 2011 5 14, p. 1), su pakeitimais, padarytais 2012 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimu 2012/464/ES (OL L 217, 2012 8 14, p. 20).

— 2011 m. balandžio 26 d. Komisijos sprendimas 2011/275/ES dėl transeuropinės paprastųjų geležinkelių sistemos infrastruktūros posistemio techninės sąveikos specifikacijos (OL L 126, 2011 5 14, p. 53), su pakeitimais, padarytais 2012 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimu 2012/464/ES (OL L 217, 2012 8 14, p. 20).

— 2011 m. balandžio 26 d. Komisijos sprendimas dėl transeuropinės paprastųjų geležinkelių sistemos posistemio „Lokomotyvai ir keleiviniai riedmenys“ techninės sąveikos specifikacijos (OL L 139, 2011 5 26, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2012 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimu 2012/464/ES (OL L 217, 2012 8 14, p. 20).

— 2011 m. gegužės 10 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 445/2011 dėl subjektų, atsakingų už prekinių vagonų priežiūrą, sertifikavimo sistemos, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 653/2007 (OL L 122, 2011 5 11, p. 22).

— 2011 m. gegužės 5 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 454/2011 dėl transeuropinės geležinkelių sistemos telematikos priemonių keleivių vežimo paslaugoms posistemio techninės sąveikos specifikacijos (OL L 123, 2011 5 12, p. 11), su pakeitimais, padarytais 2012 m. liepos 20 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 665/2012 (OL L 194, 2012 7 21, p. 1).

— 2011 m. rugsėjo 15 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2011/633/ES dėl geležinkelio infrastruktūros registro bendrųjų specifikacijų (OL L 256, 2011 10 1, p. 1).

— 2011 m. spalio 4 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2011/665/ES dėl Europos patvirtintų geležinkelio transporto priemonių tipų registro (OL L 264, 2011 10 8, p. 32).

— 2012 m. sausio 25 d. Komisijos sprendimas 2012/88/ES dėl transeuropinės paprastųjų geležinkelių sistemos kontrolės, valdymo ir signalizacijos posistemio techninių sąveikos specifikacijų (OL L 51, 2012 2 23, p. 1).

— 2012 m. lapkričio 14 d. Komisijos sprendimas 2012/757/ES dėl Europos Sąjungos traukinių eismo organizavimo ir valdymo posistemio techninės sąveikos specifikacijos, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2012/756/EB (OL L 345, 2012 12 15, p. 1).

— 2012 m. lapkričio 16 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1077/2012 dėl priežiūros, kurią, išdavusios saugos sertifikatą arba saugos įgaliojimus, vykdo nacionalinės saugos institucijos, bendrojo saugos būdo (OL L 320, 2012 11 17, p. 3).

— 2012 m. lapkričio 16 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1078/2012 dėl bendrojo stebėsenos saugos būdo, kurį, gavę saugos sertifikatą arba saugos įgaliojimus, taiko geležinkelio įmonės ir infrastruktūros valdytojai, taip pat už techninę priežiūrą atsakingi subjektai (OL L 320, 2012 11 17, p. 8).

— 2013 m. kovo 13 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 321/2013 dėl Europos Sąjungos geležinkelių sistemos posistemio „Riedmenys. Prekiniai vagonai“ techninės sąveikos specifikacijos, kuriuo panaikinamas Komisijos sprendimas 2006/861/EB (OL L 104, 2013 4 12, p. 1).

5 SKYRIUS. KITOS SRITYS

— 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/82/EEB dėl mineralinėms alyvoms taikomų akcizo tarifų suderinimo (OL L 316, 1992 10 31, p. 19).

— 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/54/EB dėl transeuropinio kelių tinklo tunelių būtiniausių saugos reikalavimų (OL L 167, 2004 4 30, p. 39).

— 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/96/EB dėl kelių infrastruktūros saugumo valdymo (OL L 319, 2008 11 29, p. 59).“

KLAIDŲ IŠTAISYMAS

2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1256/2008, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas tam tikriems importuojamiems suvirintiems vamzdžiams ir vamzdeliams iš geležies arba nelegiruotojo plieno Baltarusijos, Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos kilmės (atlikus tyrimą pagal Reglamento (EB) Nr. 384/96 5 straipsnį), Tailando kilmės (atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą pagal to paties reglamento 11 straipsnio 2 dalį), Ukrainos kilmės (atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą pagal to paties reglamento 11 straipsnio 2 dalį ir tarpinę peržiūrą pagal 11 straipsnio 3 dalį), ir kuriuo baigiami to paties Bosnijos ir Hercegovinos bei Turkijos kilmės produkto importo tyrimai, klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 343, 2008 m. gruodžio 19 d., p. 1)

4 puslapis, 20 konstatuojamoji dalis, f punktas „Ukrainos eksportuojantys gamintojai“, antra įtrauka

yra: „— OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk Tube Rolling Plant.“;

turi būti: „— OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant.“.

36 puslapis, 350 konstatuojamoji dalis, lentelė, skiltis „Bendrovė“, Ukrainai skirtas įrašas

37 puslapis, 1 straipsnis, 2 dalis, lentelė, skiltis „Bendrovė“, Ukrainai skirtas įrašas

yra: „OJSC Interpipe Nihnedeneprovsky Tube Rolling Plant <…>“;

turi būti: „OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant <…>“.

★ **2013 m. gruodžio 16 d. ES ir Maroko asociacijos Tarybos rekomendacija Nr. 1/2013 dėl 2013–2017 m. ES ir Maroko veiksmų pagal EKP plano užtikrinti aukštesnio lygio statusą įgyvendinimo** 78

2013/804/ES:

★ **2013 m. gruodžio 6 d. Bendrijos ir Šveicarijos sausumos transporto komiteto sprendimo Nr. 1/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl krovinių ir keleivių vežimo geležinkeliu ir keliais 1 priedas** 79

Klaidų ištaisymas

★ **2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1256/2008, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas tam tikriems importuojamiems suvirintiems vamzdžiams ir vamzdeliams iš geležies arba nelegiruotojo plieno Baltarusijos, Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos kilmės (atlikus tyrimą pagal Reglamento (EB) Nr. 384/96 5 straipsnį), Tailando kilmės (atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą pagal to paties reglamento 11 straipsnio 2 dalį), Ukrainos kilmės (atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą pagal to paties reglamento 11 straipsnio 2 dalį ir tarpinę peržiūrą pagal 11 straipsnio 3 dalį), ir kuriuo baigiami to paties Bosnijos ir Hercegovinos bei Turkijos kilmės produkto importo tyrimai, klaidų ištaisymas** (OL L 343, 2008 12 19, p. 1) 88

EUR-Lex (http://new.eur-lex.europa.eu) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite http://europa.eu

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT